42. ÉVFOLYAM, 52–53. SZÁM Ára: 7,60 Ft 1986. DECEMBER 24.

Ludas Matyi

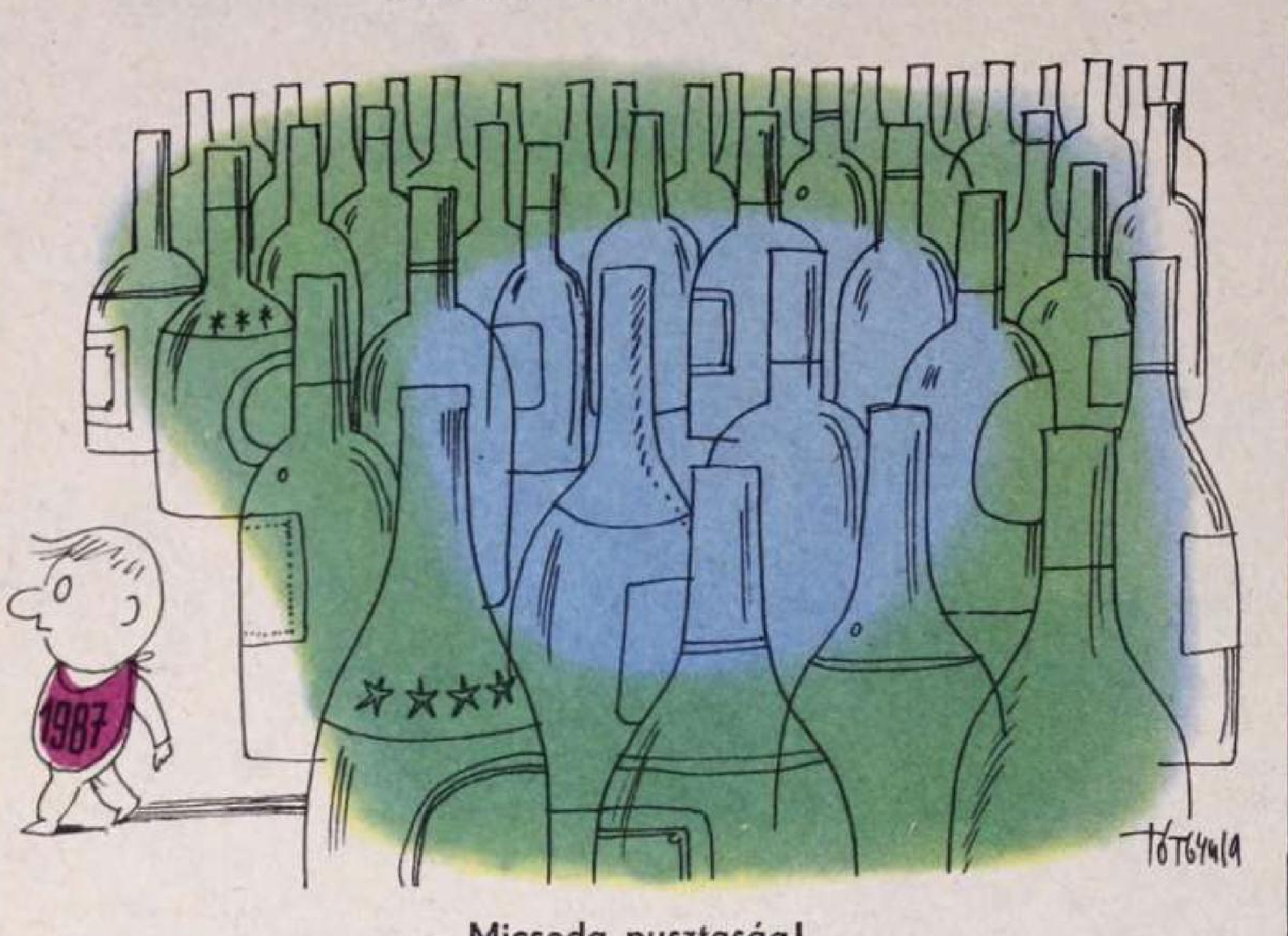

Brenner György rajza

CSALÁDI ÜNNEP

– Nyugi, szívem, mindegyik gyerekem apjának mára adtam láthatási napot...

SZILVESZTERI LABIRINTUS

– Micsoda pusztaság!

Rétegesen...

Ön „egyéb" volt? Most már biztosan nem az! Fiatalabbak tájékoztatására mondom el, hogy korábban az „egyéb" kategóriába tartozott az, aki sem munkás, sem paraszt, de még értelmiségi sem volt, hanem csak amolyan főosztályon kívüli. Azóta azonban átcsoportosították a társadalmat: a Központi Statisztikai Hivatal az osztály és rétegtagozódás leírására az idei évtől új csoportosítást alkalmaz. Eddig például a tsz-tag paraszt volt, az állami gazdaság ugyanazt a munkát végző alkalmazottja a munkásosztályhoz tartozott. Az idén már mindketten a nagyüzemi parasztsághoz. Egyaránt „nem fizikai dolgozó" volt az egyetemi tanár és a munkáját segítő adminisztrátor. Most az egyik értelmiségi, a másik szellemi foglalkozású alkalmazott. De a miniszter is az – bár a választási listákon az államférfiak eredeti foglalkozását, származását szokták megjelölni, ezek szerint ide is tartoznak, oda is.

Tény, hogy az utóbbi évtizedekben az osztályok közeledtek egymáshoz, ami nem mindig jelenti azt, hogy szeretik is egymást, de nagyobb hézag – általában – nincs. Ez a közeledés régóta tart: gondoljuk csak végig, hányan kerültek át az egykori kuláklistáról a kormánykitüntetési listára. Hiába, az élet zűrzavarosabb, mint egy statisztikai adatlap. Az egyetemi felvételnél például előnye van annak, aki hátrányos helyzetű: az apja munkás. Ha csupán az anyja az, már nem hátrányos helyzetű, így nincs előnye. Statisztikai szempontból úgy látszik csak az apa biztos. És az is eképzelhető – egy művelődési miniszterhelyettes mondta el a felsőoktatási fórumon –, hogy egy fizikai dolgozó gyermekének kedvezőbbek a körülményei, mint egy értelmiségi családból származó fiatalembernek, akinek a szülei alkoholisták. Sőt, szerintem elég, ha keveset keresnek, sokat cigarettáznak és még színházba is járnak. Aztán: olvastam olyan pesti szakmunkásról, aki vidékre költözött és belépett a tsz-be, ott hasonló szerelőmunkát végzett, mint a gyárban, jött a szociológus és felmérte, hogy ő paraszt. Később kilépett a tsz-ből, szerelőüzembe ment szerelni, jött megint egy szociológus és felmérte, hogy ő munkás. Aztán önállóan kezdett dolgozni és most várja az újabb szociológust, aki megállapítja róla, hogy vállalkozó.

Ami végképp bonyolult kategória. Vállalkozó a szerényen kereső, meg a napi tízezres jövedelmet elérő is. Ez utóbbi természetesen ritkaság, mert ez évente 3 milliót tenne ki és a jövedelemadót fizetők közül az évi ötszázezren felüliek mindössze ezerötszázan vannak. Ezt bizonyítják az adóbevallások! Úgy, hogy ma is különleges besorolás az, hogy „milliomos", pedig egymillióért egy jobb lakást sem kap. Hacsak nem hátrányos helyzetű.

Mindezek miatt csak fenntartással fogadom el a statisztikai besorolásokat, hiszen az adatok mögött különféle emberek vannak. És azért se túlozzuk el az adatok tiszteletét, mert tudvalevően a legfőbb érték az ember. Ezt mondták annak idején az „egyéb"-nek is, csak nem mindig érzékelte. Ma viszont – statisztika ide, osztálybesorolás oda – sokak szerint az érték a legfőbb érték.

Földi Iván

Pasák és bojlerek

– Biztosítja nekünk a bejutást? – kérdezte fenyegetően csaknem négy és fél évszázada Ali pasa és Ahmed pasa az egri vár kapitányától. – Nem! – felelte tömören Dobó István. – Akkor rohamozunk – szóltak a török pasák.

– Biztosítja nekünk a bejutást? – kérdezték a lakóktól csaknem négy és fél napja Javszer pasa utódai, a Gázkészülék Javító Szerelő Vállalat 2. számú szervizének szolgáltató pasái. – Mert ha nem, akkor nincs roham!

Íme a bizonyság, hogy a történelem sohasem ismétli önmagát. Ráadásul hajdan a vár, a környező vidék népe volt a tét, esetleg még annál is több. Ma csupán egy bojler. Hajdan forróvizet zúdítottak a várvédők a janicsárokra, ma még forróvízre se telik egy rozoga bojlertől. Dobóék szibarita váz utóda, a budapesti polgár ilyenkor hívja ki a szerelő effendit. Nem bajvívásra, hanem a baj elhárítására.

Azonban míg hajdan éjt nappá téve, hívás nélkül is szolgáltatták az ostromot Mohamed hívei, ma csak előzetes rimánkodásra, csak hétköznap, csak valamikor kilenc és kettő között hajlandók felvonulni a szolgáltató szpáhik. Hajdan az agák és bégek véres fejjel takarodtak el a vár alól, Dobó István nem is írta alá nekik, hogy „a munka mennyiségi és minőségi elvégzését igazolom". Bezzeg elcsenevészedett utódai dilettánsként, látatlanban aláírják ezt a javítgató-bütykölgető bégeknek. Rajta is vesztenek, mert a bojler fél óra múlva megint csak kitűzi a fehér zászlót.

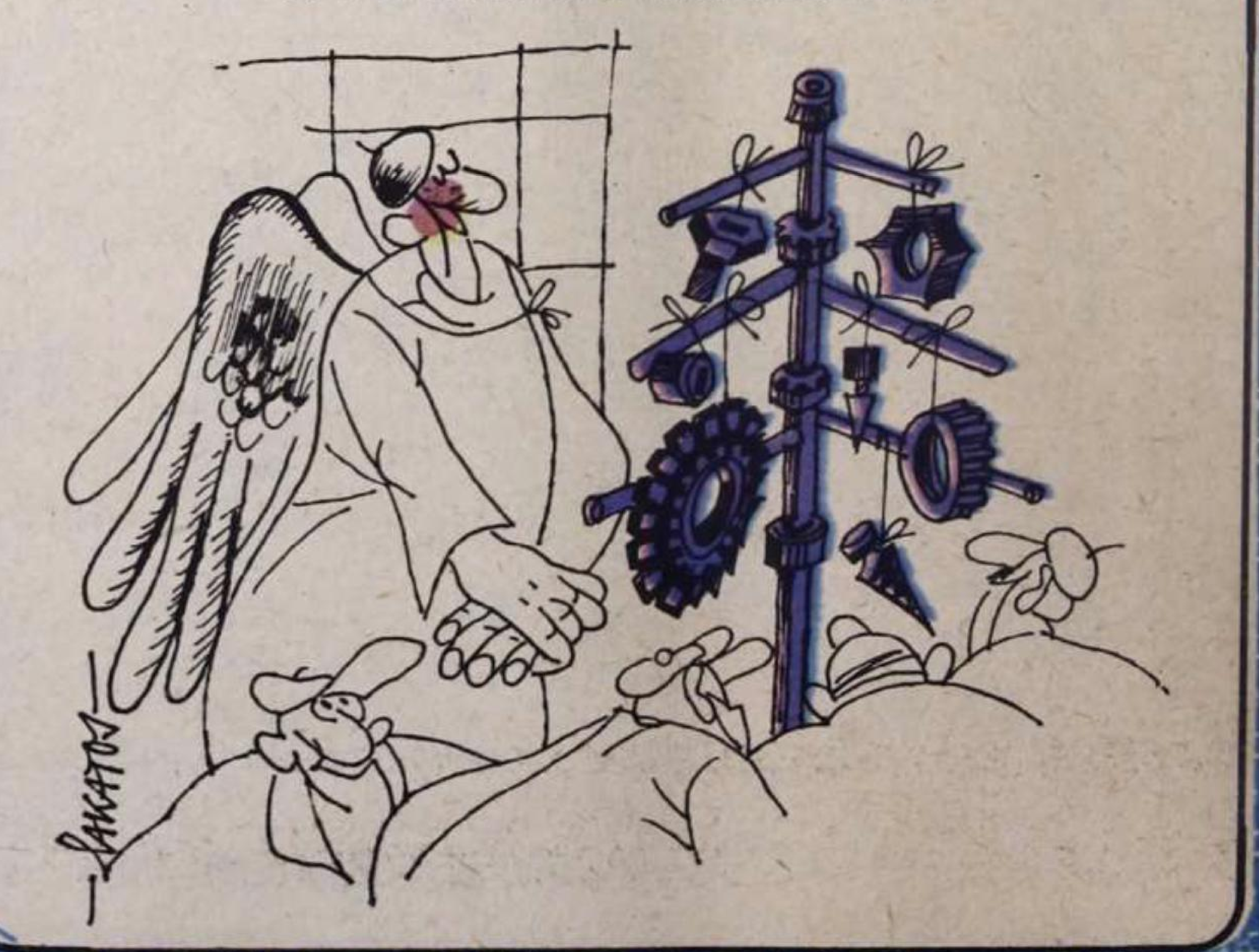
S ha a korcs utód arra vetemedne, hogy újabb, immár minőségi rohamra buzdítsa a szolgáltató szultánt, ismét csak a „kilenc és kettő között" csatakiáltásra, további készpénzszámla lobogtatásra készülhet fel. Ahogy azt a harci szabályzat előírja, a gázos hadak ultimátumot is intéznek az ellenséghez, miszerint ha nem hajlandó várakozni rájuk, kő kövön és bojler bojleron nem marad. A telefonos ultimátumban az is benne foglaltatik, hogy vacak 180 aranypénz zsold – a selejtmunkáért kifizetett díj – ellenében ne kívánjon a várvédő hibátlan ostromot.

Hajdan az egri védők megoltalmazták várukat, csakazértsem vonultak ki, ellenkezőleg, hat nullra elverték a törökök 150 ezres seregét. Gyámoltalan utódai azonban még a munkaidőalapjukat sem képesek megvédelmezni egy maréknyi szolgáltatótól; eltávoznak várukból, vagyis lakásukból, mielőtt alapbérük kerülne veszélybe munkahelyükön.

Ezer szerencséje Dobónak, hogy az egri várban nem volt bojler. Javszer pasa hosszú nevű leszármazottainak jóvoltából még ma is szobafogságban sínylődne.

Fekete Gábor

AZ ANYAGBESZERZŐ KARÁCSONYFÁJA

BRENNER GYÖRGY:

ELCSUKLIK A HANGUNK…

SZENTESTE

– Az a szadista apád most veri azt a szerencsétlen halat…

ÖRÖK ELÉGEDETLEN

– Bezzeg a dorogiaknak mindig fehér karácsonyuk van!

A TITKÁRNŐK GYÖNGYE

– Nejed őnagyságának milyen ajándékot veszünk?

– Nagy természetvédő az uram, titokban kell tartanunk a fát…

ÜNNEPI KÉSZÜLŐDÉS

– Mész vagy jössz?

SZERÉNY AJÁNDÉK

– Ma nem náspángol el titeket a fater.

MUNZ ANDRÁS:

Idei újdonság: voksol az ország az Év Emberére, elvben tízmillió jelölt, tízmillió szavazó, bárki bárkit javasolhat, akárki befuthat.

De milyen is volt az év, melynek az emberét most megválasztjuk? Semmi különös. Olyan, mint a többi, telisteli átlagos szélsőséggel. Az elején, ahogy az szokás, új életet kezdtünk, tartott ez egészen január közepéig, akkorra már megtanultuk értékelni a régit. Így vagyunk ezzel mostanában, mióta életünk színvonala oly merészen stagnál.

Az ijedtséget persze eltúloztuk. Igaz, kezdetben voltak nehézségeink, ám ezek később növekedtek. Igaz, a bérkiáramlás itt-ott túlzott mértéket öltött, ezzel szemben az árkiáramlás is vele tartott. Igaz, fölemelték a telitalálatos totó- és lottószelvények árát, ám leértékelték a forintot. Igaz, megalakult a Szanálási Szervezet, viszont 72 gyógyszert kivonak a forgalomból.

Tehát egyszer kopp — másszor kopp.

Nagy volt a jövés-menés, sok vendég jött hozzánk. Tavasszal hazánkba érkezett a Világbank elnöke és a Skála-paradicsom. Nálunk tartották a Kemping Világtalálkozót, egy tó partján, amelyben nem szabadott fürödni. Vendégünk volt Demis Roussos, aki évente csak egyetlen szál cigarettát és egy darab szivart szív el. Ő tán előre tudta, hogy mi történik majd november táján a cigarettaárakkal a Duna—Tisza közén. Brazil focisták jártak Magyarországon és szovjet focisták Mexikóban. Volt karmesterverseny, kínai cirkusz Budapesten, és volt Forma—1 Mogyoródon. A pályáról és a rendezésről felsőfokon beszéltek, az akkortájt csillogó magyar csoda azóta kissé már megfakult: sikerült fölépítenünk a legdrágább SOS-gyermekfalut a világon.

Évfordulók, mint minden évben, az idén is adódtak: 95 éve készült el az első önálló cirkuszépület hazánkban — mostanában ahány ház, annyi cirkusz —, 75 éves a Vasas, 40 éves a forint — kevesebbet mutat — és 25 éves a kalauz nélküli közlekedés Budapesten.

Apropó: közzsúfolt járművek! Megszűnt a pénzbedobás a metrón, a 70 éven felüliek pedig ingyen tömegközlekedhetnek. A kicsit fiatalabbak a tetanuszoltással vigasztalódhatnak, ami úgy kötelező, hogy nem kötelező, csupán ajánlott. Nekünk, még ifjabbaknak egyelőre csak az infarktus marad, ám ez mégcsak nem is ajánlott.

Zajlott az élet bel- és külföldön. Kint fölborult a SALT—2 szerződés, bent leszerelték az utolsó tantuszos telefonkészüléket. Kint kiosztották a Nobel-díjakat, bent divatosabb iskolaköpenyek debütáltak. Kint zajlik az Öbölmenti háború, bent Verebes edző leszerződött az MTK-hoz. Kint egy török futballszurkoló kalapáccsal agyonverte futballellenes feleségét, bent nem adták ki a legjobb magyar dráma díját. Kint folyvást lövik egymást a Zöld vonal mentén, bent pénztárgép-szalagokat dobáltak a játéktérre a Fradi-pályán. Angliában menedékház nyílt az üldözött férjeknek, nálunk nehezebb lesz a válás. Angliában közölték: megépül az alagút a La Manche csatorna alatt, nálunk közölték: nem fenyeget influenzajárvány. Angliában 4 százalékkal emelték II. Erzsébet fizetését, nálunk nincs királynő.

Végülis?

1986?

A gazdaság éve. Hanyatlott a dollár, hanyatlott az olaj, kengurubébi született a pesti állatkertben.

A válások éve. Elváltak a biztosítók, elvált Dunai Antal a ZTE-től.

A becsületsértések éve. Gyógyít(6)atlan sebeket ejtettek egynémely futballvezető becsületén, bántották a főmunkaidő becsületét, a becsület becsületét.

Ez az év volt Csernobil és Reykjavík, Queen együttes és Falco, nescafé és tehó, benzinkút és posta, aszály és savas eső, kötvény és kamat, David Collier és Isaura. A félelem éve, a reménység éve, a terror éve, a foci éve, a biológia éve, az Év Embere éve.

És '87?

Lassan a kilencedik évébe lép a Hét Szűk Esztendő.

Sokak szerint ez lesz majd a félelem éve, a reménység éve, a terror éve, a biológia éve. Mások szerint a hamburger éve.

Vagy egyszerűen csak a hús éve?

Várjuk ki a végét!

Sőt. Az elejét.

Valós igényt elégít ki a Budalakk új üzeme

MOST AZTÁN VAN MIT LAKKOZNI...

FÜLÖP GYÖRGY:

DECEMBER — Köszöntsük egymást gyerekek!

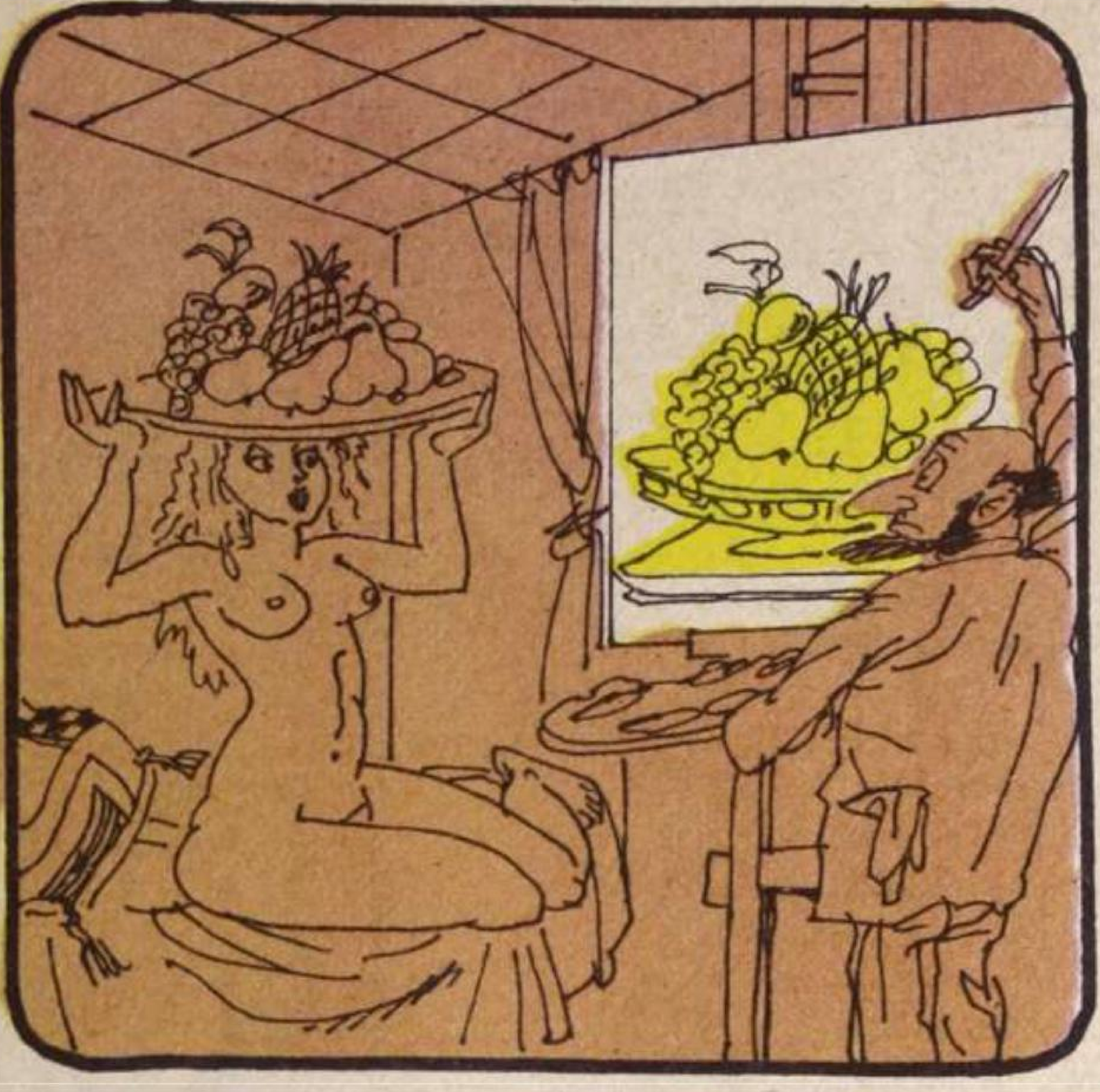
Nap	Névnap	
22 HÉTFŐ	Zénó	Ne siránkozz, kérlek, Zénó bioritmusod, ha zéró, búbánatod ne üsd dobra! fordul még a világ jobbra.
23 KEDD	Viktória	Viktória tudja, mi jó: a bejglibe finom dió. Mazsolás mák (csodatöltet) Viki szívem felé törtet!
24 SZERDA	Ádám, Éva	Hajdan Ádám meg az Éva blődséget is csinált néha. Büntetése örök meló, díszkert helyett betonsiló.
25 CSÜTÖRTÖK, 26 PÉNTEK	Karácsony	Jézuskának nevenapja a szeretet nyitott csapja. Folydogál egy évben egyszer, nem mint Dunába a — vegyszer.
27 SZOMBAT	János	Katona volt János vitéz, neve sok nagy csatát idéz. Hivatása kard és csörte... Nem a kukoricát törte.
28 VASÁRNAP	Kamilla	Most zajlik a jég, Kamilla... Dunába mász a Schirilla. Általában ma sem hátrány, hogyha megélsz a jég hátán.
29 HÉTFŐ	Tamás	Hitetlen a nőkkel Tamás, Mivelhogy ő nagyon mamás, mama őrzi, mama kára: várhat így az unokára!
30 KEDD	Dávid	Dávid ma a Góliáttal Primőrt nevel fóliákkal. A szükség most azt tanítja: uborka kell, nem parittya.
31 SZERDA	Szilveszter	Kimerült hát a névkészlet. Nagyot ugrik, mivel kész lett... Elnézést, ha rímet ölt ő, búcsúzik a fűzfaköltő.

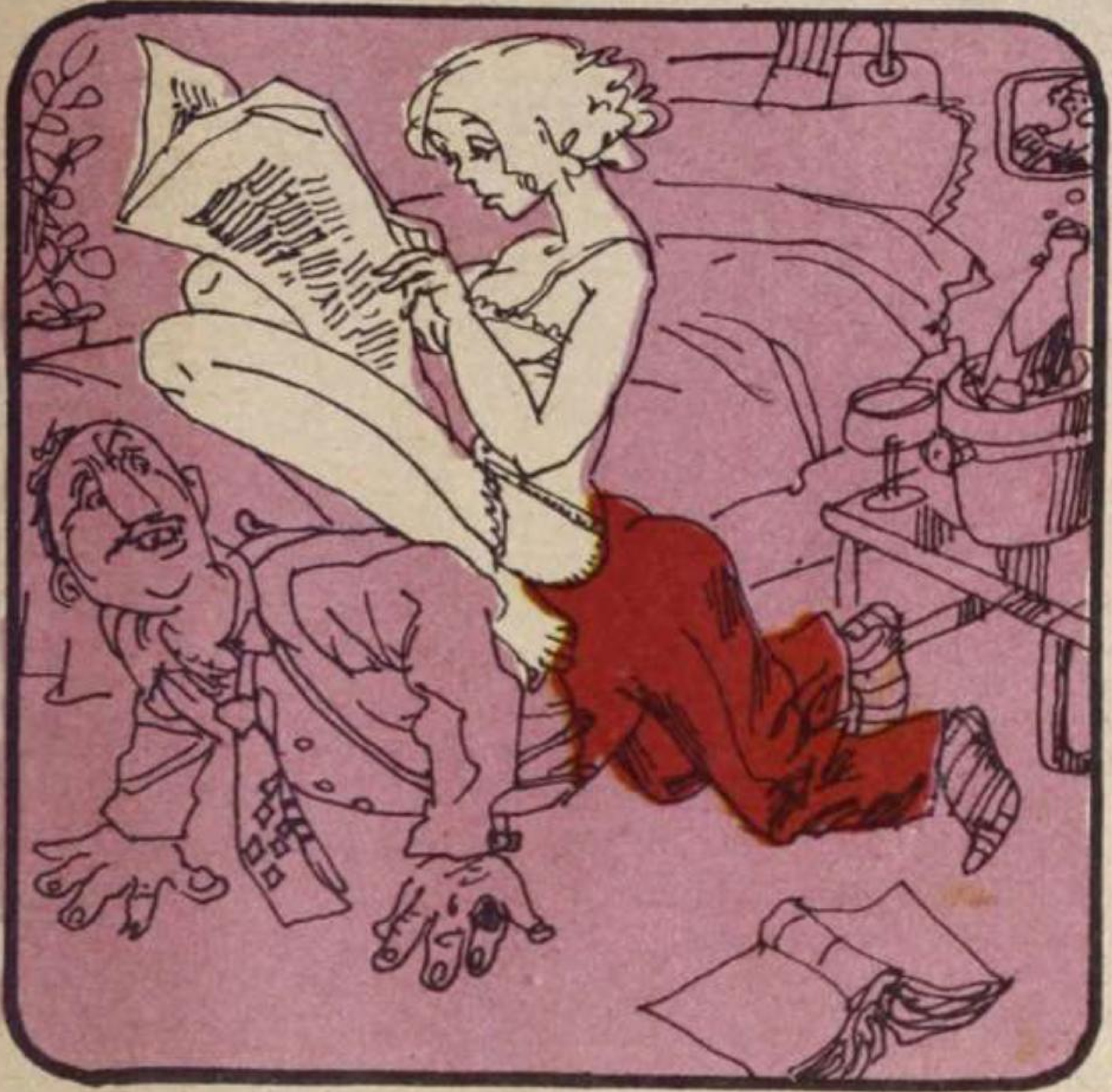
HEGEDŰS ISTVÁN:

... Dacára a karácsonynak, az érzelmek elmúlása, az emberi kapcsolatok kiüresedése érdekel, azaz, ha úgy tetszik, a:

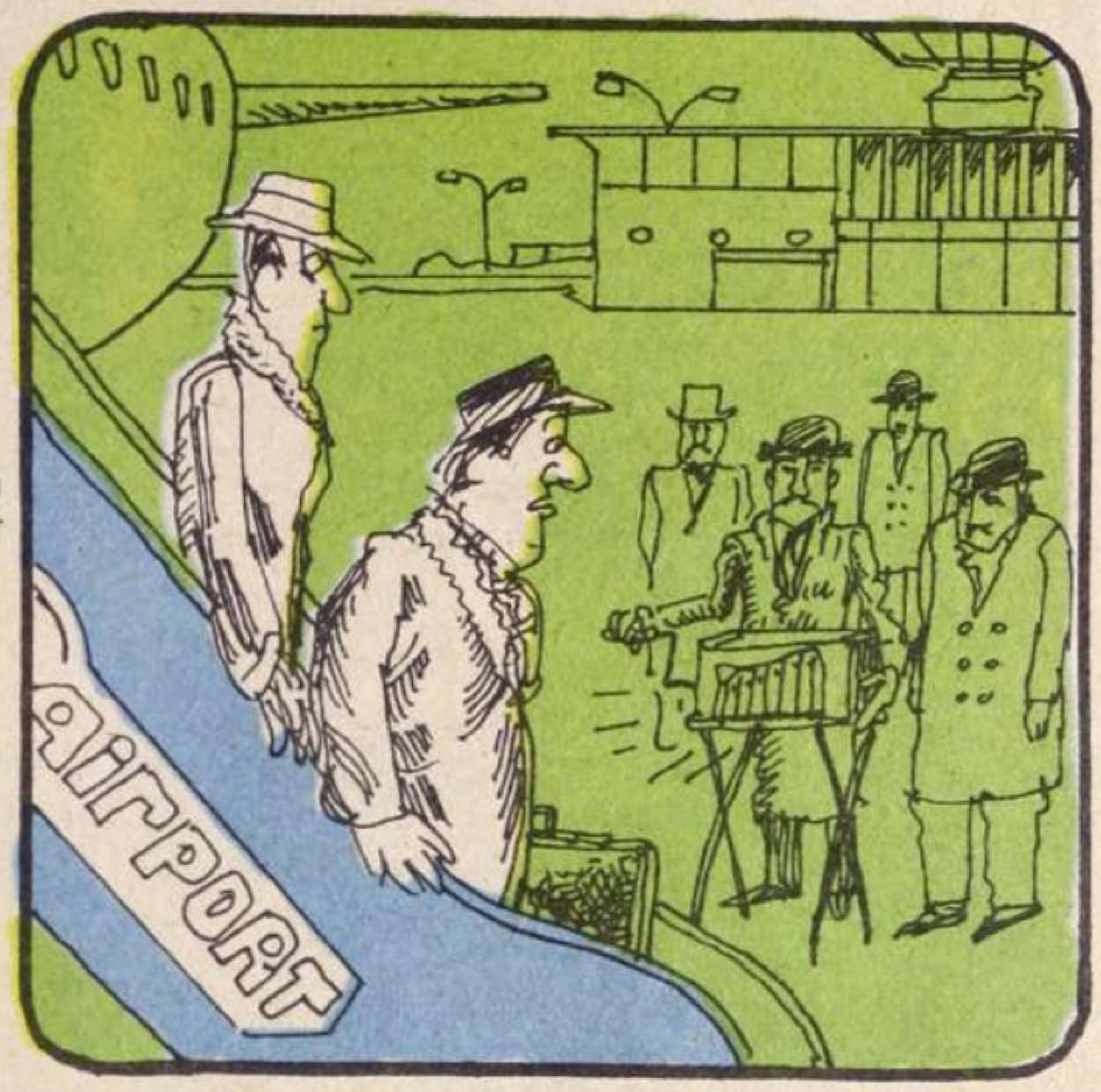
Viszonyok — kihűlőben

– Egyáltalán, kellek én a csendélethez?

– Megkérhetnélek, cica, hogy most ne olvass álláshirdetéseket?!

– A múltkor még egy katonazenekar fogadott minket...

Nem keresett senki, amíg odavoltam?

– Hófehérke itthagyott minket és elment a Gyermekfaluba pótmamának...

– Lökj meg, Hugó!

– Én a te korodban ilyenkor már rég autókat törtem fel!

HEGEDŰS GÉZA:

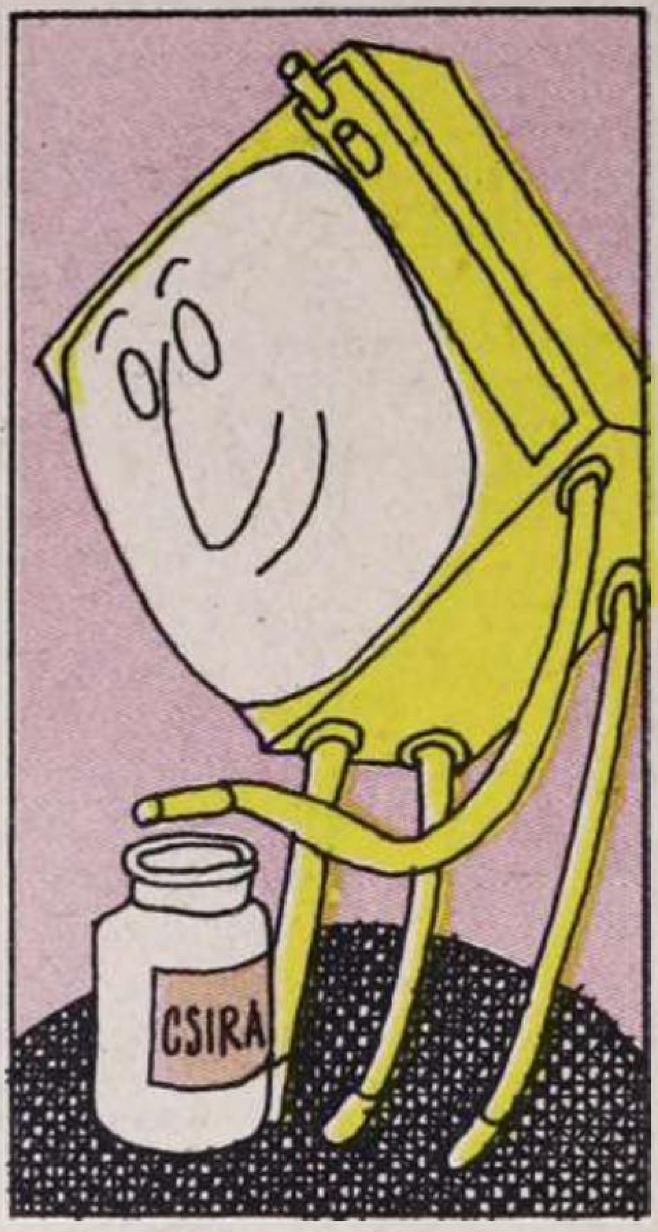
A GERLE KARRIERJE

A lexikon szerint a gerle
sokféle dudvát összeszedne,
és amikor párjára les
a hangja búgó, kellemes.
A gerle ezt régóta tudván
szorgalmatosan élt a dudván,
és párját is követve hűen
búgott napestig szakszerűen.
S aki kitűnik egyben-másban,
arra a fő-madár-tanácsban
előbb-utóbb fel is figyelnek:
ez az útja a karriernek.

A gerlére is felfigyeltek,
számára új tisztségre leltek,
és becsülvén a tetterőt
kinevezték sólyomnak őt.
De bár magasabb lett a rangja,
sehogyse változott a hangja,
a csőre sem eléggé görbe,
és képtelen magasba törve
éles karommal megragadva
rácsapni kisebb madarakra.
Ki érdemes volt gerle módon,
lám tehetetlen, mulya sólyom.

S mert suttogták ezt egyre-másra,
eljutott a madár-tanácsba,
s a főhatóság nem is késett
a sólyom-ügynek vetni véget.
Kétségtelen, de ez a tény:
nincs a megfelelő helyén,
rossz magasságba volt emelve
az oly kitűnő múltú gerle,
de kiemelték és ezért
a munkához, amelyhez ért
vissza már többé nem mehet.
Aki egyszer kitüntetett,
csak még tovább lehet emelni,
mert megalázó visszatenni.

S mert odafönt mind csupa jóság,
hát úgy döntött a főhatóság,
hogy bár ma még nem elég vastag –
kinevezik kőszáli sasnak

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

MÜZLI

Merry Christmas, szerkesztő úr, békesség, bejglimentes, búzacsírás karácsonyt kívánok! A tévé és hitvesem hatására hetek óta Anglia bűvöletében élek. Csendes áhítattal csodáltuk végig a Családi vasárnap legutóbbi adását, abból is leginkább a korszerű táplálkozásról hirdetett igék hullottak termő talajra lelkünkben. Nejem akkor jött extázisba, amikor egy hölgy elmesélte, hogy ő két évig biotáplálkozott Angliában, s ennek következtében saját súlyából egy tizest, férjeuráéból pedig húsz kilót faragott le. Hitvesem Kovácsné rögvest a kukába öntötte az aranyhalakat az akváriumból, mert abban ezután búzát fog csíráztatni. És az unokáit is tanítgatja már a korszerű karácsonyi köszöntőre: Kiskarácsony, nagykarácsony, **hagyd a búzát, hogy csírázzon... Mire nekünk annyi búzacsíra? Hát müzli lesz belőle! Az úgy készül, tetszik tudni, hogy egy bögre csírához adunk egy bögre mazsolát, egy bögre dióbelet, összekeverjük mézzel és savanyúkáposztával...** Nejemnek nem merném, de szerkesztő úrnak megvallom, hogy vannak némi aggályaim a müzlit illetően. A korszerű táplálkozáshoz korszerű kereskedelem is kellene, amelyben mindig lehet mazsolát kapni, és kellene a jelenleginél korszerűbb pénztárca, amelyből futja a drága dióbélre. Bár elmondták, hogy dióbél helyett megteszi valamilyen olcsóbb olajosmag, mondjuk napraforgó...

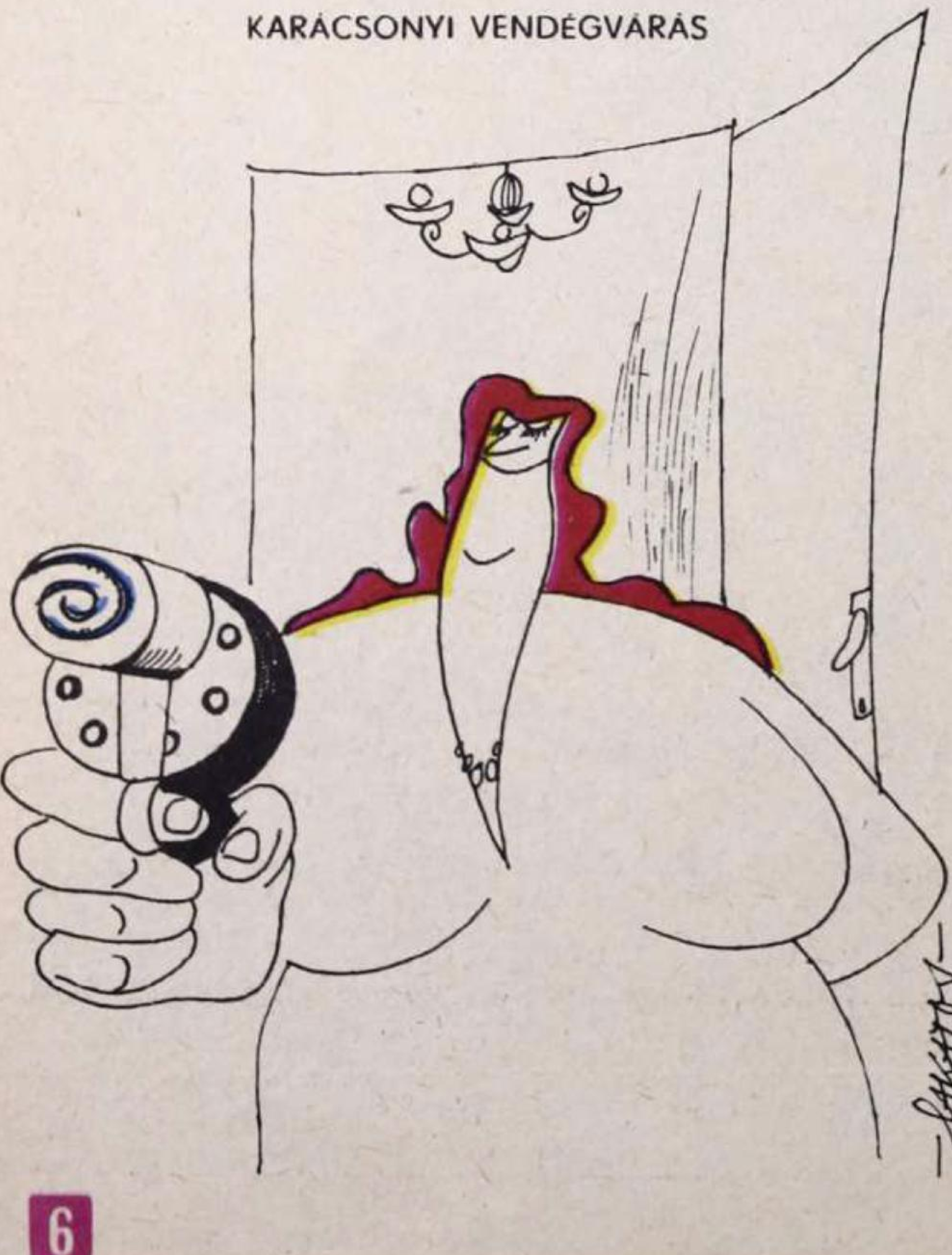
— A koldus szüntelenül áradozik a feleségének arról, milyen felséges kalácsot evett egy gazdag háznál. Szerezd meg a receptet, biztatja az asszony, majd én megsütöm neked. Hozza is a koldus a receptet, s nekilátnak a sütésnek. A koldus olvassa a hozzávalókat: „Végy fél kiló fehér lisztet..." De csak fekete van itthon, mondja az asszony. Nem baj, jó lesz az is. „Végy tíz tojást..." Csak kettő van itthon. Elég lesz az! „Végy fél font vajat..." Csak egy kis avas faggyú van itthon. Az is megteszi! „Végy negyed font mazsolát..." Honnan, amikor egy krajcárunk sincs? Jó lesz az anélkül is! „Az egészet jól gyúrd össze, tedd tepsibe, rakd a sütőbe..." Igen ám, de tepsi sincs, sütő sincs, a koldusasszony összekeveri a gyúrmát és kisüti a hamuban. Amikor kész, megkóstolja és utálkozva mondja: Én nem tudom, mit szeretnek ezen a gazdagok?!

— Közgazdasági értekezésnek is beillő történet... Hanem ejtsünk inkább pár szót most már a szellemi tápról is, melyet mostanság jelentős mértékben angol importból szerzünk be. Végig ültem egy magyar szerdát a magyar tévé előtt. Hajnali kilencnegyvenkor már egy költözködés viszontagságairól szóló angol burleszk próbált gyermeteg humorával kedvre deríteni, kevéske sikerrel. Aztán megismételtek egy Meghökkentő mesét, amely olyan volt, mint a koldusasszony kalácsa, csak a lényeg hiányzott belőle: a meghökkentés és a mese. Délután jöttek az Ámor rabjai, este, elalvás előtt, jött az infantilis temetkezési vállalkozónő, béke humorára! Amikor nézem ezeket a filmeket, s hallgatom az alákevert kuncogásokat, kaccantásokat, vagy nyerítő nevetéseket, eltűnődöm: mit szeretnek ezen az angolok? És mit szeretnek ezen a szerkesztő urak, ott a tévében? Egyetlen vitathatatlan előnyük, hogy huszonöt percesek mindösszе. Egyenként, elvétve el is viseljük talán. Na de négyet egyszerre, egy napon?

— Testünk tudományos táplálásával törődünk immár. Ám ami szellemi táplálékunk változatosságát illeti... Pedig nemcsak müzlivel él az ember.

Radványi Barna

KARÁCSONYI VENDÉGVÁRÁS

MEGHÍVÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Hívd csak nyugodtan, hadd legyen egy boldog ember is a társaságban!

200—200 forintot nyert:

Köböl Józsefné, Dunaújváros, Római krt. 25., 2400,
Vámos Károlyné, Pápa, Attila u. 6., 8500,
László Margit, Kiss János altábornagy u. 53., 1211.

A nyereményeket postán küldjük el.

TÜRELMETLEN UTÓD

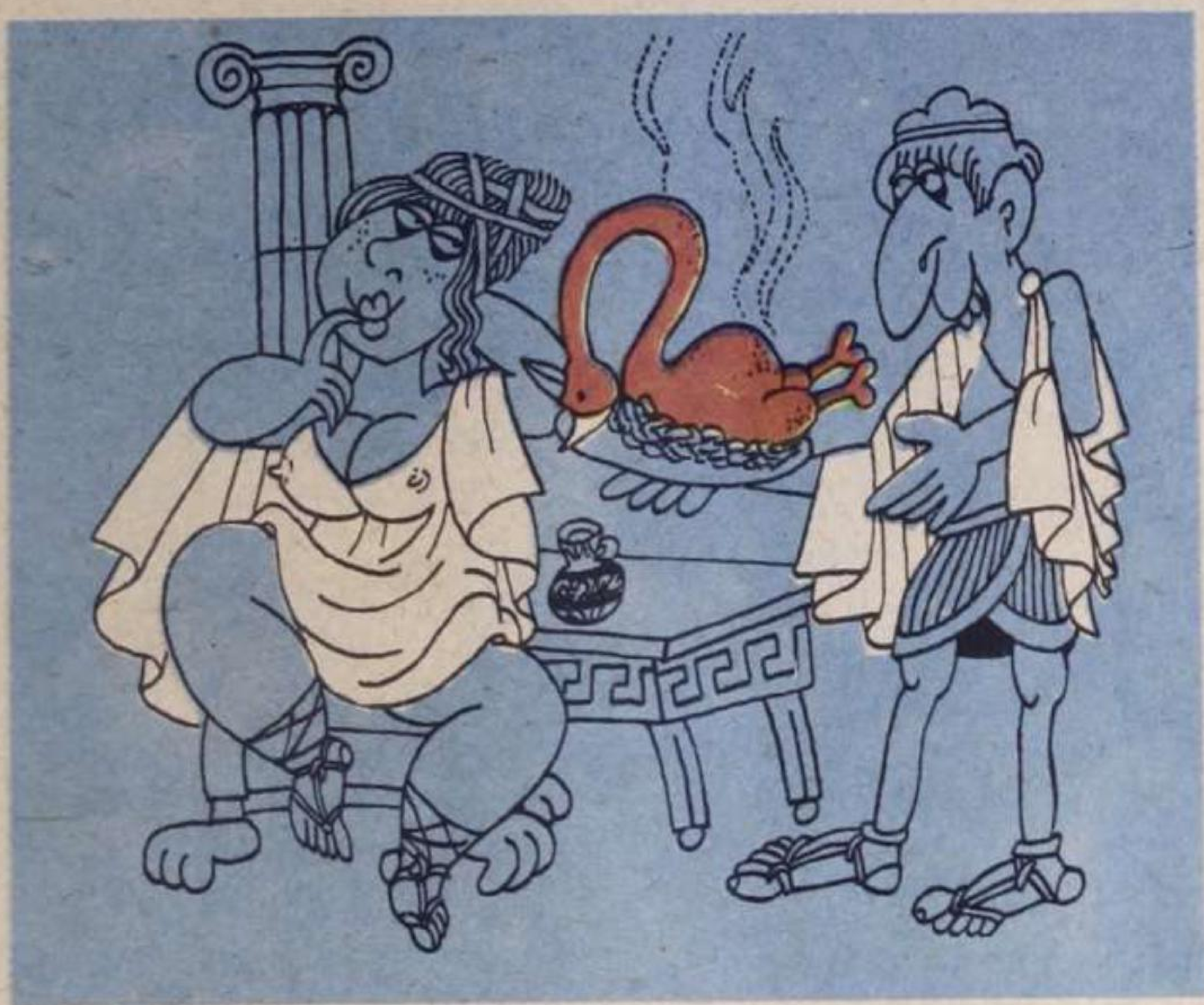
Miben hasonlít a magyar vízilabda állapota és kapitánya?

MINDKETTŐ KÁSÁS

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

HÍRES ♥ NAGY ♥ SZERELMEK MAGÁNKIADÁSBAN

LÉDA

– Kívánságára, úrnőm, ma sült hattyút szervírozunk párolt káposztával...

ANTONIUS ÉS CLEOPATRA

– Nincs olyan érzésed, királynőm, hogy a CIA figyeltet bennünket?

PILLANGÓKISASSZONY

– Gondolja, hogy le tudna még egy bőrt húzni az én szomorú történetemről, Mr. Végh?

RÓMEÓ ÉS JÚLIA

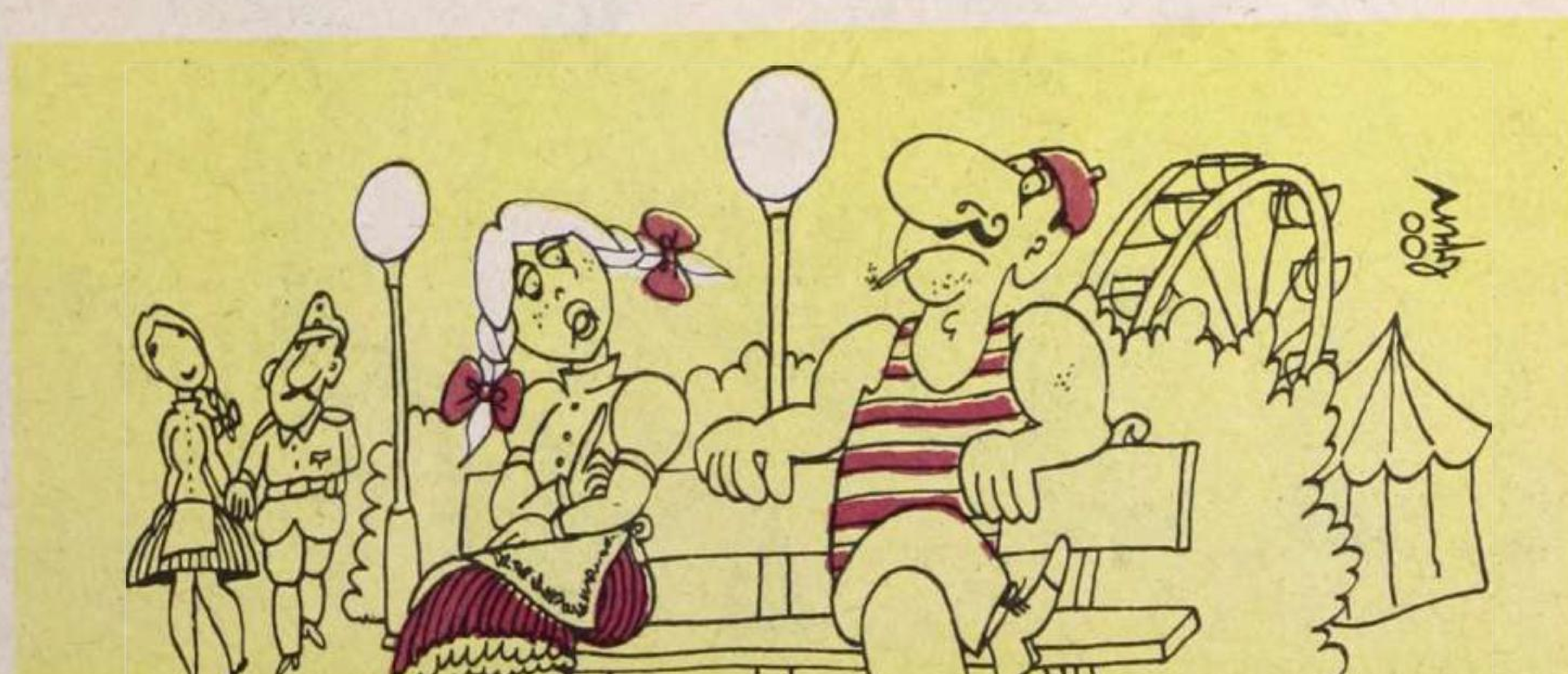
– Mindenekelőtt tisztázzuk, szerelmem, hogy hol fogunk lakni, ha kitagadnak a szüleink!

ANNA KARENINA

– Sajnálom, asszonyom, a nemzetközi gyors három és fél órát késik...

LILIOM

– Csak ne hordja olyan magasan az orrát az úr, tudja, mit keres mostanában egy bejárónő?

DALLOS JENŐ

A SZERETET LÉPCSŐI

FÖLD S. PÉTER:

AKI MINDENKIT SZERETETT

Az egyre gyakrabban megjelenő memoárkötetek sorában nemrégiben érdekes könyv látott napvilágot: B. Huzagolt Aranka: Mindenkit nagyon szeretek című műve. A kétkötetesre tervezett alkotásnak egyelőre csak az első kötete jelent meg — bizonyára nem minden ok nélkül. B. Huzagolt Arankáról viszonylag keveset tudunk, életrajzírói is csak a következőket tudták róla feljegyezni: „Fővárosi illetőségű gázóraleolvasó szakmunkás, kiterjedt levelezést folytatott a legkülönfélébb illetékesekkel. Levélváltását az emberiség irányába tanúsított nagymértékű szeretet jellemezte. Szíve időnként túlcsordult, ezért általában vízhatlan esőkabátot hordott..."

Most — olvasóink épülésére — B. Huzagolt Aranka levélváltásának néhány érdekesebb mozzanatát idézzük fel.

*

T. Panaszos! Reklamációjára válaszolva közöljük, hogy a késve kézbesített dísztáviratot a kézbesítés folyamán bekövetkezett késés miatt kézbesítettük késve. Menjen a csudába!

Posta

T. Posta! Levelüket köszönettel — két hét késéssel — vettem. Önök sok pénzt megspóroltak nekem azzal, hogy a késés miatt lekéstem egy temetést és nem kellett koszorút vennem. Szeretem magukat.

B. Huzagolt A.

T. Furdancs! A főbérlőjének lakásbeázásáról tudunk, de mivel Ön ott csak albérlői minőségben tenyészik, ezért a beázás megszüntetésére irányuló kérelmét megalapozatlannak és rosszhiszeműnek tartjuk. Ne zaklasson bennünket, maradjon nyugton!

IKV

Drága Ingatlankezelők! Maguk nagyon cukik, csípem az ilyen fejeket, mint maguk. Köszönöm, hogy a beázást még mindig nem szüntették meg. A csöpögés alá ugyanis beállítottam egy vízipálma nevezetű növényt, amely a rendszeres öntözés hatására valósággal újjáéledt, stílszerűen szólva: másodvirágzását éli.

Csók: B. H. Ari

T. Kérelmezőnk! 7 évvel ezelőtt benyújtott lakáskérvényét természetesen nyilvántartásba vettük. Sajnos, vásároltunk egy számítógépet, így ismét minden adatra szükségünk van. Három órán belül haladéktalanul közölje velünk a számunkra szükséges adatokat, különben az ügynek beláthatatlan következményei lesznek Önre nézve.

Tanács

Kedveseim! Itt mellékelem a kért adatokat. A vércsoportomat csak holnapután tudom küldeni, mert a laborban munkaerőhiány van. Tizenhét éve élek albérletben és ezért hálás szívvel gondolok Önökre. Egy 50 négyzetcentiméteres kis kuckóm van, roppant barátságos, de ez még semmi: főbérlőm nemrég kapta meg azt a Lada Combit, melyet az általam albérleti díjként kifizetett összegekből vásárolt. Önök nélkül talán soha nem is lenne kocsija.

B. Huzagolt Aranka

Maga hülye! Ha zavarja, hogy esténként hangosan zenebonázunk, majd mi megmondjuk, hova menjen!

Szomszédok

Kedves lakótársak, lakótársnők, barátaim!

Számomra valóságos örömünnep, ha a köztünk lévő fal irányából zenének és más hangoskodásnak is felfogható neszezést hallok. Ha utánaszámolnék, menynyi áramot takarítok meg, hogy a sajátom helyett az Önök rádióját hallgatom, egészen takaros kis összeget kapnék. Apropó: nem gondoltak még arra, hogy időnként a tévé kettes csatornáját is bekapcsolják? Az egyest már kicsit unom, de ez nem baj, fő, hogy Önöknek jó legyen!

Aranka néni, a szomszéd

Panaszkodó! Mi köze hozzá, hogy mennyibe kerül egy csomag cigaretta? Magánügy. Húzzon el, mint a vadlibák!

Árhivatal

Édes picike kis Árhivatal! Szívem csücske!

Mint régi dohányos, a legteljesebb mértékben egyetértek a dohányféleségek árának emelésével. Tudom, a begyűrűzés már mindenkinek a könyökén jön ki, ám én megértem Önöket. Én továbbra is támogatom Önöket nagyratörő terveik megvalósításában, még azon az áron is, hogy ez a segítség sokba van nekem: nemcsak az egészségem, de már a gatyám is ráment.

Bé. H. Aranka

K. Vevő! Mit avatkozik bele, hogy mi hány darabban visszük ki a bútorát? Legközelebb magát is darabokra vágjuk szét, aztán adunk egy használati utasítást, hogyan szerelheti össze magát!

Bútorosok

Aranyoskáim! Maguk visszaadták a hitemet! Az Önök által leszállított egylapos könyvespolcot hatvanhárom darabban kaptam meg, szegecsek és némi enyv társaságában. Közel öt hónapig tartott, míg összeraktam, de most már kész. Én is profitáltam az ügyből: kreatív lettem és kezdeményező. Ismét van értelme az életemnek.

A maguk Aranka nénije

T. Pitiáner Reklamáló! Nálunk időnként megesik, hogy a tisztításra beadott ruha foltosan kerül vissza a tulajhoz. Más ruhák egyszerűen elvesznek. Örüljön, hogy maga az előbbi csoportba nyert besorolást. Ha legközelebb nem tetszik valami, szóljon, majd jól kitekerjük a nyakát!

Tisztító Művek

Tisztító Művek, lelkecskéim! Nem is tudom, hogyan köszönhetem meg maguknak, amit értem tettek. Az egyszerű fehér ruhámat tigrismintássá változtatták. Mindig is ilyenről álmodtam, de eddig még nem volt pénzem megvenni. Most, hogy immár nekem is van tigrismintás ruhám, úgy érzem, életem teljessé vált; mindent elértem, amit akartam. Ha bármiben szükséget szenvednek, kérem, azonnal értesítsenek. Ha tudok, segítek.

B. Huzagolt Aranka

*

Az „Aki mindenkit szeretett" című könyv második kötete B. Huzagolt Aranka magánjellegű levélváltásainak legjavát tartalmazza. A sógorának, anyósának és más hozzátartozóinak írott levelek bizonyára kellemes olvasmányélményt jelentenek a könyvbarátoknak.

– Adhattatok volna egy kicsivel több csúszópénzt az Angyalnak...

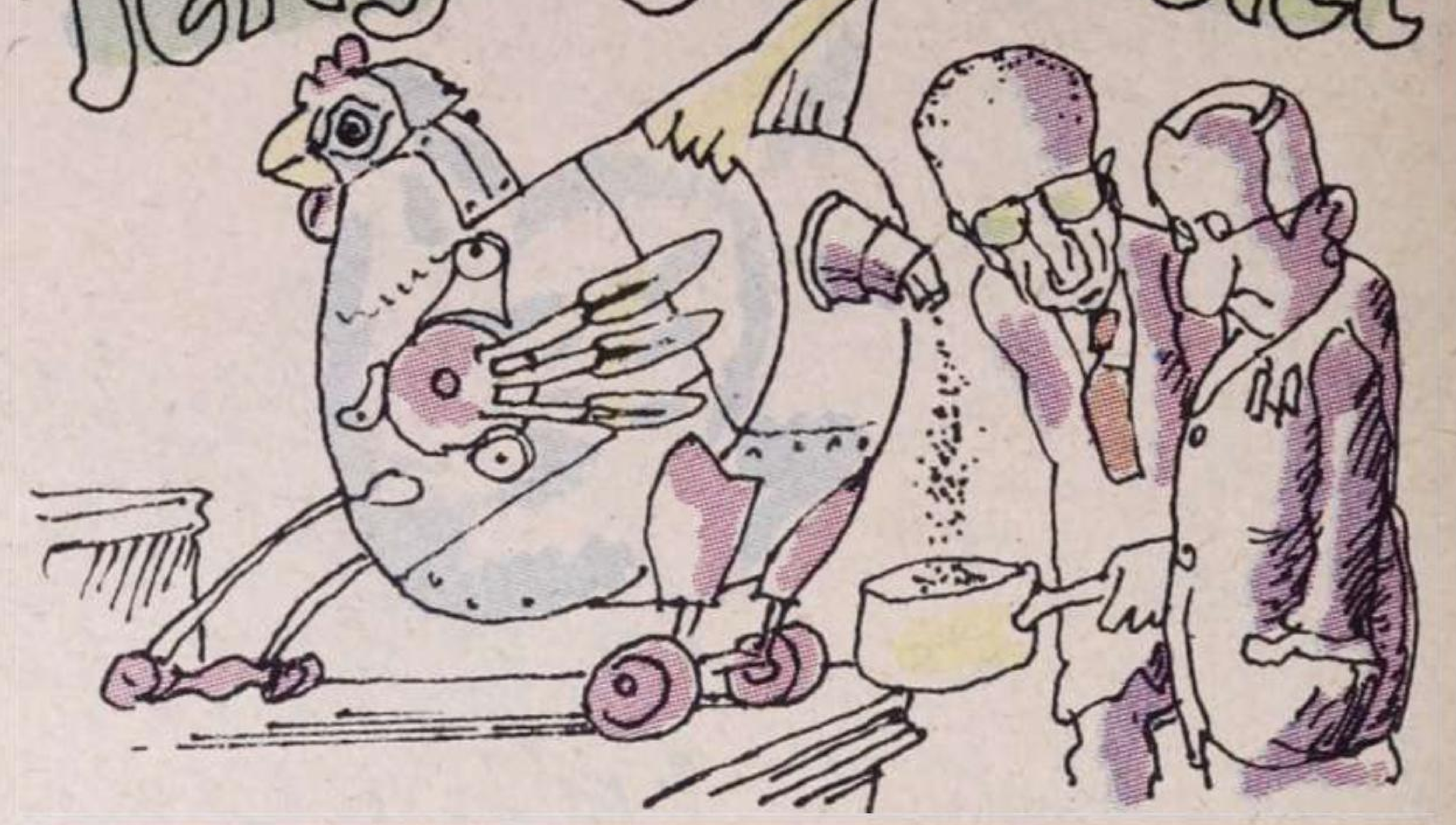
TÉLI ETETŐ

– Ide járnak a környék magánépítkezői.

PETERDI PÁL:

Tengernyi szeretet

Tannenbaum, az Egyesült Gép Nagy Egyese behívatta Lejtmenetit a Valamivel Kisebb Kettest.

— Jobb ha tőlem tudod — mondta —, biceg a géptyúk-akció.

— Erre számítani lehetett — bólintott Lejtmeneti, de azért elsápadt egy kicsit. Tannenbaum metsző pillantást vetett rá.

— Remélem nem arra gondolsz, hogy a koncepcióban van a hiba.

Lejtmeneti a szívére tette reszkető jobbját és úgy esküdött meg, hogy már a nagyapja is a koncepció felkent lovagja volt, majd rákérdezett:

— Na és mi a gond a géptyúkkal? Nem tojik?

— Tojni éppen tojik.

— Aranyat?

— Rozsdását.

Lejtmeneti ábrázata spontán vigyorra torzult, pedig nem kellett volna.

— Te könnyen kajánkodsz, Lejtmeneti — villámlott Tannenbaum. — Ahelyett, hogy tennél valamit. Na, ez mostantól másképp lesz. Az én dolgom itt nem az, hogy a géptyúkot tojózzam, hanem, hogy elvi irányítást gyakoroljak. A szűk prakticizmust ezennel át is passzolom neked és ha a géptyúk nem kerül sínre, akkor te megnézheted magad.

Lejtmeneti vacakolt néhány hónapig a géptyúkkal, az etetőt jobbról balra helyezte, a kimeneti nyíláson tágított egyet, majd hívatta Bunyevácot, a Jóval Kisebb Hármast.

— Légy erős, Bunyevác, zűr van a géptyúk-akcióval.

— Na ja — mondta Bunyevác, szinte magától értetődő módon. Lejtmeneti rámeredt, mint Michelangelo Mózesre.

— Csak nem azt akarod mondani, hogy rossz a koncepció?

Bunyevác letérdelt és úgy esküdött meg, hogy már dédapja is a koncepció mellett tört lándzsát a nagymajtényi síkon, majd a tárgyra tért:

— Na és hol a hézag a géptyúkkal? Nem tojik?

— Tojni éppen tojik.

— Aranyat?

— Lyukasat.

— Nézd Lejtmeneti — mondta erre Bunyevác —, van egy tippem. Terjesszük el, hogy a lyukas a divat. Legokosabb, ha mindig annak csapunk reklámot, amink éppen van. Ki is találtam egy vonzó mondatot: „A luk nem luxus!" Na?

— Frappáns, de rossz — csóválta a fejét Lejtmeneti. — Bizonyos szélsőséges feministák még félreértenék.

— Erre nem gondoltam — mondta Bunyevác és harsányan röhögni kezdett, ami könnyelműség volt a részéről.

— Te könnyen röhögsz Bunyevác — csapott az asztalra Lejtmeneti. — Lassanként a röhögők és az ellendrukkerek országa leszünk. Ahelyett, hogy tennél végre valamit. Hát tudd meg, hogy az egész géptyúk-akció máris a tiéd, és én mostantól csupán a teoretikus felügyeletet gyakorlom. És, ha a géptyúk nem indul be, akkor megnézheted magad.

Bunyevác egy darabig elmatatott a géptyúkon, dűznit cserélt, hézagot állított, aztán hívatta Lipánkait, a már Ailg Valamekkora Négyest.

— Kapj a fejedhez, Lipánkai, mert zátonyra futott a géptyúk.

— Affenét — mondta Lipánkai. — Miért, nem tojik?

— Tojni speciel tojik.

— Aranyat?

— Port.

Lipánkai elgondolkozott ezen, aztán felderült.

— Idehallgass, mi lenne, ha nem is tojó tyúkot próbálnánk előállítani?

— Hát milyet?

— Költőt?

— Hagyjuk a költőket — mondta Bunyevác. — És okosabb lenne, ha hülye tippek helyett végre tennél is valamit, Lipánkai. Tudd meg, hogy ebben a pillanatban az öledbe hullt az egész géptyúk-akció, amelyet én most már csak az elmélet almafájának arany ágai közül fogok figyelni. És, ha a géptyúk-akció záros határidőn belül nem ível magasra, akkor te megnézheted magad.

Aztán, úgy az év vége felé kitüntették egymást. Tannenbaum Lejtmenetit, Lejtmeneti Bunyevácot, Bunyevác Lipánkait. Mindenki mindenkit kitüntetett. Be is vallották egymásnak, hogy a figyelmeztetést — „akkor megnézheted magad" — adott gazdasági pillanatban komolyan gondolták, de már akkor volt egy dévaj csillogás a szemükben. A melósok nézegették az éremtáblázatot a faliújságon s az orruk éppen olyan hosszú volt, mint a lista. Tudták, minél nagyobb a névsor, annál kisebb a prémcsi.

A karácsony azért meleg, sőt meghitt hangulatban telt el.

A géptyúkot eladták a Légypetty gmk-nak borjúfelsálért és szemelt rizlingért. És a karácsonyfa alatt az egész Egyesült Gép nagy tenorban dalolta az idevágó dalocskát, hogy:

— Oh Tannenbaum, oh Tannenbaum, be fényes a te elméd.

A géptyúkot a Légypetty gmk egy kicsit átépítette. Bádogszemüvegeket gyártott belőle a kínai piac számára, de a kínaiak nem vették át.

Viszont küldtek egy nagyon szép levelet, forró, baráti szeretetüket tolmácsolták.

Mind az ezermillióan...

NEVETŐ LEXIKON (PÓTKÖTET)

ARZENÁL
A Luminálhoz és a Veronálhoz hasonló, de náluk jóval tartósabb hatású altató. A Borgiák fegyverként is alkalmazták.

BÁLANYA
Táncos estélyen teherbe ejtett leány.

BEGYÜRÜZÉS
Közismert válságjelenség, mely abból áll, hogy a férfi a körülmények kényszerítő hatására eljegyzi magát.

ELEVENSZÜLŐ
Ugribugri apa vagy anya.

FEKVŐTÁMASZ
Ritmikus tornagyakorlatokat végző hölgyeket kitartó személy.

GYÁRFÁS
Karalábéfeldolgozó nagyüzem.

HAMLET
Az omlettihez hasonló, sonkából és záptojásból készített dán étel. Tőle bűzlik egész Dánia. Mivel gyakran okoz tömeges mérgezést, a KÖJÁL tanácsára a legtöbben inkább csak nézni szokták.

HOBART
Az opartot és popartot felváltó, tasmaniai hobók által űzött képzőművészeti irányzat.

INGMÁRKA
Bergman svéd filmrendező gyermekkori blúzaira hímzett jelzés.

KAMARADARAB
1. Monodrámák előadására kiképzett fél spájz. *2.* A Kamaraerdőben nyaranta szabadtéren előadott, minden formabontást mellőző, hagyományos, kétszereplős színmű az ember teremtéséről. Szavak alig vannak benne; jószerint minden a szereplők mozgására van bízva.

KARATÉ
Verekedős trójai amazon, Hekaté nővére. Erősen kirúgott a görögökre.

KERESZTHUZAT
Útszéli kő-Krisztusokra légvonat ellen húzott védőöltözék.

KÖRBEVERÉS
Kerek síkidom falba püfölése négyszöggel.

LÁZÁROK
Feltámadásra készülő influenzás koldusok temetkezőhelye.

ÖRÖMSZÜLŐK
Örömleányok apja és anyja.

MAGASZTAL
Befőzéskor használt, reklámokban egekig dicsért bútordarab.

PARÁNYI
Olyan apró, hogy még a dinárnak sem haladja meg a századrészét.

RABLÓULTI
Fegyháztöltelékek szórakozása. (Nem tévesztendő össze a priccs nevű kártyajátékkal.)

STOCKHOLMI
Német sétapálcákat árusító svéd bazár.

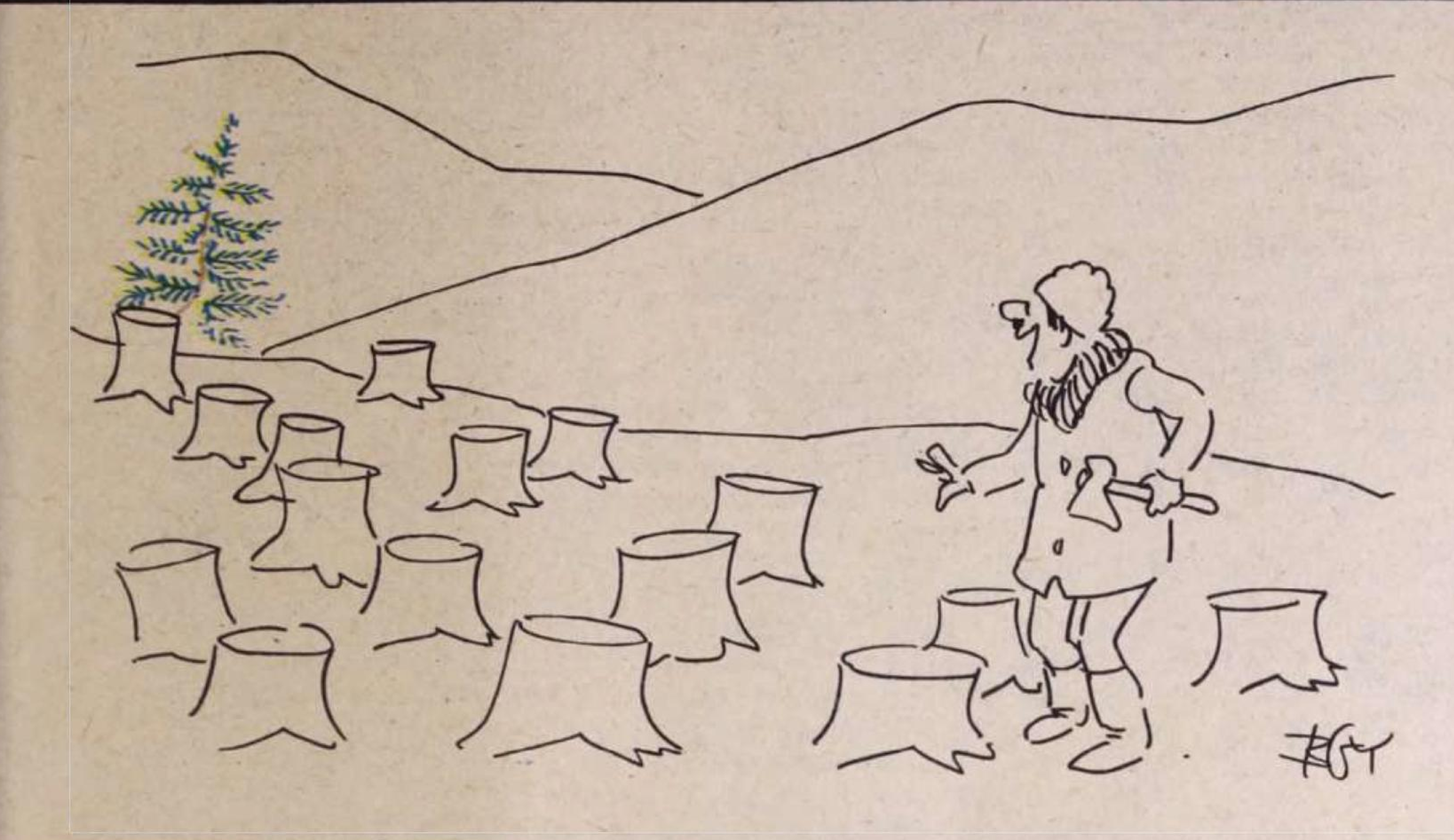
TANAGRA
Mezőgazdasági főiskola a hajdani Beóciában. A szemléltető oktatás céljaira agyagszobrocskákat használtak benne.

TANKOS
Faltörő harci eszköz kiképzési oktatópéldánya.

VÍZVÁLASZTÓ
Hegycsúcsra fölkapaszkodott, de ott szédülés miatt absztinenciát fogadó alkoholista.

(timár)

ARANYDIÓ

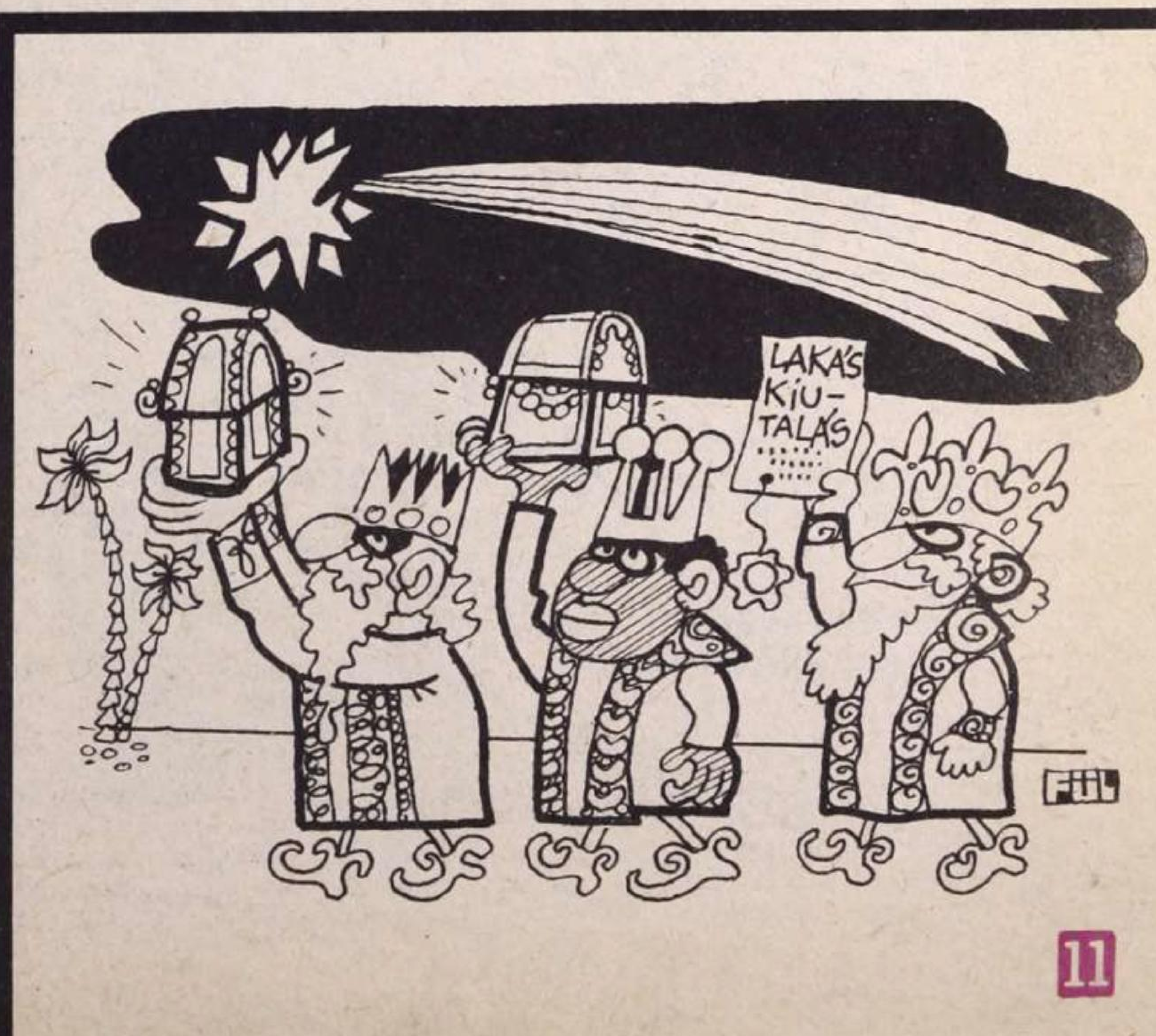

BRENNER, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP

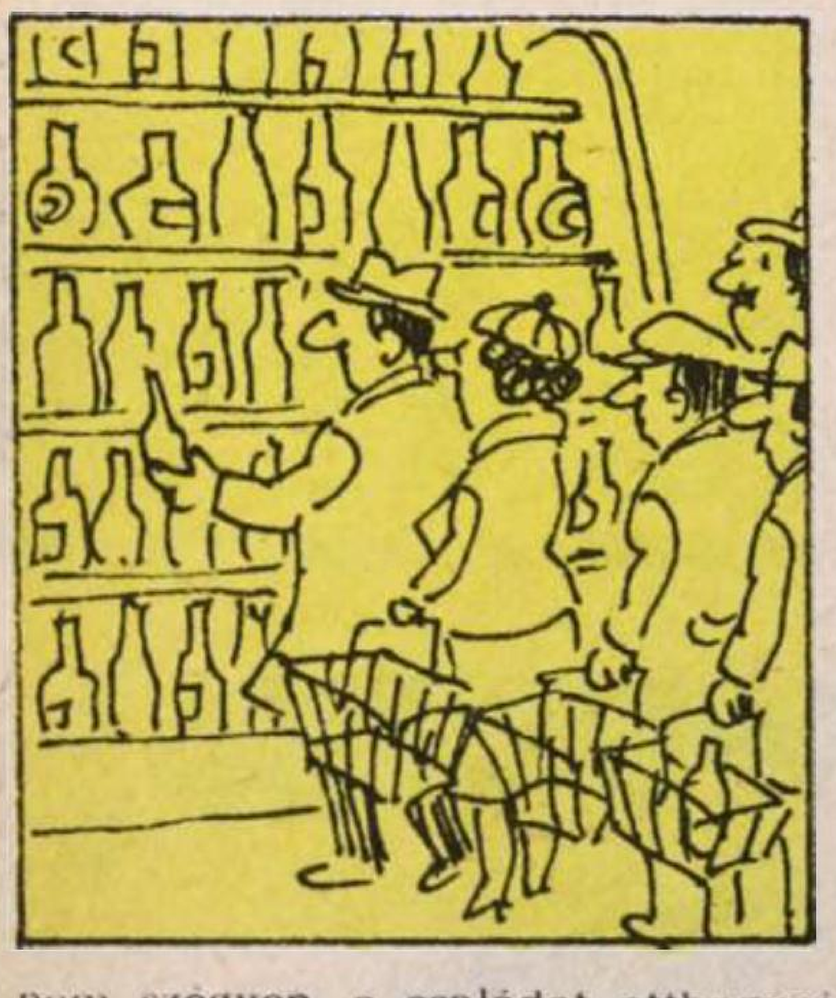

Csak úgy firkálgatok

KI MIT SZÉGYELL?

Olvastam egy cikket, egy nagyon jó cikket egyik képes hetilapunkban. Arról szólt, hogy túlzásba visszük az ivászatot. Hogy valaha a betévedt vendéget pogácsával, esetleg egy csésze kávéval kínálták, — most az első kérdés, hogy mit iszik és már szedik is elő a szekrényből a pálinkát, vodkát, whiskyt, konyakot. A jóra, szépre intő cikkben kétszer is megemlíti a szerző, hogy „bárha nem vagyok antialkoholista." Nehogy még valaki véletlenül azt higgye. Nehogy, isten ments, még megszólják. Nehogy azt képzeljék, hogy ő szíve mélyéből gyűlöl minden alkoholt, szó se róla. Ő csak prédikálja a vizet, de azért egy kis konyakot megiszik. Mert bizony jó nagy mersz kell ahhoz, hogy valaki nyíltan azt mondja: Nem iszom. Nem szeretem az alkoholt. Antialkoholista vagyok.

Belehallgatok egy hangjátékba. Így kezdődik: „Nem iszol, nem dohányzol, milyen férfi vagy?" Kinyitom a tévét, ahány szereplő van, mind iszik, mind dohányzik. A híradóban mutatják az élelmiszerboltokat: reggel kilenc előtt öt perccel már kilométeres sorban állnak a dolgozók, várják, hogy blokkolhassanak, hogy vihessék a tütüt. Munkaruhás fiatalember kosarában pálinka. A riporter megkérdi: nem munkába megy? De igen. Hát akkor, hogyhogy alkoholt visz? Csak. A fiatalember vihog, már félhülye az alkoholtól. Derék ember. Nem antialkoholista. A vállalatoknál, üzemekben tilos lesz a szesz. No, majd inni fogják kávésbögréből. Majd cinkosan összehunyorognak. Majd húslevesnek nevezik a forraltbort. És kijátsszák a rendeleteket és elisszák a fizetésüket, mert részegeskedni nem szégyen, májbajt kapni

nem szégyen, a családot otthagyni nem szégyen. Inni kell, mert Piroska nap van, mert István nap van, mert esik az eső, mert nem esik az eső. Inni mindaddig, amíg a szépre, jóra intő újságíró nem meri leírni: antialkoholista vagyok.

HOSSZÚHAJÚ SÁNDOR BÁCSI

Balázs kiscsoportos óvodás. Boldog, kiegyensúlyozott ember. Volt. De nem tudni, mi lelte. Mostanában nem akar játszani az óvodában, délben már odaáll az ajtóba, belekapaszkodik a kilincsbe és reszketve várja, hogy érte jöjjenek. Éjszaka álmában felsír, bújik az anyjához. Már a doktor néni is nézegette, talán valami fertőzés bujkál benne. Ki bántott? Mi bajod? Balázs reggel könnyes szemmel indul az óvodába és milliószor megkérdezi: értem jössz? mikor jössz értem?

Balázs ritkán van apukával, anyukával, mert úgye azok is reggeltől estig a dolgozóban vannak, dehát jön a karácsony, mindent kinőtt ez a gyerek, gyerünk, vásároljunk neki.

Apuka, anyuka elmélyülten beszélget, időnként odavetik a po-

rontynak, hogy szedd a lábad, Balázska, ne húzasd magad, Balázska. Egyszerre csak a mama felfigyel valamire. Balázska megállás nélkül ezt mondja: „De ne vigyen el a hosszúhajú Sándor bácsi, de ne vigyen el a hosszúhajú Sándor bácsi." Ijedtében becipeli a gyereket egy kapualjba és óvatosan beszéltetni kezdi. Miféle Sándor bácsitól fél? Hát kéremszépen kiderült: az óvodába bejár egy hosszúhajú Sándor bácsi, az óvó nénivel szokott beszélgetni és csúnyán nézett rá és azt mondta, hogy a rossz gyereket elviszi. Balázska azóta vacog, mert hosszúhajú Sándor bácsinál vödör is szokott lenni és abban pont el lehet vinni egy gyereket.

Balázska szülei felvilágosult és remek emberek. Nincs ijesztgetés, nincs elvisz a kéményseprő meg mumus, meg rendőrbácsi. A mama tehát berohant az óvó nénihez, hogy megkérdezze, mi ez a rémisztgetés? Az óvónéni persze nem tud semmiről. Azután, ja, vagy úgy, hát néha fel szokott jönni a fűtő, annak tényleg hosszú haja van és tényleg volt már nála vödör és tényleg, lehet, hogy Sándornak hívják, igen, olyan vicces ember az a Sándor, tényleg, egyszer ebédelés közben itt járt és a Mónika, az egy nagyon csintalan kislány és dobverőnek használta a kanalat és szétveri a kelkáposztát, és mintha neki egyszer tényleg tréfából mondta volna a Sándor, hogy a rossz gyereket a vödörben, dehát világértsem a Balázskára, aki olyan jó, mint egy angyal, már hogy is vehette ő a szívére...

Az esetben több tanulság van. Hosszúhajú Sándor bácsik, meg rövidhajú Gyuri bácsik ne járkáljanak be az óvodába, ha nincs ott semmi dolguk. Ha beszélgetni szeretnének az óvó nénivel, tegyék azt vasárnap. Továbbá semmiféle kültagok ne vegyenek részt a nevelőmunkában és ne ajánlják fel magánszorgalomból, hogy elviszik a rossz gyerekeket.

Még félelmesebb tanulság: az amúgyis jóviseletű Balázskák szoktak megszeppenni, és a haszontalan Mónikák derűsen vállat vonnak és nyugodtan paskolják tovább a kelkáposztát.

LEVÉLKE

Barátaink levélkét kaptak a HKI-tól. A Házkezelő Hatóság közli, hogy ellenőrizni kívánja a bérlemények rendeltetésszerű és gondos használatát és ecélból ezen és ezen a napon délelőtt kilenc és tizenkettő között tegyék lehetővé a lakásba való bejutást.

Barátaink kellemesen meglepődtek. A házkezelőséget tizenöt éve hiába kérlelik, győzködik, szólítják fel, hogy a tetőn hiányzó húsz, azaz húsz cserepet pótolni szíveskedjenek, mert évről évre végig ázik a négy emelet. Meghatódtak, mert igaz, hogy tizenöt éve nem válaszolt a magas Házkezelőség, hogy mikor fogják kicserélni az állandóan kilyukadó rozsdás vízcsöveket, — de azt legalább napra, órára kijelölve óhajtja megnézni, hogy a lakók nem égették-e fel a parkettát és nem lopták-e el a vízcsapokat. Barátom még azon is eltűnődött, hogy a rendeltetésszerű használat érdekében nem kellene-e vásárolnia néhány lovat, mivelhogy a bérház állapota inkább istállónak felel meg...

No jó, hát jöjjenek, ellenőrizzenek, isten hozta őket. De hogyan juthatnak be a lakásba? A férj reggel hattól délután kettőig a gyárban. A mama reggel héttől négyig a kórházban. A két gyerek reggel héttől (nulladik óra) délután háromig (külön német) az iskolában. Ki maradjon otthon? Úgye, a munkaidő teljes kihasználása érdekében tüdőszűréstől a felnőttoktatásig, a tanácsi ügyek intézésétől fodrászig, színházjegy váltástól a fogorvosig mindent el lehet intézni munkaidő után, akkor mi jut a HKI eszébe? És hol lehetne a lakáskulcsot hagyni, amikor ötödik éve nincs házfelügyelő és éjjel-nappal nyitva a kapu? És melyik szomszédnál, amikor minden szomszéd munkába jár? És ha nem jár, akkor is, biztonságos-e? Vagy egyenesen a lábtörlő alatt hagyja? Nem látott még a tisztelt HKI Kék Fényt? Miért nem kérdezi a HKI, — szebb és udvariasabb levélben, — hogy mikor alkalmas a lakónak a látogatás? Minek érzi magát a HKI, fölöttesnek, főparancsnoknak?

Felhívtam Illetékes HKI-t és mindezt megkérdeztem Illetékes Előadótól. Illetékes Előadó, igen barátságos és kedves hölgy, füllel hallhatóan meghökkent. Istenem, istenem, mi erre nem gondoltunk. Bizony, *talán okosabb volna a kedves lakókkal baráti viszonyt kialakítani.*

Ő mondta. Karácsony van, békesség van, szeretet van.

Ünnep után se felejtse el.

TUDOMÁNY

Annak idején, amikor még nem volt ilyen nagy tudomány, meg képes olvasás-oktatás, meg fene nagy okosság, mi úgy tanultuk a betűvetést, hogy úr-ír, meg á-béab, vaskalap. Buták is maradtunk. Szomszédunk kisfiát már modernül, szóképpel oktatják. Gyakorol is vele a papa egész este.

— Hát olvasd már, mert szétváglak!

— Tö-á-lö.

— No, most együtt.

— Tö-á-lö.

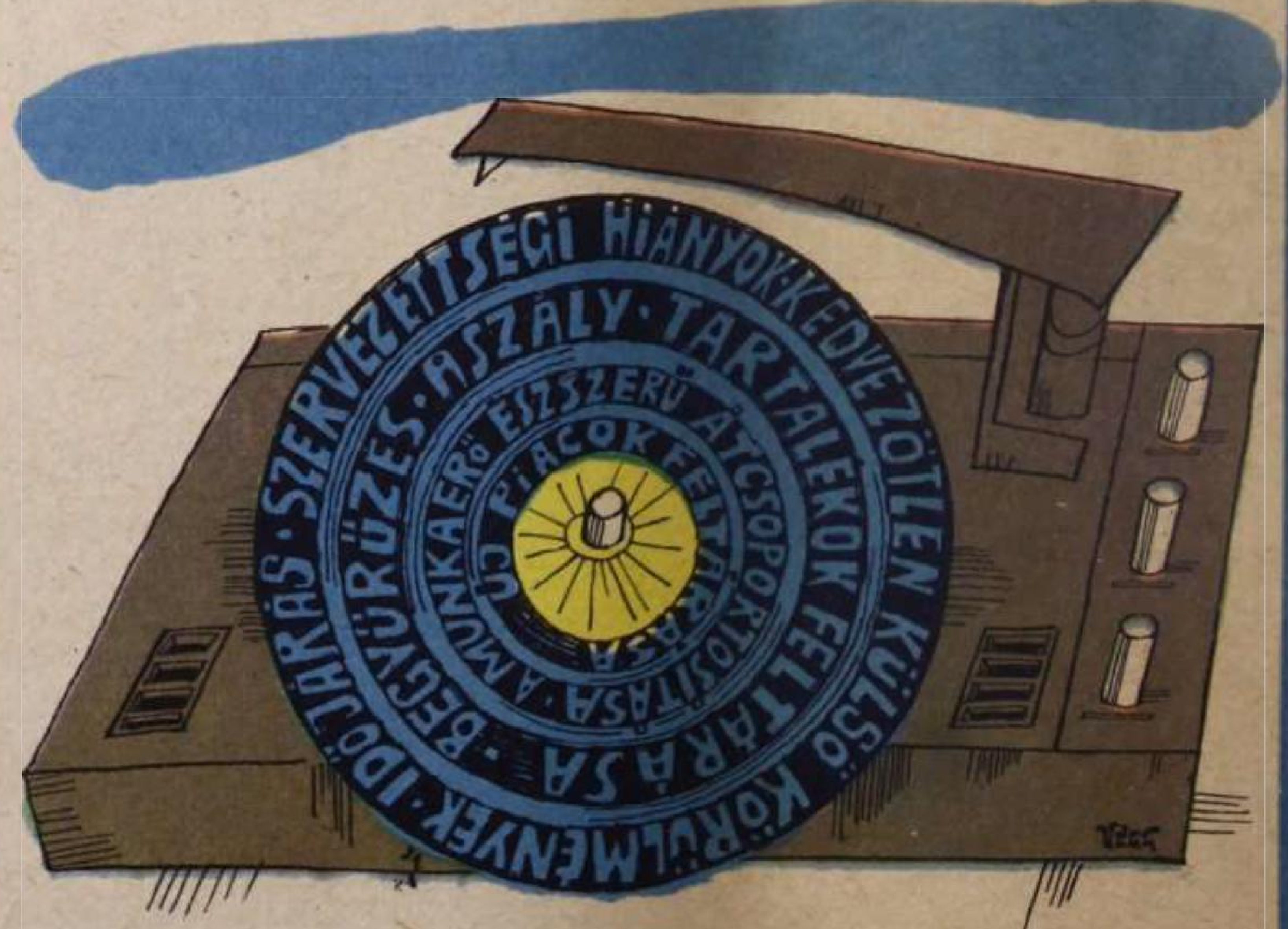
— Megőrülök veled. Olvasd!

— Tö-á-lö.

— Egybe olvasd.

— Fazék.

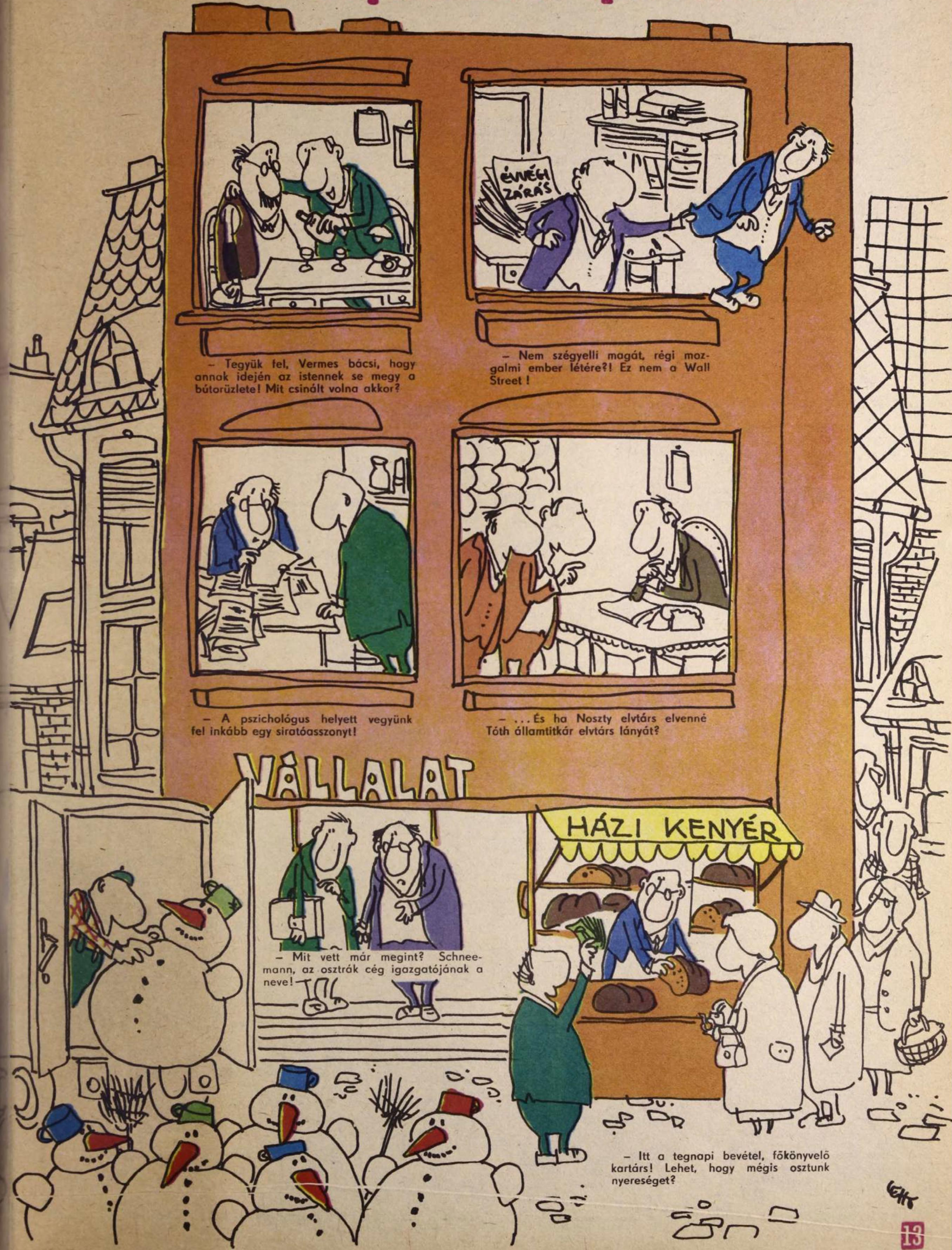
Fehér Klára

ÉV VÉGI NAGYLEMEZ

LEHOCZKI ISTVÁN:

HITEL, REMÉNY, SZERETET

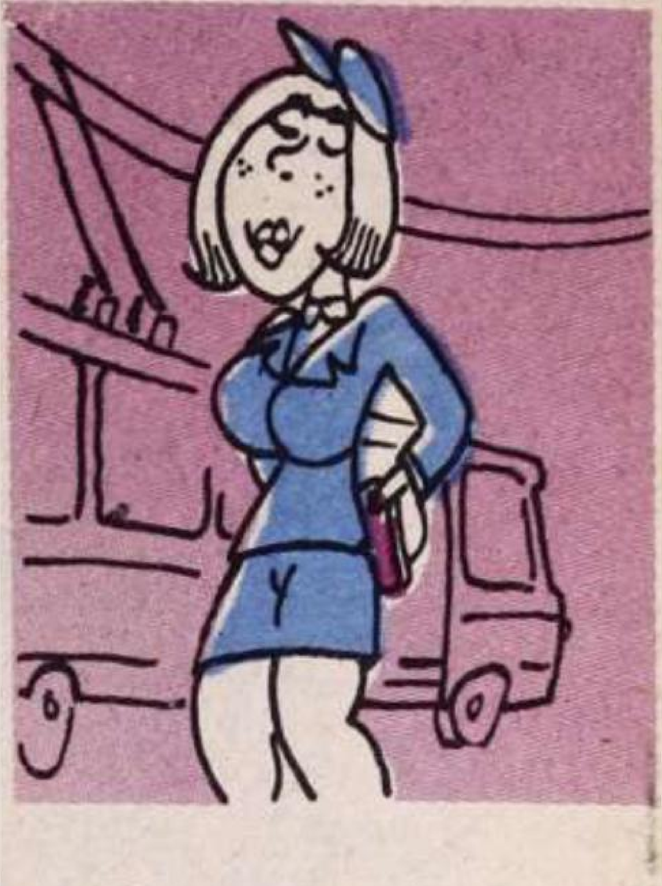
KRENNER ISTVÁN:

72 ÓRA SZERETET?

MAJLÁTH LÁSZLÓ:

SZÍV KÜLDI SZÍVNEK – VISSZAVÁRÓLAG

— Szeretsz? — kérdezte a kötvénypiac hiénája a trolibusz csinoska vezetőnőjétől. A hiéna — polgári nevén Jenci — már két hete trolival járt, hogy megtévessze üldözőit. Dízel Mercije egy garázsban lapult.

— Szeretlek, Jenci! — susogta a sofőrnő és balra indexelt.

— Akkor mondd meg nekem, mit rejtegetsz az ülés alatt? — jött ki a farbával Jenci. — Mi az a tízszer húsz centis kis hercig dobozka?

— Talán könyv — felelte sejtelmesen a vezetőnő. — Esetleg titkos női holmi — mondta és olyan vadul vette be a kanyart, hogy az ülés alól kipotytyant a dobozka.

— Á! — kapta fel Jenci. — Jól sejtettem, videokazetta. S te pont a legnagyobb szerelmed elől rejtegeted?

— Négyórás kazetta, csak két napra kaptam kölcsön. Mindent megtennék érted, de nem adhatom oda. Két este kell a magnézéséhez. A Véres hernyó című horror és az Uborka Club című pornó van rajta, kétrészes.

— Holnap reggel visszahozom. Nem, inkább délben a végállomásra — lihegett Jenci. — Ha szeretsz, megteszed. Majd egy este nézitek meg a férjeddel, kicsit tovább maradtok fenn.

— Neked nem tudok ellenállni, Jenci! Legyen a tiéd holnap délig.

Jenci leugrott a következő állomáson, s mint egy hörcsög szorította magához a kölcsönkazettát. De a vesztébe rohant!

A saroknál elébe toppant a lottókirály. Két kezét fenyegetően Jenci torka felé nyújtotta.

— Most meghalsz, te hiéna! — morogta. — Hol a kétmillióm, amit egy hétre adtam kölcsön?

— Még két nap haladékot kérek — rebegte falfehéren Jenci, s karjait védekezőn maga elé emelte. Ekkor pottyant ki a kabátja alól a videokazetta. A lottókirály, mint egy vércse csapott le rá.

— Aha, a Véres hernyó is rajta van. Még nem volt szerencsém hozzá, pedig a börtönben sokat meséltek róla. Ezt magammal viszem!

— Ne tedd ezt velem, holnap délig kaptam kölcsön — esdekelt Jenci. — Két nap múlva három milliót kapsz vissza, de a kazettát ne vidd el. Még én sem láttam.

— Lásd kivel van dolgod — mondta nagyvonalúan a lottókirály. — Éjfélre felviszem hozzád, másnap délig még megnézheted. De addig meglegyen a pénz!

A lottókirály fütyürészve ment tovább, s magabiztosságában odáig merészkedett, hogy a műsoros kazettát bal kezében lóbálta. Hirtelen egy markos kéz fogta meg a vállát.

— De jól élünk, lottókirály — dörrent egy érces hang.

— Erőt, egészséget, százados elvtárs! — köszönt illedelmesen a lottókirály.

— Mit dugdos maga a bal kezében? — kérdezte szigorúan a vizsgálótiszt. — Csak nem újabb bűnjel?

— Ugyan, százados elvtárs, csak egy kis kazettácska.

— Micsoda kultúrszemét ez — mondta a százados —, nem tudná kölcsönadni?

— Éjfélre vissza kell vinnem — motyogta ijedten a lottókirály.

— Igazítsuk össze az óránkat, most van 13 óra 17 perc. A Deák téren találkozunk ma este 20 óra nulla nullakor. Még lesz ideje magának is megnézni — mondta katonásan és oldaltáskájában a kazettával eltávozott.

Ezúttal azonban a századosnak sem volt szerencséje. A kerületi ügyész került az útjába. Az ügyésztől mindenki rettegett: olyan volt a tekintete, hogy mindenen átlátott. Vizsla szemeit a százados oldaltáskájára vetette, s belelátott a gondolataiba is.

— Százados elvtárs, tudja azt maga, hogy az idő relatív fogalom? — kérdezte a rettegett ügyész. — Hallott már arról, hogy bizonyos esetekben a tér meggörbül?

— Így görbüljek meg, ha nem igaz, hogy ma este nyolcra vissza kell vinnem a kazettát — mondta a százados.

— Mondtam már, hogy az idő relatív fogalom. Videózás helyett inkább olvasson Einsteint — tanácsolta az ügyész és elkobozta a kazettát.

— Idenézz, anyukám, mit szereztem én ma — mondta otthon az ügyész a feleségének.

— Ügyes vagy, apukám! — dicsérte meg az asszony, aki nem volt más, mint a trolibusz csinoska vezetőnője.

WALTER BÉLA:

KARÁCSONYI VENDÉGEK

Az étkezőasztal még a karácsonyi vacsora maradványainak a súlya alatt roskadozott. A két degeszre tömött házaspár ütemesen szuszogott, mindössze apró kézjelekkel adták egymás tudtára, hogy már egyetlen falat sem menne le a torkukon. Mind a négyen Bilagitot ropogtattak. Őket látva a sarokban álló feldíszített fenyőfa is fellélegzett:

— Ezek ma már nem eszegetik le rólam a szaloncukrokat.

Úgy tizenegy óra tájban a vendégférj néhány erőtlen kísérletet követően feltápászkodott a bánatosan nyögdicsélő székéből:

— De most már igazán mennünk kell...

— Ugyan, hová siettek? — lehelte bágyadtan a háziasszony.

Férje a váratlan hanghullámok hatására felriadt bóbiskolásából, és állapotát meghazudtolva rikkantotta:

— Ezt a kis konyakot már ne hagyjuk itt!

— Jaj, csak egy ujjnyit, mert kocsival vagyok — tolta oda vizespoharát a vendégférj.

A konyak beletörődött sorsába és gyorsan elfogyott.

Az előszobában megkezdődött a véget nem érő búcsúzkodás, amely kitűnő alkalmat adott négyüknek arra, hogy meg-megpihenjenek egymás vállain. A vendégférj még egyszer biztosította a háziasszonyt arról, hogy aznap éjjel az ő töltött pulykamellecskéjéről fog álmodni. A hölgyek újabb szabásmintákat és bejglirecepteket cseréltek, majd mindannyian további kellemes ünnepeket kívántak egymásnak.

A házigazdák simogatásnak álcázott kézmozdulatokkal kituszkolták vendégeiket a lakásból, s szinte azonnal leroskadtak az előszobaszőnyegre.

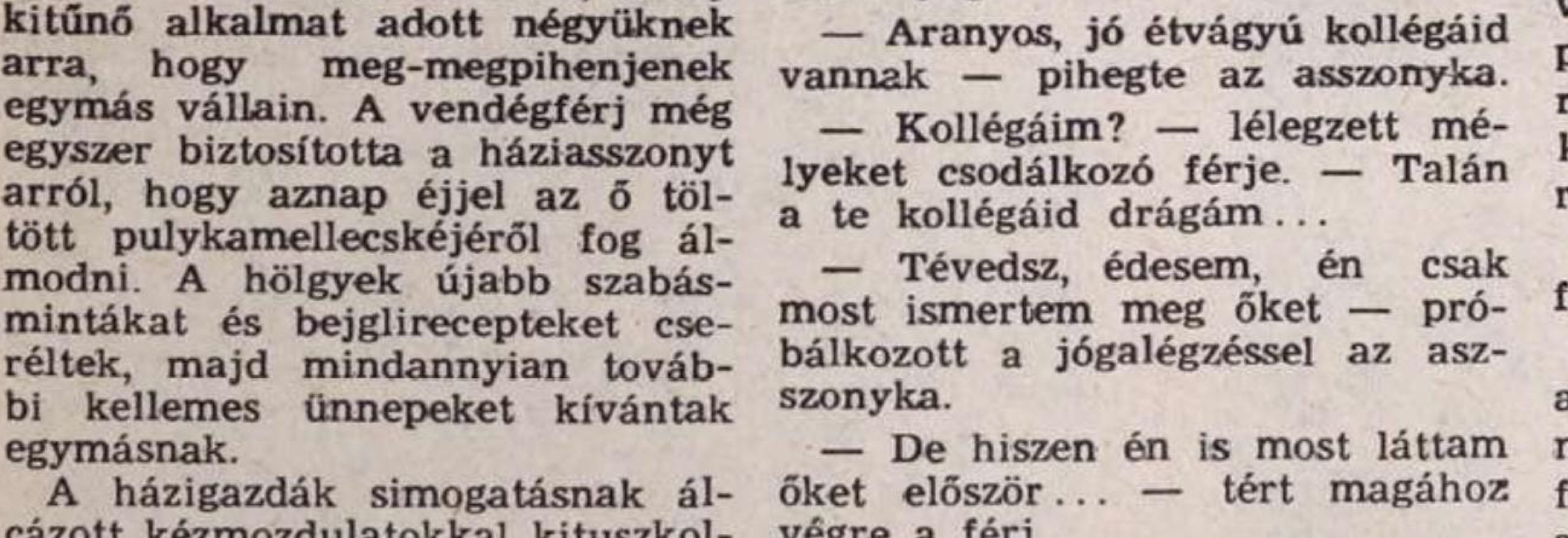
— Aranyos, jó étvágyú kollégáid vannak — pihegte az asszonyka.

— Kollégáim? — lélegzett mélyeket csodálkozó férje. — Talán a te kollégáid drágám...

— Tévedsz, édesem, én csak most ismertem meg őket — próbálkozott a jógalégzéssel az asszonyka.

— De hiszen én is most láttam őket először... — tért magához végre a férj.

— Úristen, Aladár! — kékült el az asszonyka. — Akkor mi egész este vadidegeneket etettünk! Szélhámosok, kalóriatolvajok áldozatai lettünk...

*

A ház előtt parkoló kocsiban a vendégférj már hosszú percek óta próbálta saját nadrágtartóját hárompontos biztonsági övként alkalmazni. Felesége karácsonyi türelemmel szemlélte.

— A barátod igazán jóképű férfi...

— Szssz... Én is csodálkoztam azon, hogy ez a Balogh mennyire megváltozott — győzte le mégis a férj a nadrágtartót. — Öt éve, amikor utoljára találkoztam vele, még teljesen kopasz volt. Meg az arca is valahogy... Amióta ideköltöztek erre a lakótelepre, a Boróka utca ötvenkettőbe, még nem jártam náluk...

A férj végre megtalálta a slusszkulcsot, a a Lada fogaskerekei fájdalmasan feljajdultak.

— Stop! — sziszegte a hitves. — Boróka utcát mondtál?

— Igen bólintott spiccesen férje, az úrvezető.

— Jesszusom, Dezső! Ott a tábla a kapu felett! Hiszen ez a Galagonya utca ötvenkettő...

SZILÁGYI GYÖRGY:

SZILVESZTERI MALACSÁGOK

Csecse fruska kopogtat be
irodalmár agglegényhez,
malac témát visz neki egy
most kezdődő vadregényhez . . .

Drága, pufók malac vagyok,
csülköm molett és nem keszeg,
de ha sok selejtet csinálsz,
jövőre még drágább leszek . . .

Amikor már bukszád rostás,
betoppan a rég várt postás,
jól kezdődik neked e hó,
megjött, amit vársz: a
TEHO! . . .

Nagy lábon él, szórja a pénzt,
Yorkshire-ből jött a brit röfi,
ilyen disznót a böllér csak
„megvágja", de le nem döfi . . .

Ó, te szegény mangalica,
kisütik majd tested burkát,
s a zsírodon elhelyeznek
egy koszorú májas hurkát . . .

Azt mutatja itt az ábra:
nem kell félteni a Zsuzskát;
malac farka helyett inkább
megragadja ő a „suskát" . . .

Malaccal meg palackkal (értsd:
butykossal) és cifraszűrrel,
megbirkózik a magyar majd
akármilyen cifra zűrrel . . .

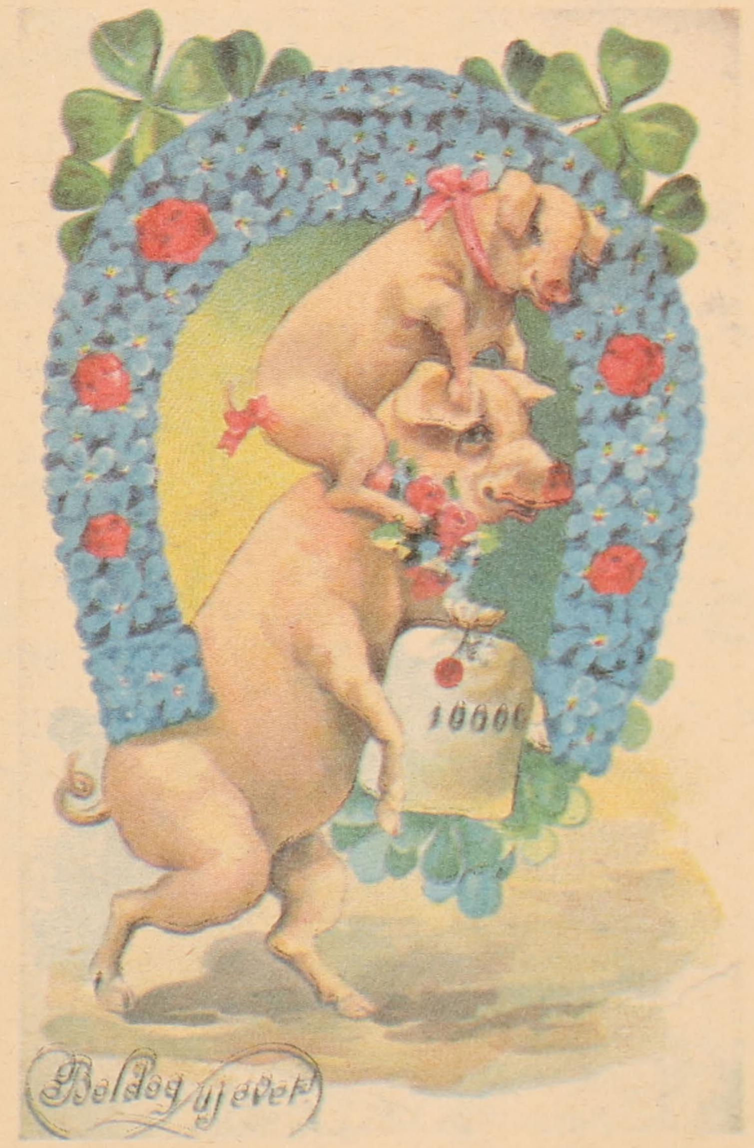
Részeg disznó haza indul,
szeszgőzökkel tele feje,
az ólban nem mollban fog majd
visítani vele neje . . .

A karmester büszkén röfög:
én a sertéskarajommal,
bárhol felveszem a versenyt
— ez nem sértés —
Karajannal . . .

Örülnek majd Pesten a sok
négylevelű lóherének,
szerencsét hoz a főváros
valamennyi sóherének . . .

Vén kanon ül ledér malac,
ugye, milyen erotikus?
Zsáknyi pénzért az se baj, ha
az agg disznó szklerotikus . . .

Menő malac vagyok, mégis
így szólnak rám: zabálj, sertés!
Mondja, kedves Szabó László,
mi ez, ha nem szabálysértés?!

KARCAGI LÁSZLÓ:

A KOR ÉS A VÁNDORMADÁR
NÉPMESE

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy vándormadár. Ez a vándormadár egyszer nagyon megunta a dolgot és azt mondta a cégének.

— Cégem, emeld fel a fizetésem!

— Nem emelem biz én senki fiának sem a fizetését!

A vándormadár erre nagyon megharagudott és elment onnan. Ahogy ment, mendegélt, találkozott egy csőddel.

— Csőd, verd meg a cégemet!

De a csőd nem ment céget verni, és a cég csak nem emelte fel a vándormadár fizetését.

Megint ment, mendegélt és találkozott egy hitellel.

— Hitel, kergesd el a csődöt!

De a hitel nem ment csőd-kergetni, a csőd nem ment céget verni, és a cég csak nem emelte fel a vándormadár fizetését.

Megint ment, mendegélt és talált egy rezsit.

— Rezsi, herdáld el a hitelt!

De a rezsi nem ment hitel-herdálni, a hitel nem ment csőd-kergetni, a csőd nem ment céget verni és a cég nem emelte fel a vándormadár fizetését.

Megint ment, mendegélt és találkozott egy profittal.

— Profit, nyeld le a rezsit!

De a profit nem ment rezsit-nyelni, a rezsi nem ment hitel-herdálni, a hitel nem ment csőd-kergetni, a csőd nem ment céget verni és a cég csak nem emelte fel a vándormadár fizetését.

Megint ment, mendegélt és találkozott egy adóval.

— Adó, vidd el a profitot!

De az adó nem ment profit-vinni, a profit nem ment rezsi-nyelni, a rezsi nem ment hitel-herdálni, a hitel nem ment csőd-kergetni, a csőd nem ment céget verni és a cég csak nem emelte fel a vándormadár fizetését...

Megint ment, mendegélt és találkozott egy árral.

— Ár, gyűrd le az adót!

Szalad az ár, gyűri az adót, szalad az adó, viszi a profitot, szalad a profit, nyeli a rezsit, szalad a rezsi, herdálja a hitelt, szalad a hitel, kergeti a csődöt, szalad a csőd, veri a céget, szalad a cég, emeli a bért, szalad a bér, nyomja az árat, szalad az ár, gyűri a adót, szalad az adó, viszi a profitot... szalad a bér... szalad az ár...

Ha az ár el nem szaladt volna, az én mesém is véget ért volna és boldogan élhettünk volna, amíg meg nem halunk.

GALAMBOS SZILVESZTER:

CSAK PLETYKA

KENÉZ: Jó napot, Gombos kartárs!

GOMBOS: Üdvözlöm, Kenéz kartárs! Jó, hogy találkozunk. Mondja, milyen jogon terjeszti Ön rólam a vállalatnál, hogy én egy hülye, tökkelütött karrierista vagyok?!

KENÉZ: Pardon. Azt nem mondtam, hogy karrierista!

GOMBOS: Csak azt, hogy hülye és tökkelütött?

KENÉZ: Ez hazugság. Csak azt mondtam, hogy Ön az utóbbi időben kissé figyelmetlen és szórakozott.

GOMBOS: Ugyan kérem! Ilyesmit terjeszt rólam, most, amikor előléptetések vannak a vállalatnál?!

KENÉZ: Csak azért, mert maga azt mondta rólam, hogy kockafejem van és lopásból szereztem a családi házamat.

GOMBOS: Azt nem mondtam, hogy lopásból, csak azt mondtam, hogy nem tisztességes úton szerezte.

KENÉZ: Nem fél, hogy feljelentem rágalmazásért?!

GOMBOS: És maga nem fél, hogy én is feljelentem rágalmazásért?! Tudomásomra jutott, azt is terjeszti rólam, hogy a feleségem Sanghajban volt táncosnő és egy félszemű lorddal járkált annak idején!

KENÉZ: Azt nem mondtam, hogy félszemű.

GOMBOS: De, hogy járkált, azt mondta?

KENÉZ: Mondtam. És akkor mi van?

GOMBOS: Semmi.

KENÉZ: De az tényleg felháborító, hogy azt híreszteli rólam, hogy 1944-ben, mint németet katona utolsónak én hagytam el Budapestet!

GOMBOS: Még csodálkozik rajta? Mikor maga világgá kürtöli a rágalmat, hogy én a felszabadulás után, mint zsebes dolgoztam az Ilkovics büfében!

KENÉZ: Nekem meg kisül a szemem a szégyentől, mert ön azt találta ki rólam, hogy négy évet ültem Vácott sikkasztásért!

GOMBOS: Ez csak visszavágás volt, mert maga azt terjesztette, hogy kikezdtem a szőke Rozgonyinéval, aztán a férje felpofozott a Kálvária téren!

KENÉZ: Azt nem mondtam, hogy a Kálvária téren.

GOMBOS: Hanem?

KENÉZ: A Klauzál téren. Ezzel tartoztam magának azért a hírért, hogy én Lajosmizsére járok udvarolni egy szakácsnőnek, aki vasárnaponként tíz kiló húst csomagol nekem.

GOMBOS: Erre fel maga azt pletykázta rólam, hogy spiritiszta szeánszokra járok, ahol állandóan Mária Teréziát idézem.

KENÉZ: Naná, majd bolond leszek hagyni magam! Mikor ön azt terjesztette a hátam mögött, hogy moziba járok a vállalatvezető 66 éves húgával, csak azért, mert így szeretnék előbbre jutni! Tudja meg, hogy nincs utálatosabb, mint az ilyen alak, aki állandóan pletykákat terjeszt a kollégáiról!

GOMBOS: Nagyon jól mondja. Az ilyen intrikus figurákat, mint maga, ki kellene vágni a vállalattól. Tudja, micsoda maga? Egy közönséges hiéna!

KENÉZ: Maga pedig egy osztályon felüli skorpió! Ne féljen. Nem sokáig űzi a kisded játékait!

GOMBOS: Fenyeget? Azt hiszi, megijedek egy ilyen sápkóros páviántól?

KENÉZ: Pimasz sakál!

GOMBOS: Hallja, kaphat tőlem két olyan pofont...

KENÉZ: És én majd ezalatt Villon verseket szavalok! Besimogatok egy balegyenest a képébe, hogy a felesége soron kívül megkapja az özvegyi nyugdíjat maga után!

GOMBOS: Na üssön meg, ha mer!

KENÉZ: Üssön meg, maga, ha mer!

GOMBOS: Legyen nyugodt, hogy merem!

KENÉZ: Én is merem.

GOMBOS: Ha olyan nagy legény, mért nem üt meg?

KENÉZ: Maga nem fog nekem parancsolni. Akkor ütöm meg, amikor akarom. Ha nekem úgy tetszik, jövő csütörtökön fogom megütni!

GOMBOS: Én meg pénteken.

KENÉZ: Ha mindent akar tudni, én egy ujjal sem érek magához.

GOMBOS: Én pedig, ha ezzel bosszúságot okozhatok magának, kijelenthetem, hogy direkt kedvelem önt!

KENÉZ: Ha maga kedvel, akkor én meg egyenesen szeretem Önt!

GOMBOS: Én meg kifejezetten rajongok magáért! Nagyon szimpatikus. Olyan szép, okos szemei vannak.

KENÉZ: Magának meg a fülei okosak. Elbeszélgethetnénk egyszer egy pohár sör mellett.

GOMBOS: Belopta magát a szívembe. Szeretném, ha néha összejönne a két család. Van egy kis víkendházam Érden. Hétvégén lejöhetnének.

KENÉZ: Éppen kérni akartam! Sírni tudnék, ha arra gondolok, hogy bántottam önt, mikor ott van a könyvelésben az a piszok Szedrecsényi...

GOMBOS: Aki lopja az indigót és a géppapírt!

KENÉZ: Az anyja pedig markotányosnő volt Bem apó seregében!

GOMBOS: Majd befűtünk neki, drága barátom!

KENÉZ: De úgy, hogy megemlegesse! Sajnos mennem kell. Igazán örülök, hogy találkoztunk. A viszontlátásra!

GOMBOS: Viszontlátásra! Kézcsókom a nagysasasszonynak...!

FÜGGÖNY

VÁRNAI GYÖRGY:

JÓSÁG

– Ma jóságos napom van, csak az egyik kutyáját viszem el!

– Önként jelentkeztem, hogy legyen egy nyugodt karácsonyuk!

– Ma van az évfordulója, hogy részegen elgázolt a zebrán!

– Meg akarom vigasztalni a kedves vevőt, mert a tej elfogyott és csak háromnapos kenyerünk van . . .

– Ha szépen abbahagyod a sírást, tizenöt év múlva kapsz egy telefont!

– Elhiszed már végre, hogy csak téged szeretlek?!

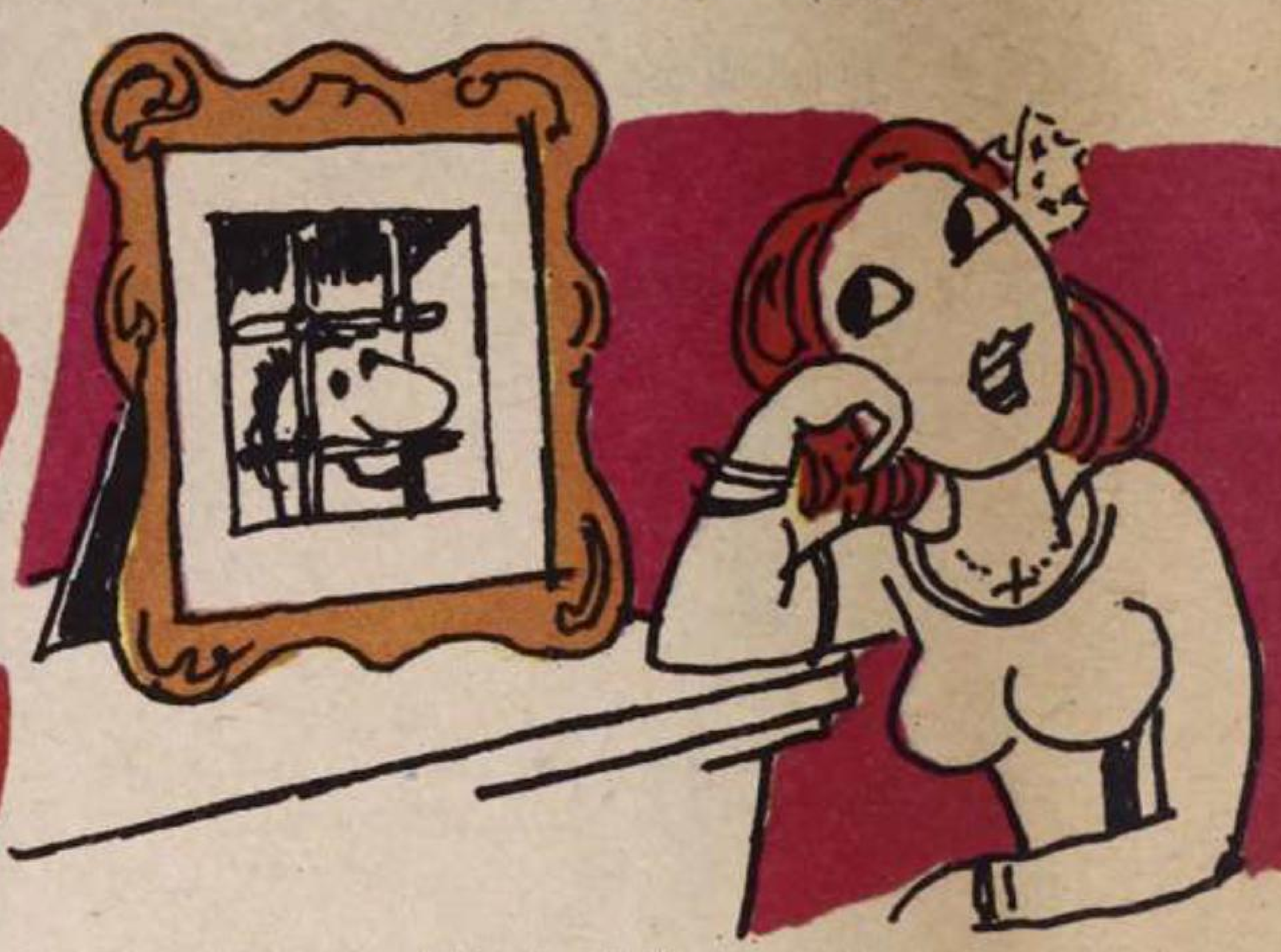
SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

SOSE LEGYÜNK ROSSZABBAK

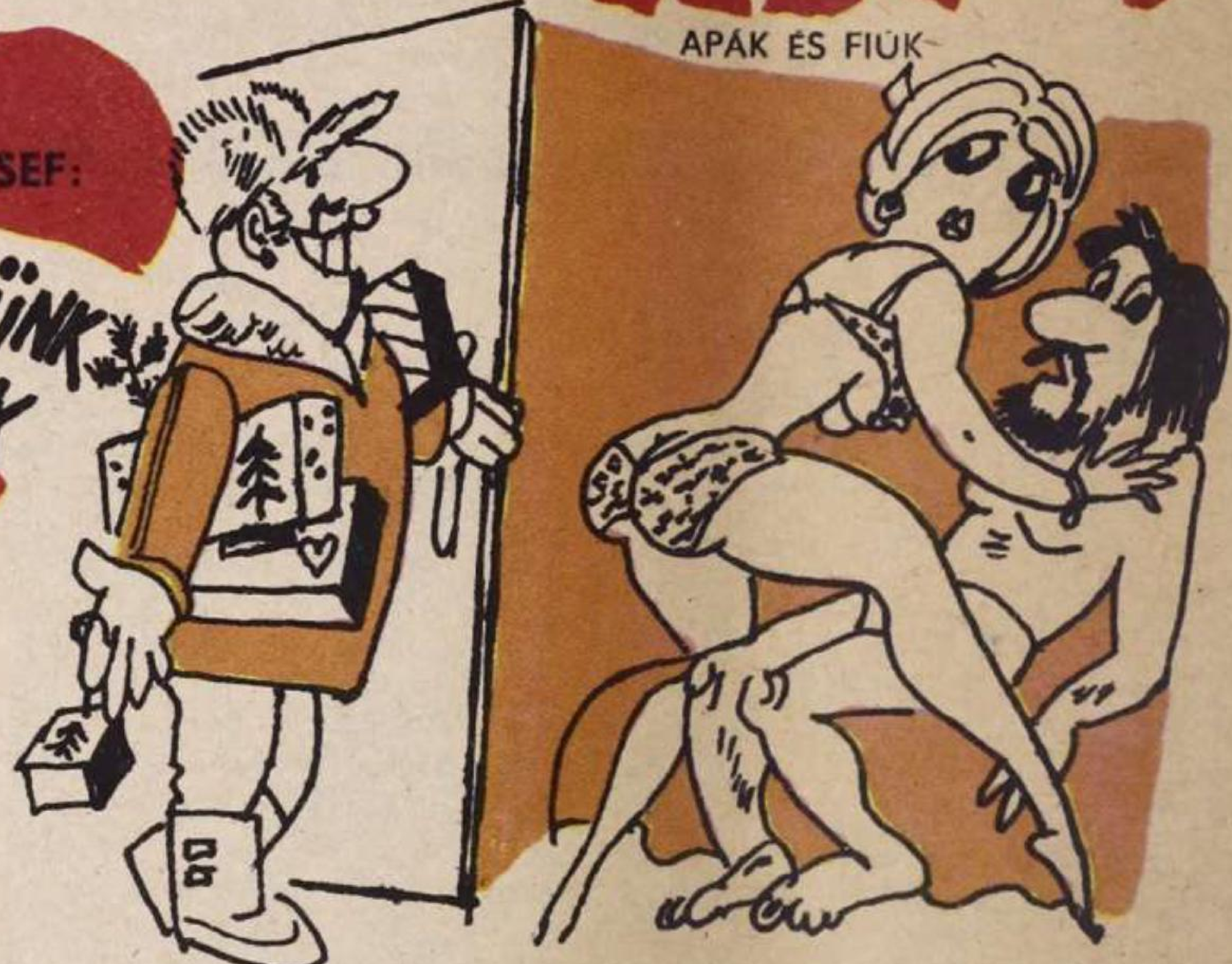
– Ha egy kis pénze van az embernek, rögtön irigykedni kezdenek!

RENDES LÁNY

– Várok rá hűségesen!

APÁK ÉS FIÚK

– Ne zsenírozzon, fiam, csak nem fogunk összeveszni rajta?!

– Ne ijedezzen, ez nála a szeretet jele!

HADGYAKORLAT

TIMÁR GYÖRGY:

AGYRÉM RÍMEK

DISZKÓ-KECSKERÍM

Hangzavart itten
szomorú rockkal képez
s azt kérdi három
komor úr – okkal! –: „Szép ez?"

LUSTÁK ÉBRESZTÉSE

A szemet, hé, tágra!
Süt a nap hét ágra!

ÉTVÁGYGERJESZTÉS
(Kancsal kecskerím)

Míg vártam, hogy kihozzák a sertésbordát,
elolvastam néhány Krúdy-sort – és Berdát!

ASSZONYI INTELEM A ZSEBES FÉRJHEZ

Három évig tenélküled senyvedek,
ha kezeid enyvesek!

DIAGNÓZIS KECSKERÍMBEN

„A beszéde, kollega,
de csipogó, lédús!"
– szólt fejét ingatva a
decsi logopédus.

INTÉS AZ EDZŐHÖZ

Ha a súlyzót ficamára veri,
kikészül a Vida mára, Feri!

NYUGATI FEGYVERKEZÉSI PROPAGANDA

Úgymond, az OST az, amely osztagol,
holott a WEST az, mely nem vesztegel...

ELEMI DOLOG
(Kancsal kecskerím)

Elem zsebrádiónk elemózsiája,
ezért ment föl úgy az elem ázsiója.

LETÖLTÖTT BÜNTETÉS

Csalt, majd leült – értesít Kohn –
három évet érte sitkón.

TANÁRI ÉRDEKLŐDÉS

E Bérci Csilla
a csillebérci?

IDEGEN FALUBELI LEGÉNY UGRATÁSA

Itt a kosár, szedj a mai
termésből, te megyaszai!
Úgyis arról megy a szó,
nem látott még ilyen szőlőt Megyaszó!

NATURISTA VAMP

Délegyházán garral fut át,
s előidéz farral gutát.

FESTŐMŰTEREMBEN

– Im e képen térden hasgat fát Só Helén.
Hol van a mű súlypontja?
– A hátsó felén.

SZABADULÁSI ESÉLY

Jól jöhet még e túsz csatja,
hát az ingébe csúsztatja.

EGY IDŐS BAJNOKRA

Nézd csak e győztest:
egy ősz test...

A BIOLÓGIATANÁR KÍNRÍME

Térj rá a témára, Csaba,
de ne vérbő regére!
Csak annyit mondj nekem, hogy a
denevér bőregér-e.

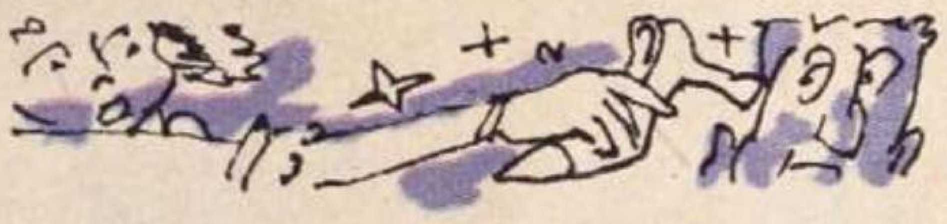

KAJÁN ÉRDEKLŐDÉS

Brassóban vagy Medgyesen
van a szerelmed gyesen?

FERJ EGY HAMBURGI UTCÁBAN

A bűn az, ami ott honol... Sikátor...
Kapnék is érte otthon Orsikától!

INTERN VITA

Magazinszerkesztő:
– Hoztam lapom élén keblet,
s a kereslet élénkebb lett.
Majd kamerám
egy szép leány
fenekének ívele...

Főhatóság:

... – s most még mi a
fene kéne? Ki vele!

VEZDA JÁNOS:

SZÁMÍTÓGÉP AZ ISKOLÁBAN

Kedves szerkesztő bácsik!

Tudatom Önökkel, hogy nagy öröm érte az iskolánkat: kaptunk egy csodaszép, vadonatúj számítógépet. A típusát most nem tudom leírni, mert mi még csak a páros-ujjú patásoknál tartunk, de az igazgató néni mondta, hogy a kerületben a mi iskolánk kapott elsőként számítógépet és ezért nyugdíjas korunkig hálásak lehetünk a tanácselnök bácsinak, meg minden patronáló elvtársnak, elvtársnőnek és Kopogi apukának, aki maszek szűcs.

A számítógép előreláthatólag a következő ötéves tervig ott fog állni majd az úttörőcsapat zászlaja mellett, de szó van arról, hogy időnként megkapja a bábszakkör dekorációnak. Mást ugyanis még nem tudunk vele kezdeni, mert senki sem tudja kezelni, meg aztán mostanában az iskolánk környékén nincs áram. A szülői munkaközösség tagjai megszavazták az „Egy petróleumlámpa- egy diák" akciót, s most már van világításunk, csak a lányoknak ég le olykor a copfjuk. Ilyenkor persze a tanító néni azonnal telefonálna a tűzoltó bácsiknak, ám az iskola telefonja hónapok óta olyan süket, mint némelyik újságos bácsi, amikor a visszajárót kérik tőlük.

Én egyébként nagyon szeretem a petróleumszagot és a sörényem sem ég le, mert a szüleim folyton kopaszra nyíratnak. Állítólag így kiküszöbölhetnek valamit a hajamból. Nem tudom mit, csak azt, hogy mostanában nagy divat nálunk a miniatűr állattartás. A kutya, a macska, de még az aranyhal is már ciki, mert gigászi méretűek.

Mi valamennyien nagyon büszkék vagyunk és szeretjük a számítógépünket, mert még senkit nem pofozott meg, a Pisti viszont

folyton verekszik. Igaz, a múltkor a tanító néni kicsit mérgesen azt mondta, hogy szeretné betáplálni a komputerbe, mit ér az olyan tanítás, ahol a filléres krétára nincs költségvetés, de mi megvigasztaltuk, hogy minek a kréta, ha a táblánk már úgyis olyan kopott, hogy nem látszik rajta semmi. Táblát állítólag takarékossági okokból nem vesznek, így aztán a tanító néni elkiabálja, mit akart rajzolni. Ez így jobb is, mert az utolsó padból nem lehetne látni úgysem a táblát. Nálunk ugyanis nincs utolsó pad. Meg első sem. Tönkrementek még tavalyelőtt, azóta az otthonról hozott hokedliken ülünk és az előszobafal egy darabját használjuk rajztáblának. Mert ilyesmikre sem telik, de minket ez nem is izgat, hisz' van számítógépünk.

A tornaórákat nagyon szeretjük, mert akkor lehet snóblizni, snúrozni, gombfocizni, és más, a fizikum javítását szolgáló tevékenységet végezni. A tornatermet gazdaságossági okokból a tanács tavaly kiadta egy fröccsöntő kisiparosnak, aki most a kosárlabdapalánkon készít sok-sok lépegető malacot és művirágot, a műanyagból készült koszorúkat pedig a birkózó-szőnyegre teszi, hogy el ne hervadjanak.

A karácsonyról újra elmondta a tanító néni, hogy az a szeretet ünnepe és ilyenkor nem szabad senkire se haragudni. Akkor csak azt nem értem, miért beszélt olyan csúnyán a tanító néni néhány emberről, amikor hazafelé menet a sötétben beleesett a közműves bácsik által ásott árokba.

Hát ez a helyzet a mi iskolánkban, és köszönöm, hogy a szerkesztő bácsik elolvasták levelemet. Feltéve, ha volt világításuk hozzá.

Kandeláber Lacika III. oszt. tan.

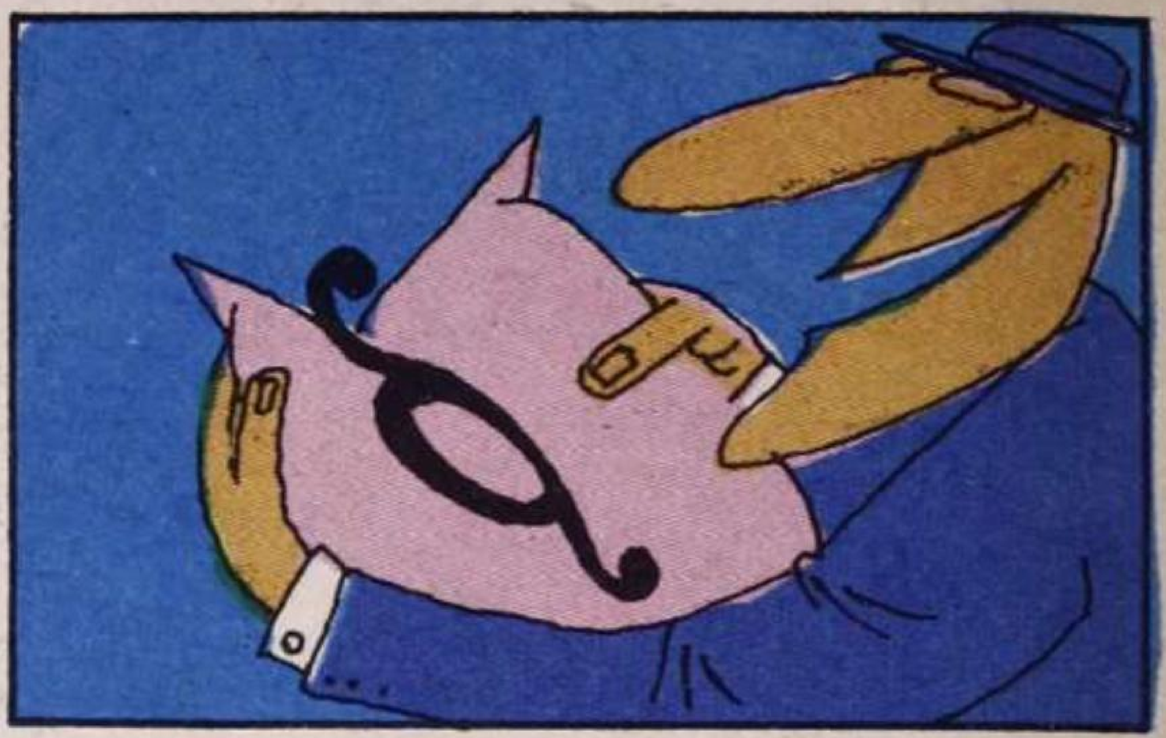
NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

SZÓFOGADÓ ÁLLAMPOLGÁR

De Gaulle mondta: bajos olyan nemzetet kormányozni, amely csak sajtból 330 félét eszik. Nos, ha ismert volna bennünket, bízvást hivatkozhatott volna a magyarokra is, legföljebb a sajt helyébe kellett volna mást tenni, mondjuk a szalonnát vagy a füstölt kolbászt.

Mert a magyar is fegyelmezetlen nemzet, szeret a maga feje után menni, kikerülni a törvényt, keresni a kiskaput. Sok bajunknak volt már okozója ez a nemzeti jellemvonás.

Tán éppen ez a felismerés indította arra Barátunkat (a téma kényes voltára tekintettel, hadd ne nevezzem nevén), hogy szakítson az ősi magyar rakoncátlansággal. Úgy döntött: ő a rendeletek szerint fog élni, no meg az útmutatások, tanácsok, biztatások szerint, amik naponta szüntelen zuhatagként áradnak a sajtóból, televízióból, rádióból. Még egy holt tárgy gyártásának is megvan a technológiája. Az ember nem térhet el az életnek azoktól a paramétereitől, amiket az okosok, hozzáértők kidolgoztak.

Vagyis barátunk szót fogadott. Ha vásárolni ment, nem adott borravalót. Nem fukarságból, de mert meg vagyon írva, hogy a munka nélkül szerzett jövedelemnek nincs helye társadalmunkban.

Az adóbevallását olyan őszinteséggel töltötte ki, ahogy a hívő vall a gyóntatószékben.

Volt 50 dollárja odahaza, de mert csak 45-öt tarthatott meg rendelet miatt, sorbaállt, hogy 5 dolcsit beadhasson a bankba.

Az egyik cikk azt tanácsolta, ne egyék zsírosat, mert árt az ereknek. Felhagyott a zsíros koszttal. A cukor árt a fogaknak — cukor nélkül itta a kávét, azaz már azt sem itta, mert a szakcikkek óvtak a koffeintől. Bodzateát ivott, búzacsírát evett — ahogy nap mint nap tanácsolták.

Nem parkolt tilosban, nem lépett a fűre, ahol szabály tiltotta. Mikor a vezércikkek lelkesedtek a géemkákért, az új vállalkozásokért, belépett a géemkába. Később, mikor a géemkák elburjánzását kritizálták — kilépett a géemkából. No meg azért is, mert minduntalan azt hallotta, olvasta: a szabad idő arra való, hogy színházba, operába, koncertekre, járjon a dolgozó. Opera- és koncertbérletet vett, pedig botfüle volt.

Nemcsak operába járt, de futballmeccsre is, mert egyszer azt olvasta a sportújságban: kérik, minél többen legyenek ott a meccsen és teljes erővel biztassák a fiúkat. Barátunk ott is volt és ordítva biztatta a fiúkat, pedig csendes ember lévén világéletében utálta a focit.

Még a repülőtérre is kiment egy külföldi államférfi fogadására, zászlót lengetni, mert azt olvasta, hogy lelkes tömeget várnak a fogadtatásra.

Túl sok vizet fogyasztanak a háztartások — hangzott egy közlemény. Barátunk attól fogva nem használta a fürdőkádat, a mosdókagylóban mosakodott, ott is csak másodnaponként.

Mégis jól érezte magát, megszűnt az életnek a korábbi zavaros kiismerhetetlensége, volt már forgatókönyve hozzá. Boldog volt, hogy szépen, szabályosan él, olyan korban, amikor nem hagyják az embert tévelyegni, bőven ellátják jótanáccsal, rendelkezéssel, útmutatással.

Igaz, lefogyott vagy tíz kilót, pedig sosem volt kövér, fürdés híján ápolatlannak hatott, autóját nem használta, mert csak tilosban kapott volna helyet, kollegái különc bolondnak tartották, mégcsak kezet sem ráztak vele a névnapján, az adóhivatal gyanúsnak találta a túl őszinte bevallást, felemelte az adóját, a sok koncertezés, operázás, a „szabad idő kultúrált kihasználása" miatt fogytán volt a pénze és, mert lassacskán munkát se nagyon adtak neki a hivatalában („stréber, kivonja magát a kollektívából"), napokig ült az íróasztalánál tétlenül.

Ekkoriban lehetett hallani, hogy felesleges munkaerőt nem tud eltartani a népgazdaság.

— Milyen jól látják! Teljesen igazuk van — lelkendezett és kérte az elbocsátását.

A szófogadó állampolgár kilépett a kapun, méghozzá elégedetten; mert tudta — megmondták —, hogy hosszú távon a társadalomnak elégedett emberekre van szüksége.

MÓDOS JÓZSEF:

MIT VÁR 1987-TŐL?

Az alábbi teszt kitöltésekor a kérdés figyelmes elolvasása után jelölje meg az önnek megfelelő választ, majd adja össze a hozzájuk tartozó (zárójelben feltüntetett) pontértékeket!

1. Történik-e jelentős változás a világpolitikában?

a) Olyan nagymérvű enyhülés várható, hogy télen is ingujjban járhatunk (1)
b) Ritka lesz az olyan hét, amikor Gorbacsov és Reagan ne találkoznának (2)
c) Marad továbbra is a békés egymás felett félés (3)

2. Mi jellemzi majd hazánk gazdasági életét?

a) Fellendülés (3)
b) Lendülés (2)
c) Ülés (1)

3. Épül-e Magyarországon autóösszeszerelő üzem?

a) Sajnos nem, elég baj ez nekünk (2)
b) Sajnos igen, elég baj ez az autónak (3)
c) Hiszen már vannak ilyen üzemek, Dáciákat raknak össze (1)

4. Lesz-e ebben az évben is hiánycikk?

a) Valami mindig lesz, ami nem lesz (2)
b) Egyre kevesebb (1)
c) Csak szerény javulás várható, mindössze 3—4%-kal több (3)

5. Rendeződik-e a magyar filmgyártás ügye?

a) Miért, hát lehet ezt egyáltalán ügynek nevezni? (1)
b) Miért, hát lehet ezt egyáltalán filmnek nevezni? (3)
c) Attól függ, ki rendezi (2)

6. Népünk egészsége érdekében mennyire sikerül visszaszorítani az alkoholizmust?

a) A kocsmákat tejbárokká fogják átalakítani (1)
b) Konyakos meggyet is csak gyógyszertárban lehet majd kapni, receptre (2)
c) Ne igyunk előre a Medve bőrére! (3)

7. Kiknek jelenik meg 1987-ben nagylemezük?

a) A szokásostól eltérően azoknak, akik tudnak énekelni (3)
b) Erdős legyen a talpán, aki ezt előre tudja (1)
c) Akik két tanúval tudják bizonyítani, hogy nekik még nem jelent meg albumuk (2)

8. Jobbra fordul-e a műszaki értelmiség sorsa?

a) Igen, jobbra fordul (2)
b) Nem, balra fordul (1)
c) Bár a helyzetük sanyarú marad, de legalább tudatában lesznek ennek (3)

9. Milyen változások lesznek a magyar fociban?

a) A játékosok minden erejüket latba vetve fognak küzdeni, ha kell kiteszik a lelküket, ha kell kiteszik az edzőt (1)
b) Végre valaki kimondja, hogy a futball nem az üzlet, hanem a sport kategóriába tartozik, tehát az üzletembereken kívül a sportemberek is labdába rúghatnak (2)
c) A csapatok már a mérkőzés előtt meg fognak egyezni, hogy aki nyer, az győz (3)

A teszt értékelése:

10—15 pont:

A gyűjtött pontszámok alapján az ön életfelfogásáról egyértelműen megállapítható, hogy izé. Éppen ezért ajánlatos lesz többet törődnie a miacsudával, mert különben baj lehet a hogyishívjákkal.

16—25 pont:

Önre csak bizonyos mértékig vonatkozik az, amit már az előbb sem írtam le. Nagyon jól látja, hogy a világ mindig egyformán hol ilyen, hol olyan. Az ön esetében viszont biztató jel, hogy majd csak lesz valahogy.

26—30 pont:

Nagyszerű! Gratulálok! Ön már megint előre megnézte, hogy melyik válaszért jár több pont.

30 pont fölött:

Gyakorolja még az egyjegyű számok összeadását, főúr!

FÜLÖP GYÖRGY:

SZERETET-SZELETEK

AKI AZ ÖREGEKET SZERETI

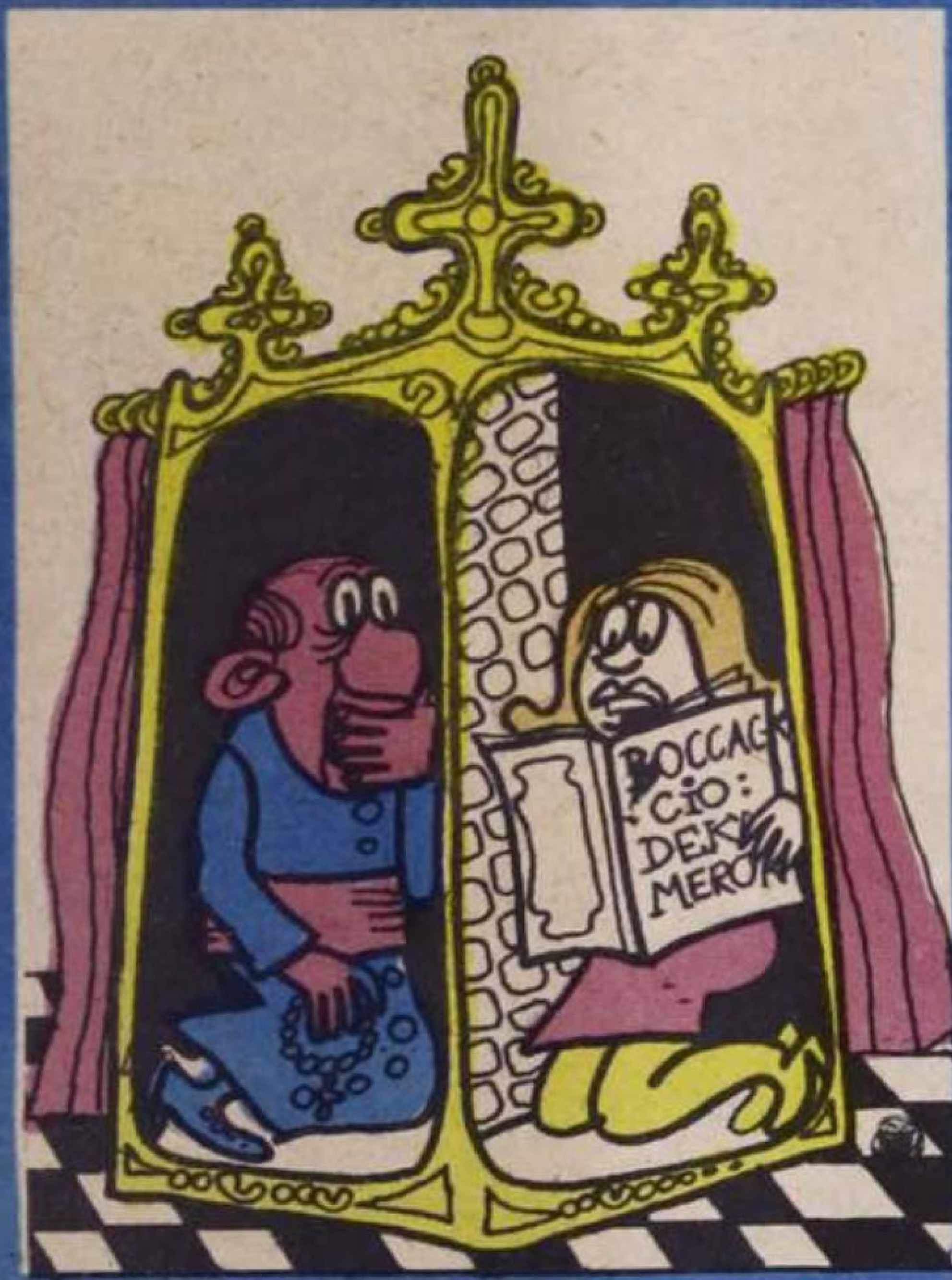
Ha agg kerül autónk elé,
(mire tanít állam, egyház?)
A szeretet tegyen minket
óvatossá, nem a fegyház.

AKI A BORJÚHÚST SZERETI

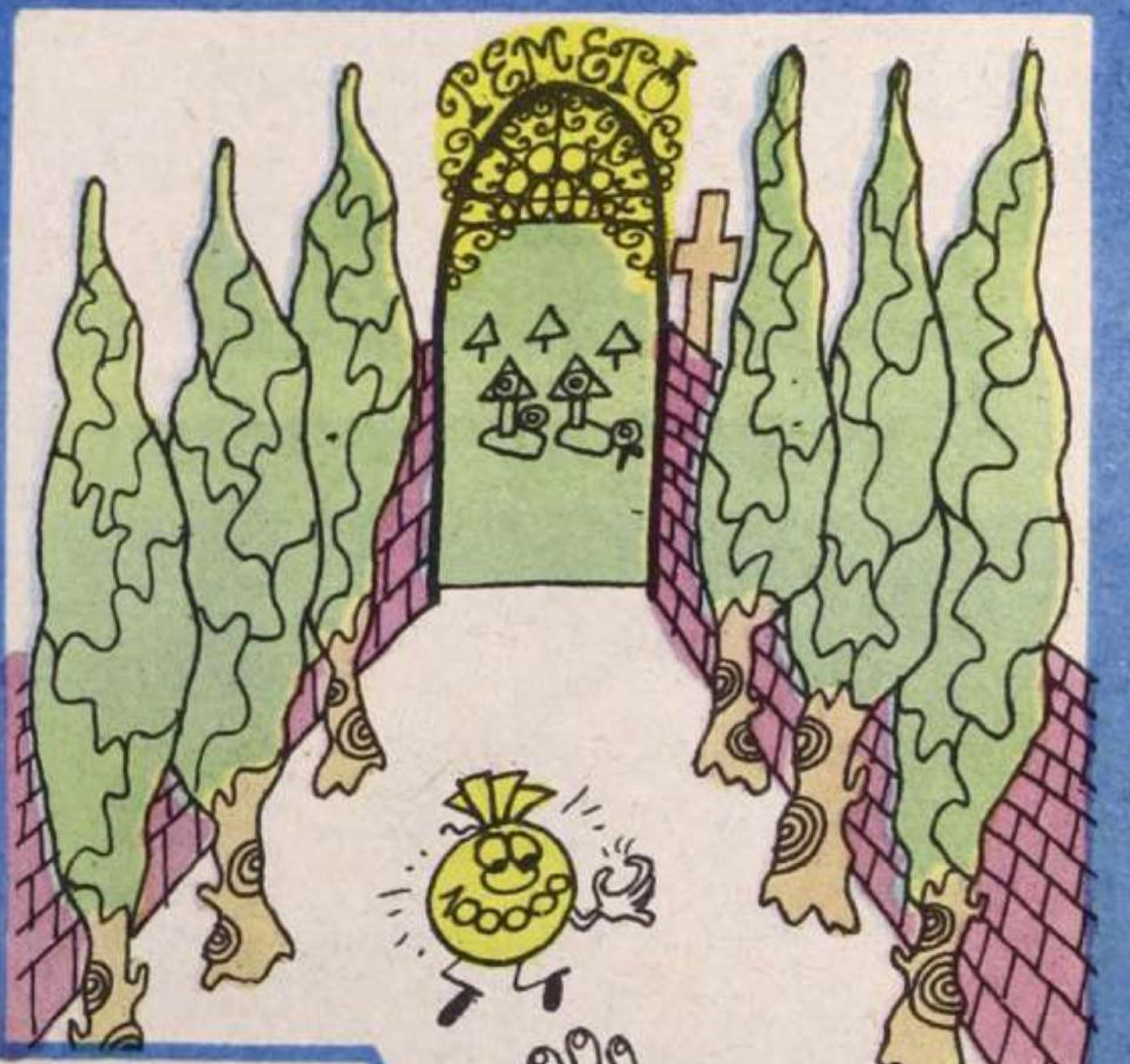
Az ártatlan kisborjúnak
húsát falni – bűnös evés...
(szerencse, hogy az alkalom
e bűntetthez vajmi kevés!)

AKI A MELEGET SZERETI

A karácsony melegségét
gondoljuk át tiszta aggyal,
mert a mai távfűtéstől
összefagy egy normál angyal.

AKI A SZEXET SZERETI

Sok férfi volt e hölgy foglya,
mint a cetnek szegény Jónás...
a papnak se könnyű meló
egy többórás monstre-gyónás.

AKI A KUTYÁT SZERETI

E szeretet kemény próbát
állhat ki az ön szívében,
Ha mint megharapott egyént
keresik majd a tévében.

AKI A PÉNZT SZERETI

Vigyázat, a pénz és vagyon
szeretőnek rém csalóka,
futsz utána, míg életed
elkopik, mint a nyalóka.

AKI A FELESÉGÉT SZERETI

Miként hősnek jár a rendjel,
a szeretet arra tanít:
szál virág jár a nejünknek,
kiváltképp, ha nagytakarít.

DUNAI IMRE:

Szeressük egymást, gyerekek!

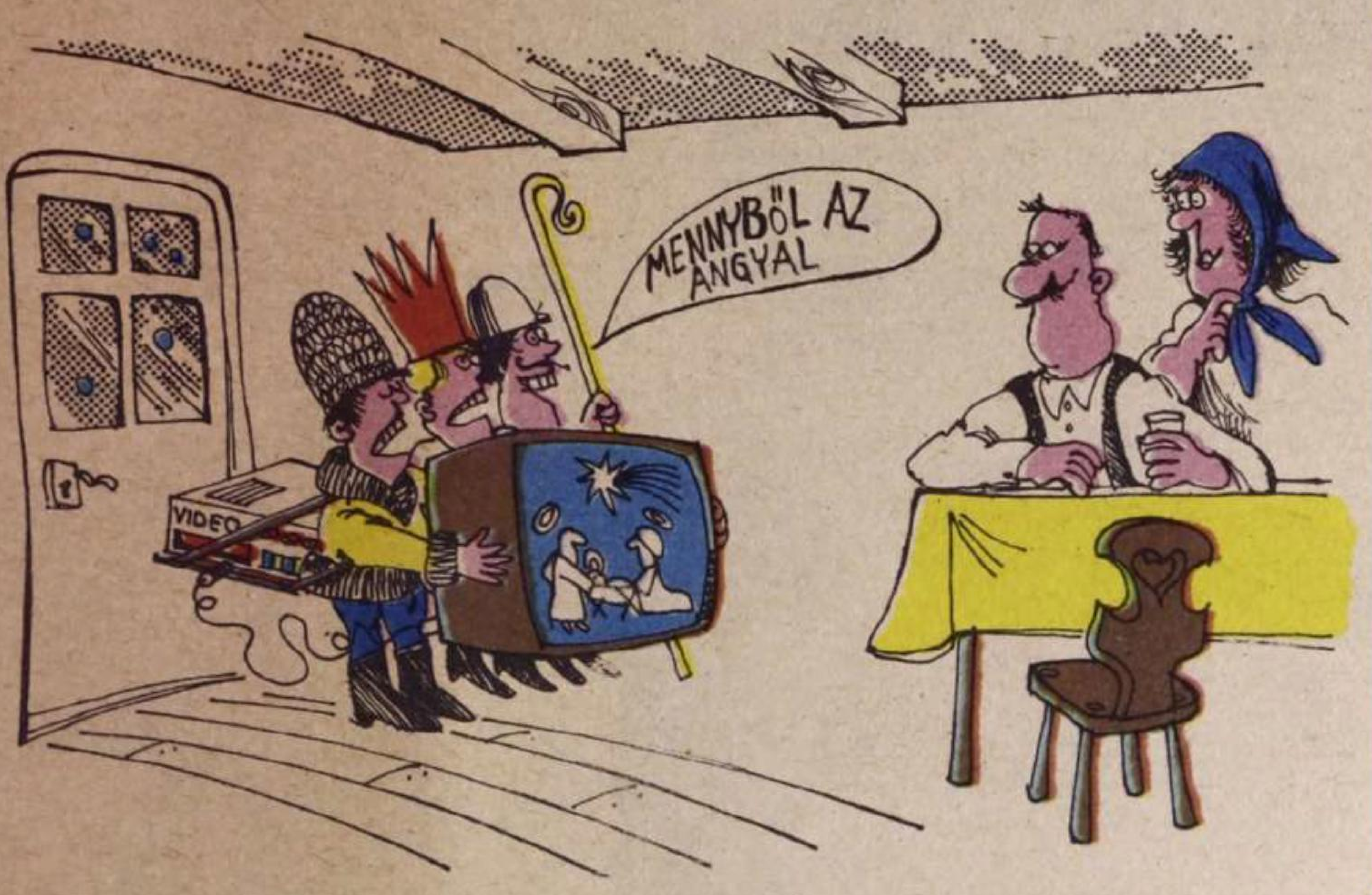

BARAT JÓZSEF:

MINDENKI KARÁCSONYFÁJA

HAGYOMÁNYTISZTELET

– Uram, ezt a modellt speciálisan az ünnepi bevásárlásokra terveztük.

CUKROS BÁCSI

– Mióta nyugdíjba ment, mi hozzuk neki a szaloncukrot.

– Őrmester elvtárs jelentem, megjött a Jézuska!

NATURISTÁK KARÁCSONYA

TERRORISTA KARÁCSONYA

TÓT GYULA:

A SZOBOR ÉS A MŰÉRTŐK

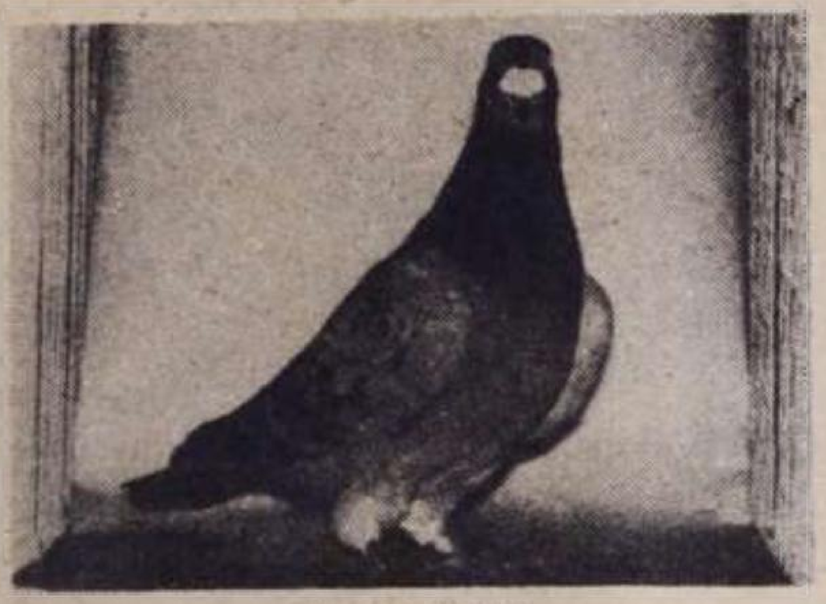
TÜCSÖK és BOGÁR

valami elkezdene fütyülni. Merő fütyülő lenne az ország. Lejárt határidők, hí-

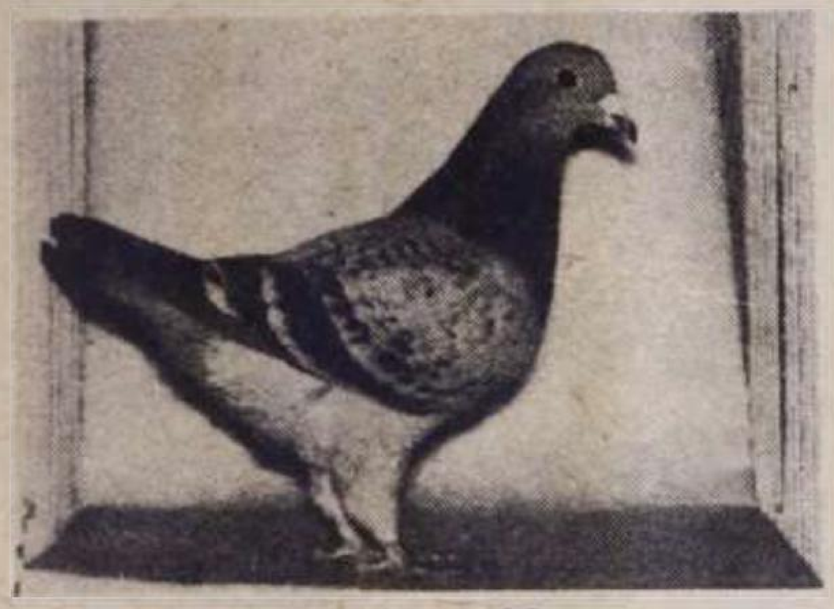
Molnár Ferenc szerint pedig: „Egész Bécs egy nagy Lina".

(A Képes 7-ben találta Vályi Tamás)

SPARTAKIÁD '86

TÓTH KÁLMÁN
1050–78–4252 KKH.

BALOGH LAJOS
1261–83–1442 KKT.

Délceg legények!

(A Magyar Postagalambsportban észlelte Könyves Tóth András)

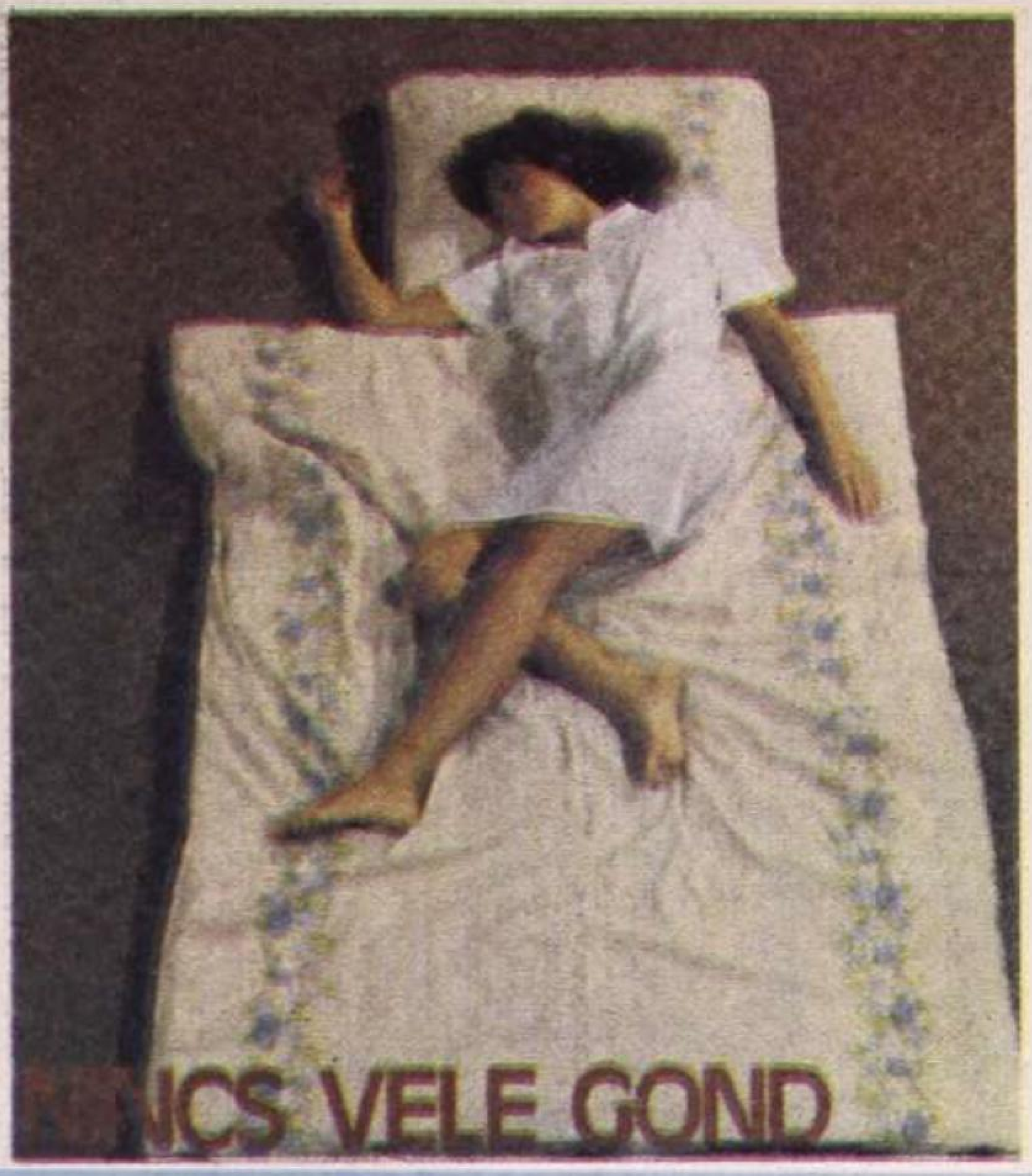
Erre az utalványra
az AKADÉMIAI KIADÓ KÖNYVESBOLTJA

1

forint értékű akadémiai kiadványt
szolgáltat ki az akadémikusi
munkapéldány juttatás
keretében

Bőkezűen!

(Beküldte Földvári Ádám)

Dehogy nincs!

(A Pesti Műsorban találta Gerencsér László)

FELESÉGET KERES

181 cm magas, középkorú hölgy tudományos kutató házastársat keres kvalifikált, csinos hölgy személyében. — »Próba« szerencse B.

Oh!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között fedezte fel Orbán Imre)

KISS ÉVA (Építők, 20, 17). Két éve válogatott, szintén balátlövő. Nála is vannak „betömésre" váró hézagok, de részfeladatok elvégzésére feltétlenül alkalmas.

Majdcsak!...

(A Népsportból ollózta Pós Gábor, barcsi olvasónk)

További nyeremények: Egy faházra szóló utalvány (200 000 Ft), egy ZASTAVA 55 GTL személygépkocsi (170-190 Ft), valamint egy százezer, egy hetvenötezer, öt hatvanezer, tizenkilenc ötvenezer és huszonegy huszonötezer forintos vásárlási utalvány.

Rögtön veszünk egy tucatot!

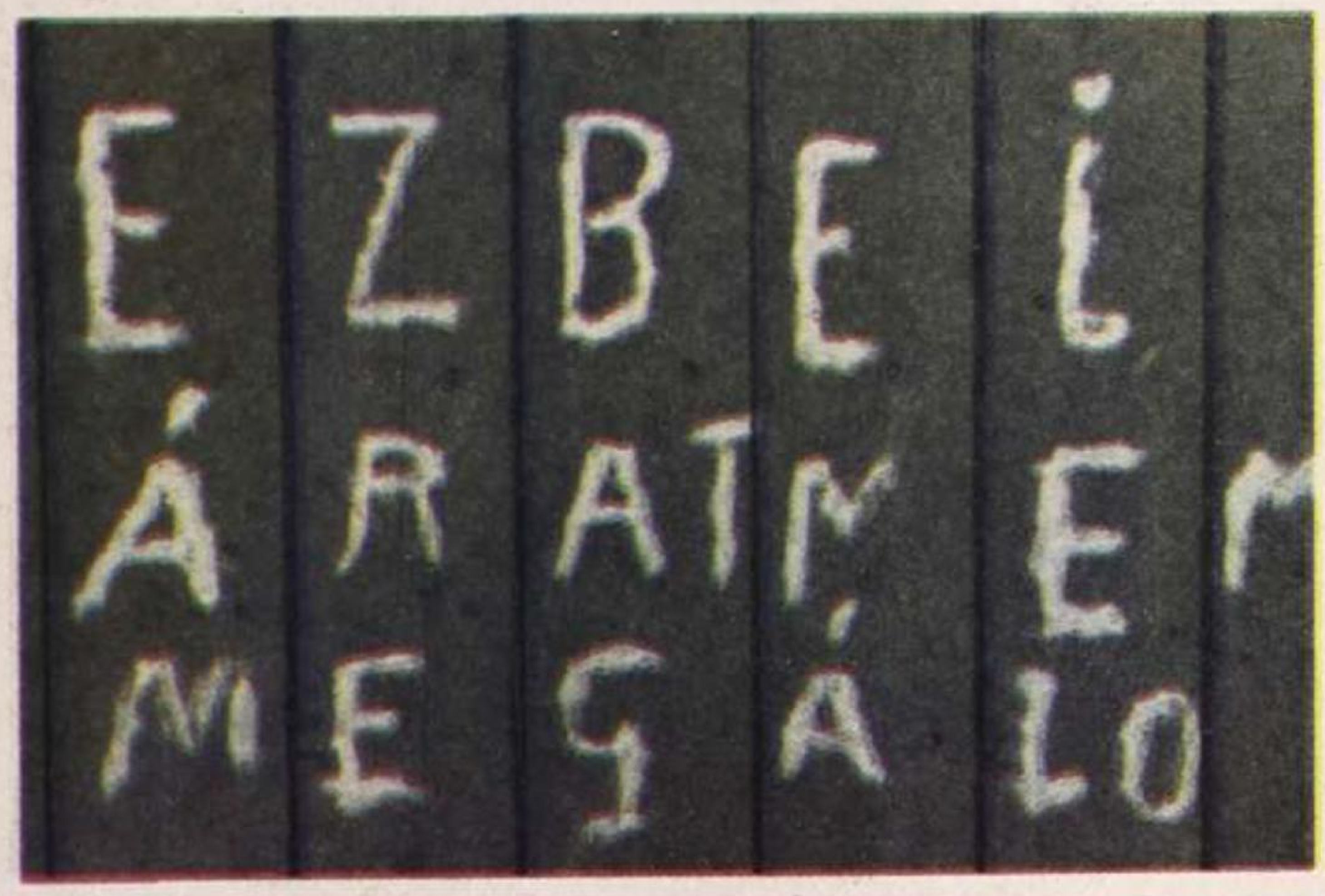
(A Sportfogadásban találta Orha Zoltán)

vetkeztében Margaux 1984-ben olyannyira az alkohol rabja lett, hogy miképpen rendezője, de la Loma elmondta, szinte állandóan „volt benne" a forgatásokon, bakizott, nem tudta a szöveget. Az eredmény: a produkció szétzüllött, a színésznő pedig kártérítésképpen egy és negyed millió dollárt volt kénytelen leszurkolni. **Képünk – a Quick-ből olloztuk – együtt ábrázolja a két nővért. Margaux egészen kivetkőzött magából...**

Egy kis kivetkőzés nem árt, nade ennyire!

(A Magyar Ifjúságból ollózta dr. Hernádi László)

Lefordítjuk: „Ez bejárat, nem megálló!"

(Egy lajosmizsei kapun fotózta Nagy Andrea)

Szemrevaló!

(Szekszárdon fotózta Szunyogh Attiláné)

AZ ÁPISZNÁL MINDEN KOROSZTÁLY
TALÁL AJÁNDÉKOT, *ÜDÍTŐITALT*
MINDEN KOROSZTÁLYNAK!
Ápisz

Vagyis nemcsak a gondolkodó ember boltja. A szomjasé is.

(A PM-ban lelte Bitai Ildikó, szigetszentmiklósi olvasónk)

KESEI SZARVASBŐGÉS

A deli jószág csukott szájjal bőg. Bánatában. Merthogy nem is szarvas, hanem csak őzbak.

(A Szabad Földből ollózta Babcsa József, balassagyarmati olvasónk)

Mondják: a kudarcok acélozzák a jellemet!

(A Magyar Ifjúságban fedezte fel Kovácsevics Tünde, felsőszentmártoni olvasónk)

KÜRTI ANDRÁS:

KELL A JÁTÉK

Érdekes dolgokról beszélget ez a két öreg muksi mellettem, a Lukács iszapfürdőjében.

— De mégis — faggatódzik a kövér —, hogyan költi el azt a rengeteg dohányt? Havi kétezer dollár, az nem semmi! Az majdnem százezer forint!

A másik, a szikár, ingerülten legyint.

— Hányszor mondjam, hogy Kanadában éltem, Kanadában dolgoztam, Kanadából kapom a nyugdíjamat. A kanadai dollár kevesebbet ér. Még a hetvenezer sem jön ki. Tanulja meg, hogy különböző dollárok vannak.

— Jó, megtanulom. Akkor maradjunk a hetvenezernél. Hogyan osztja be magának?

— Sehogy. Nem osztom be. A hónap végére elfogy. Nem marad egy centem se.

— Na ne fűzzön!

— Mit ne csináljak?

— Nem érdekes. Elárulná, hogy hol lakik?

— A Hiltonban.

— És hol étkezik?

— Ugyanott.

— Közlekedés?

Felsóhajt a szikár.

— Nagy probléma. Már nem tudok vezetni, annyira ízületes mind a két karom. Ikszikszes Zsigulit bérelek, vezetővel együtt. Viszik a pénzt, mint a sicc.

Szétken a pocakján egy kis sarat a kövér, mozog a szája, ahogyan magában számol, aztán kirukkol a végeredménnyel:

— Szerintem még így is marad egy zsák pénze!

Hevesen tiltakozik a sovány.

— Dehogy marad! Néha az ember ottfeledkezik a bárban, néha felcsíp egy kis nőt magának... Pumpolnak a rokonok is... Jó, ha kifutja a következő átutalásig.

A kövér iszapost már-már szétveti az irigység.

— Árulja már el, mivel foglalkozott maga Kanadában? Mitől ilyen magas a nyugdíja?

— Lovascsendőr voltam.

— Micsoda?

— Lovascsendőr. Üldöztem a banditákat. Veszélyes munka. Meg egészségtelen. Télen, hóviharban. Lovon, szánon. Attól vagyok csupa ízület.

Feláll, indul a zuhany felé, visszaszól:

— Nem jön? Szívesen hazafuvarozom.

*

Még aznap délben újra látom őket. Az Alkotmány utcai nyugdíjas étterem kirakatüvegén át. Ül a kövér meg a sovány, egymással szemben. Eszik a kedvezményes menüt. Időnként cserélnek pár szót, és pukkadozva nevetnek.

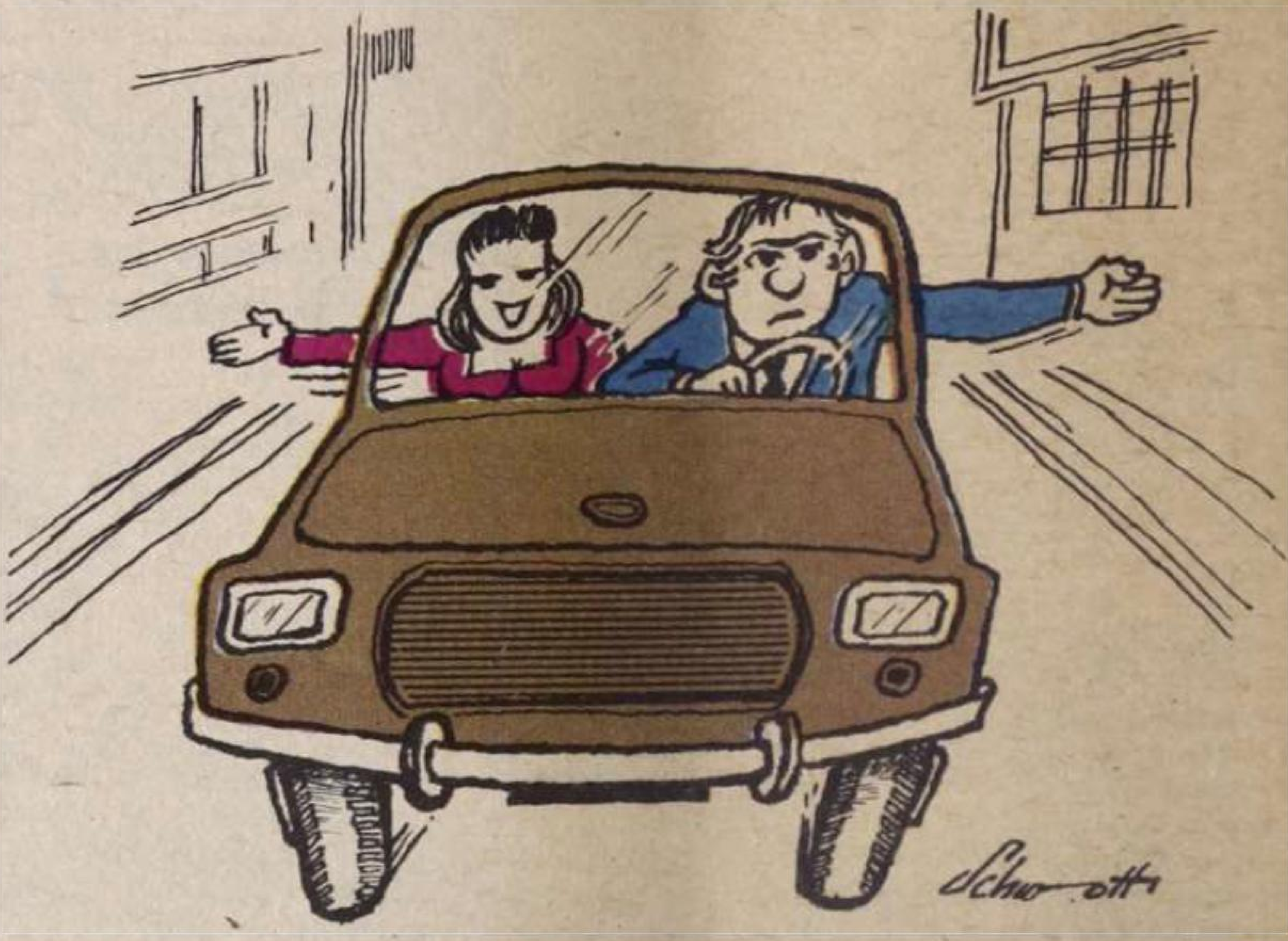
Esküdni mernék, hogy rajtam.

A mai balekjukon.

KAPITULÁCIÓ

VÁLÓFÉLBEN

TRIBÜN

Harold Stoa, Issaquah-i lelkész elütötte a golflabdát és az rögtön elsőre a kétszázhúsz méterrel odébb elhelyezett lyukba röppent, ami a legnagyobb ritkaságok egyike. A lelkész újra nekihuzakodott, a következő lyuk százkilencvenhárom méternyire volt. Puff — megint elsőre betalált. Aztán felnézett az égre és azt mondta:

— Remélem, az emberek ezek után vasárnap reggel először a templomba mennek és csak aztán a golfpályára.

*

Joaquin Andujar kulcscsontja a mérkőzés ötödik percében eltörött, mégis végig a pályán maradt.

— Fájt? — kérdezték tőle az öltözőben.

— Pokolian.

— Akkor miért nem jöttél le?

— Csak kíváncsi voltam, menynyire vagyok kemény fickó.

A Sports Illustrated bírálata Gary Watthewsról, a Cubs játékosáról.

— Ő a legrosszabb. Még csak a közelébe sem jöhet senki. És mérkőzésről mérkőzésre csak egyre rosszabb és rosszabb lesz.

*

Jay Hilgenberg, a Chicago játékosa vásárolt egy drága versenylovat, amely aztán módfelett lassúnak bizonyult és soha egy huncut vasat nem nyert. Hilgenberg levonta a tanulságot:

— Soha többé nem fektetek pénzt olyasmibe, ami eszik.

*

Don Shutton, a California Angel negyvenegy éves játékosa arról, hogy mit jelent egy sportolónak megöregedni:

— Azelőtt edzettem, szórakoztam, versenyeztem, edzettem, szórakoztam, versenyeztem. Most versenyzek, pihenek, pihenek, pihenek, versenyzek, pihenek, pihenek, pihenek...

(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 6 és 8 éves kislányokra való, jó állapotban levő irhabundát; — 1848, 1919 és 1945-ös újságokat, sajtótermékeket; — Lenin életével, tevékenységével foglalkozó korabeli újságokat, sajtótermékeket, esetleg más tárgyakat (jelvényeket, pénzeket stb.); — Báti—Véges angol nyelvkönyveket, kezdők részére; — A láthatatlan professzor című, a Delfin sorozatban megjelent könyvet; — Az Apostol együttes nagylemezét; — 6, 8, 10 és 12 éves gyermekekre való ruhákat, gyermekjátékokat.

KÍNÁLNAK: A Galaktika 1—74. számait egyben; — A Metagalaktika 2—6., 8., és 9. számait; — 78-as fordulatú klasszikus hanglemezeket; — WIDEX G3T, fül mögé helyezhető hallókészüléket, új állapotban; — Végh Antal és Moldova György könyveket; — A Ludas Matyi 1949—1983. közötti példányait csak együtt; — A Magyarország 1964—1983. közötti egybekötött példányait együtt; — A Képes Sport 1954—1971. közötti számait bekötve, együtt; — Egy Minicalor olajkályhát; — 1 db NDK centrifugát; — Egy 55×85 cm-es szitafestő szívólapot; — Egy szép, 150 cm magas datolyapálmát; — A dr. Mengele boncolóorvosa voltam című könyvet.

CSERÉLNEK: Új, komplett ebédlőkészletet 6 és 8 éves kislányokra való irhabundára; — Az IPM komplett évfolyamát 1978-tól 1984-ig, vagy jó állapotban levő könyveket 1848., 1919. és 1945-ből való sajtótermékekre, újságokra és Lenin életével, tevékenységével foglalkozó korabeli újságokra, jelvényekre, pénzekre stb.; — 2 db Sony kazettát 1986-os discófelvételekkel sötét színű, átlátszó fedelű, hordozható kazettatartóra; — Az Ezermester című folyóirat 1970—1984 közötti részben hiánytalan, részben hiányos példányait és Philips G 7000 típusú tévéjátékot 8 db kazettával Fekete István, Passuth László, Harsányi Zsolt, Szilvási Lajos, Berkesi András, Széchenyi Zsigmond könyvekre vagy Engelbert, Elvis, Abba, Boney M, Iglesias lemezekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos mímmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon a 4-es melléken lehet érdeklődni.

HOPPON MARADT MARY POPPINS

December 7-én, vasárnap moziba készültem vinni 21 tanítványomat a Duna filmszínházba a Mary Poppins című fimhez. Hogy biztosan kapjak jegyet, szombaton 10 órára a pénztárhoz mentem, ahol sajnálkozva közölték, hogy még nem kapták meg a vasárnapi jegyeket, de ne aggódjak félreteszik nekem. Felírták a nevemet, az iskolát és a sorokat is, ahová a jegyeket kértem. Pénzt ugyan nem fogadtak el, de a pénztáros és a mellette álló vezető is biztosított: a fél 10-kor kezdődő előadás előtt ráérek átvenni a jegyeket.

Biztos, ami biztos, délután 6 órakor újra elmentem a moziba. Eltalálták: nem vették figyelembe az előjegyzést. Amikor a délutános pénztárosnak a vezető ígéretével hozakodtam elő, csak legyintett: „ő csak megbízott vezető!"

„Szerencsére azonban jegy még volt. Igaz, a tizedik sor 28 forintosai helyett már csak az utolsó sorokba szóló 40 forintosokból kaptam. Amelyik gyerek látott, annak nagyon tetszett a Mary Poppins, de úgy tűnt, a mozigépésznek nem, mert érzésem szerint korábban befejezte a vetítést.

Miért a gyerekenek és szüleiknek kell megfizetni a Duna mozi alkalmazottainak magatartásáért?

Fügedi Katalin
tanár, Budapest

KÉTKEZES

Fogalmam sincs hány amerikai filmet vetítettek már nálunk, de abban biztos vagyok, hogy mindenki látott már belőle nem is egyet. S ha így van, akkor rá kellett jönnie: az amerikai színészek zöme bal kézzel ír.

Aztán kíváncsi lettem: vajon mi magyarok, hogy csináljuk? Szóval melyikkel? Ezt ki kell deríteni — gondoltam magamban. S észveszejtő sorozatba kezdtem: egyik kezemből a másik kezembe adtam a magyar filmeket bemutató filmszínházak kilincseit.

Nem állítom teljes bizonyossággal, ám meglehet: akad olyan alkotás, amelyikben valamelyik színészünk betűvetésre ragadtatja magát. A hiba nyilván az én kezemben volt, mert csak olyan produkciókhoz sikerült jegyet váltanom, amelyben nemhogy írást, de még egy rágottvégű ceruzát sem láttam...

Természetesen nem mondható abszolút eredménytelennek a munkám, mert azért valamit észrevettem. Azt például, amit viszont egyfolytában cselekedtek: cigiztek, ittak, cigiztek, ittak...

Utolérhetetlen ügyességgel. Egyaránt igénybe véve mind a jobb, mind a bal kezüket...

Czinkóczi Miklós
Gyöngyöspata

LUDAS MATYI AZT ÜZENI...

Válas György, Budapest. Ön körmönfont módon állásfoglalásra óhajt késztetni bennünket. Masszív kérdést szögez a mellünknek: miért nem teljesítette a magyar ipar az éves tervét? Minthogy nem volt időnk az ország valamennyi üzemét lejárni, csak találgatásokra vagyunk utalva. Feltehetőleg azért, mert más tervei voltak...

Hajagos József, South-Croydon, Anglia. Ön a messze távolban is aggódik az ország munkaerkölcseiért és ezt csak dicsérni tudjuk. Már kevésbé dicsérjük, hogy éppen tőlünk várja egy fontos probléma megoldását. Nevezetesen: hogyan lehetne megszüntetni a hálapénzt? Nos, a kérdés felvetése is arról árulkodik, hogy nem tanulmányozza közvetlen közelről a helyi viszonyokat. A hálapénz megszüntetése súlyos felfordulást idézne elő több vállalat bérrendszerében. Ezek ugyanis éppen azért fizetnek alacsonyabb bért, mert a dolgozóik „úgyis kapnak hálapénzt". A hálapénz megszüntetése eddig kizárólag az orvosoknak sikerült. Ők ugyanis paraszolvenciának nevezik.

Dr. Del Medico Imre, Budapest. Mint mindig, ezútal is mélységesen egyetértünk. Az a körülmény, hogy Ronald Reagan csókkal fogadta a Camp Davidbe érkező Margaret Thatchert, bizonyos fokig a mi eszméink és módszereink győzelmének is tekinthető.

Özv. Bóna Ferencné, Százhalombatta. Joggal nehezményezi, hogy a Kiadói Főigazgatóság eltért korábbi tervétől és mégsem adta ki a Révai Nagy Lexikont. Még több joggal nehezményezi az elhatározás indokát. Nevezetesen: „az előjegyzők számából kitűnt, hogy sokan nem tudomány-történeti érdekességként, hanem mindennapi használatra való segédkönyvként vásárolnák meg". És hogy ez miként derülhetett ki az előjegyzők számából? Ez a páncélszekrény esete, amelynek egyetlen kulcsa van, azt viszont bezárták a páncélszekrénybe.

Orlovácz Mónika, Nagydorog. Ön egyetlen kérdést zúdított a nyakunk közé. „Mitől jönnénk zavarba?" Mit mondjunk, ettől a kérdéstől nem. Próbálkozzék újra.

Székely Gáborné, Budapest. Ön szintén javaslatot kér tőlünk arra nézve, hogy miképpen állíthatnánk vissza a magyar sport tisztaságát? Nos, a kérdés szövegezéséből arra kell következtetnünk, hogy ön e pillanatban nem látja igazán tisztának a magyar sportéletet. A „vissza" szó legalábbis ilyesmire utal. Meg arra is, mintha a magyar sport azelőtt a mainál tisztább lett volna. Azt hisszük kétszeresen is téved. A magyar sport azelőtt sem volt tisztább, csak diszkrétebb. Másrészt: ma sincs semmi hiba a magyar sport tisztasága körül. Levelének hatására végiglátogattuk az összes hazai nagyegylet sporttelepét. A mosodák mindenütt kifogástalanul működnek.

Binder Ivánné, Berzék. „Mikorra várható az ötvenezres címlet kibocsátása?" Uramatyám, Önnek annyira sürgős? Mert ha igen, akkor megnyugtathatjuk: az ötvenezer forintos bankjegy máris forgalomban van. Egyik oldalán fehér alapon fekete nyomással egy régi amerikai elnök arcképe látható, a másikon pedig zöld alapon fehér betűkkel a felirat: 1000 dollár. És akkor még kedvező árfolyamon számoltunk...

Játszva nyerhet 5 milliót

A LUDAS MATYI ÉS A SPORTFOGADÁSI ÉS LOTTÓ-IGAZGATÓSÁG KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATÁNAK EREDMÉNYHIRDETÉSE

Véget ért a Sportfogadási és Lottóigazgatósággal közös rejtvénypályázatunk. A beérkezett megfejtések és a helyesen tippelők számából arra a következtetésre jutottunk, hogy néha a játék sem játék. Ugyanis a többezer, levelezőlapon beérkezett tipposzlop értékelésekor kiderült, hogy szokatlanul kevesen értek el telitalálatot. Hiába, ötmillió forintért még manapság is meg kell dolgozni.

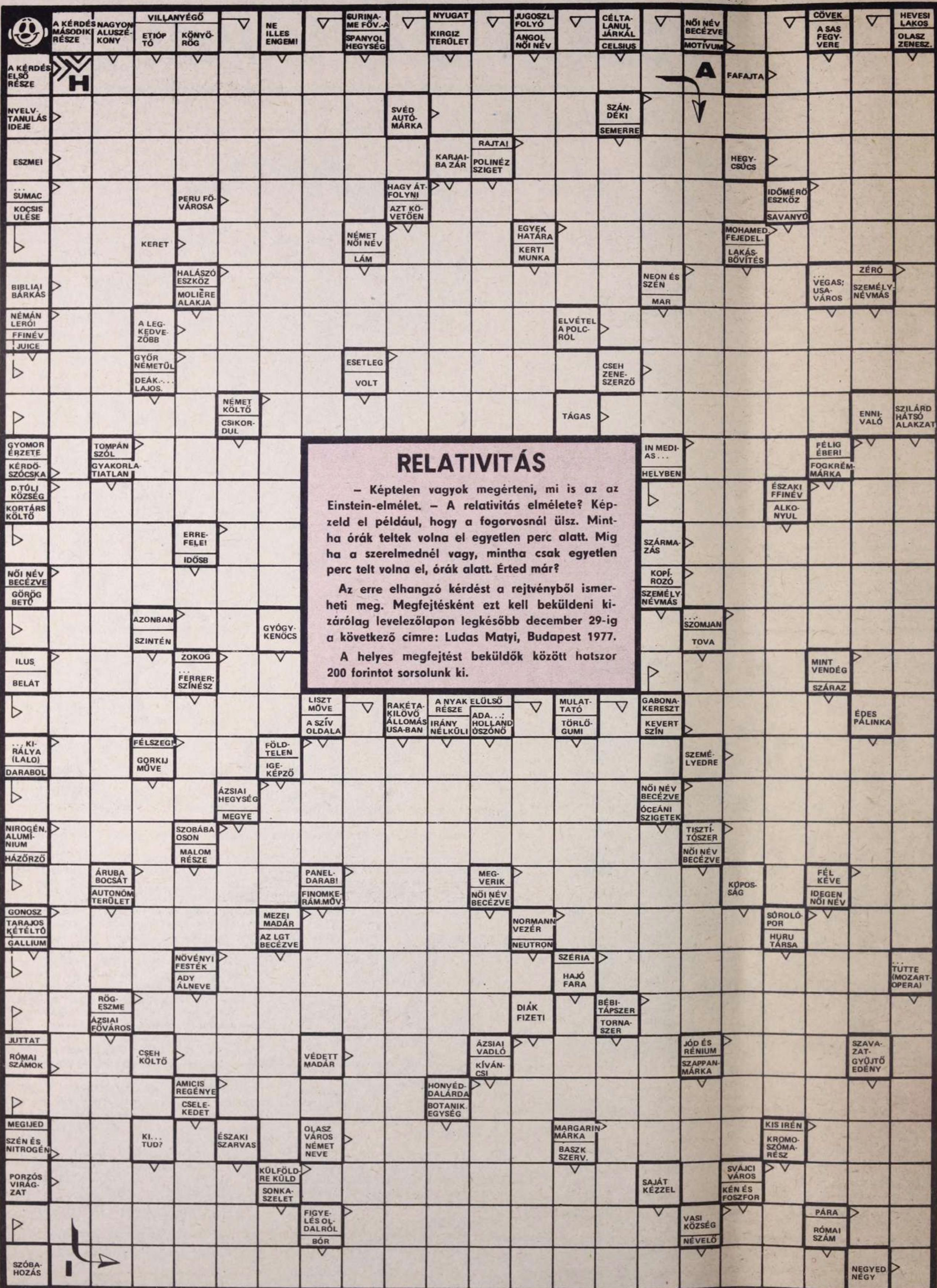
A telitalálat: 2, 1, x, x, x, 2, x, 1, 1, 2, 2, 2, 1, x, 1, és a szerencsés nyertesek:

A főnyereményt, azaz 1000 db kéthasábos totószelvényt nyert: Berkes Sándor, Hatvan; Táltos u. 22., 3000.

Második díjat, azaz 500—500 db kéthasábos totószelvényt nyertek: Dongó Lajosné, Budapest, Váci út 50., 1132; Gajdács Mihály, Szeged, Kockaház u. 3., 6726.

Harmadik díjat, azaz 100—100 db kéthasábos totószelvényt nyertek: Jancsár Judit, Nagybörzsöny, Széchenyi út 19., 2634; Sipőcz Lajos, Sárvár, Petőfi S. u. 34., 9600; Czető Erika, Pécs, Boszorkány u. 2., 7624; Brachna Miklós, Budapest, Rákosi E. u. 148, 1213; Molnár István, Pécs, Éva u. 3., 7632; Fodor Dezsőné, Nemesszalók, Jókai u. 4., 9533; Márton Ferenc, Szeged, Bécsi krt. 33., 6722; Rozgonyi Péter, Tiszadob, Bocskai u. 39., 4456; Németh Józsefné, Sopron, Cseresznye sor 17., 9400; Mező István, Miskolc, Oszip István u. 4., 3529; Szücsi András, Gyöngyös, Mérges út 15., 3200; Gácser József, Baja, Vásárhelyi Pál u. 11., 6500; Hegedűs Józsefné, Nagymaros, Babits Mihály u. 3., 2626; Csomós Béla, Kompolt, Arany János u. 2., 3356; Kecskeméti Gábor, Nagytarcsa, Petőfi Sándor u. 27., 2142; Belák Lászlóné, Dunakeszi, Iskola u. 7., 2120; Ladasovist János, Székesfehérvár, Dr. Münnish Ferenc ltp. 56., 8000; Dr. Székely Katalin, Debrecen, Csapó u. 87., 4029; Kajári József, Budapest, Kossuth Lajos u. 62., 1211; Hornyai József, Kerepestarcsa, Szabadság u. 135., 2144; Bánvölgyi Zsolt, Budapest, Rákóczi u. 10., 1223; Háklár Tamás, Szolnok, Fényes Adolf u. 4., 5000; Kovács Géza, Váraszó, Szabadság út 108., 3254; Zircher Péter, Jászberény, Hunyadi u. 73., 5100; Túri István, Békés, Szabó D. u. 44., 6530; Horváth Mihály, Bélapátfalva 3346; Nagy József, Esztergom, Bacsó Béla út 6/A., 2500; Fejes István, Besnyő, Bem u. 9., 2456; ifj. Kókai Pál, Csongrád, Hársfa u. 112., 6640; Haba Péter, Balatonfűzfő, Rozmaring u. 2., 8175.

A nyereményeket a Sportfogadási és Lottóigazgatóság juttatja el a nyerteseknek.

RELATIVITÁS

– Képtelen vagyok megérteni, mi is az az Einstein-elmélet. – A relativitás elmélete? Képzeld el például, hogy a fogorvosnál ülsz. Mintha órák teltek volna el egyetlen perc alatt. Míg ha a szerelmednél vagy, mintha csak egyetlen perc telt volna el, órák alatt. Érted már?

Az erre elhangzó kérdést a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között hatszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

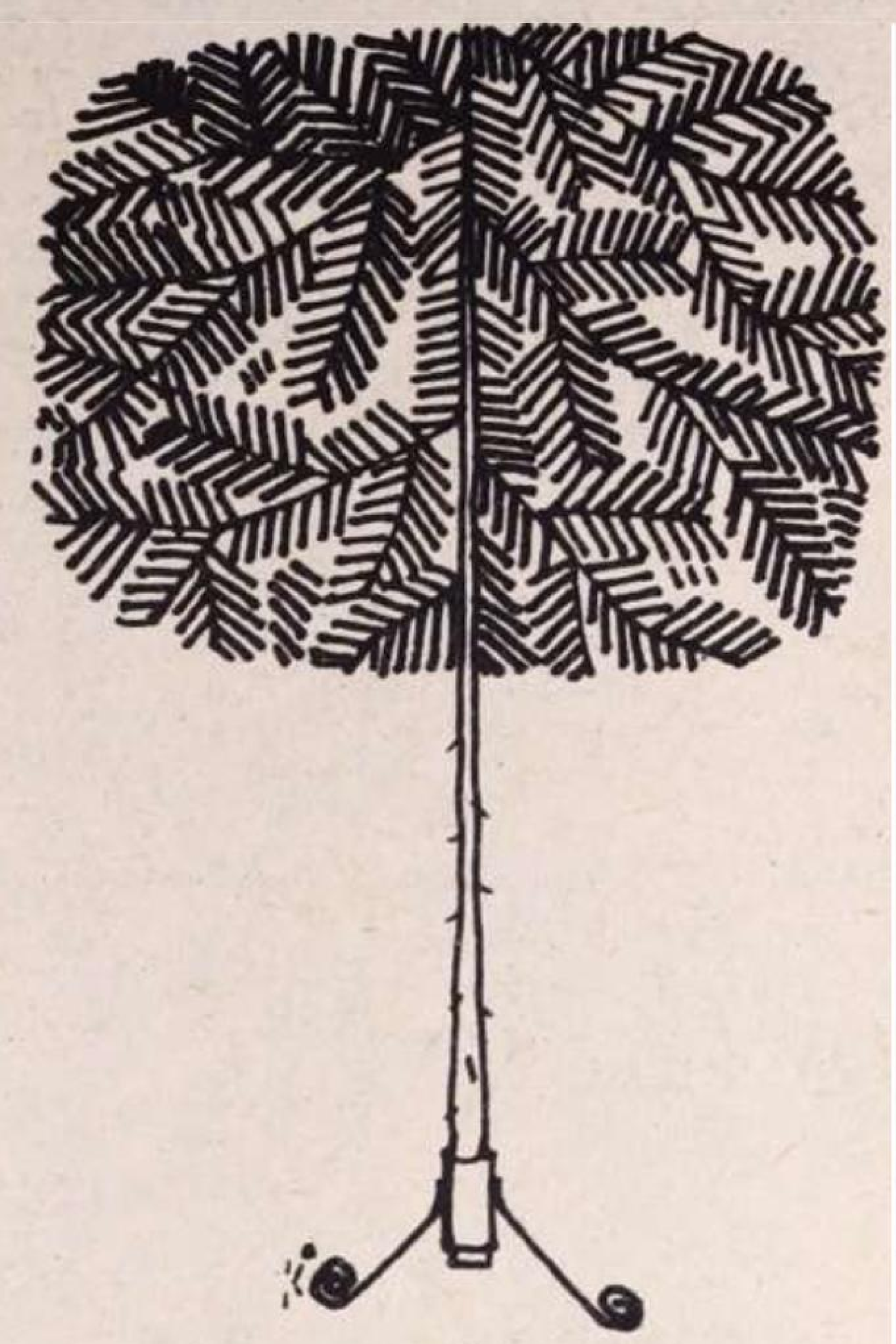

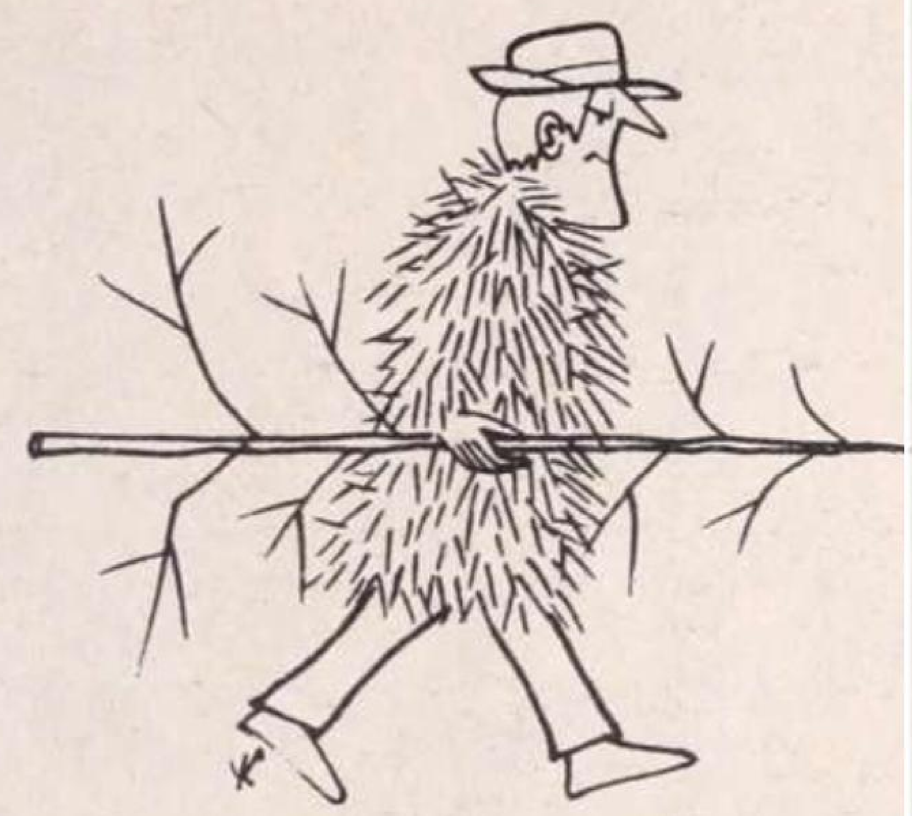
– Ma dupla adag vízibolhát kapnak, legyen nekik is karácsonyuk!

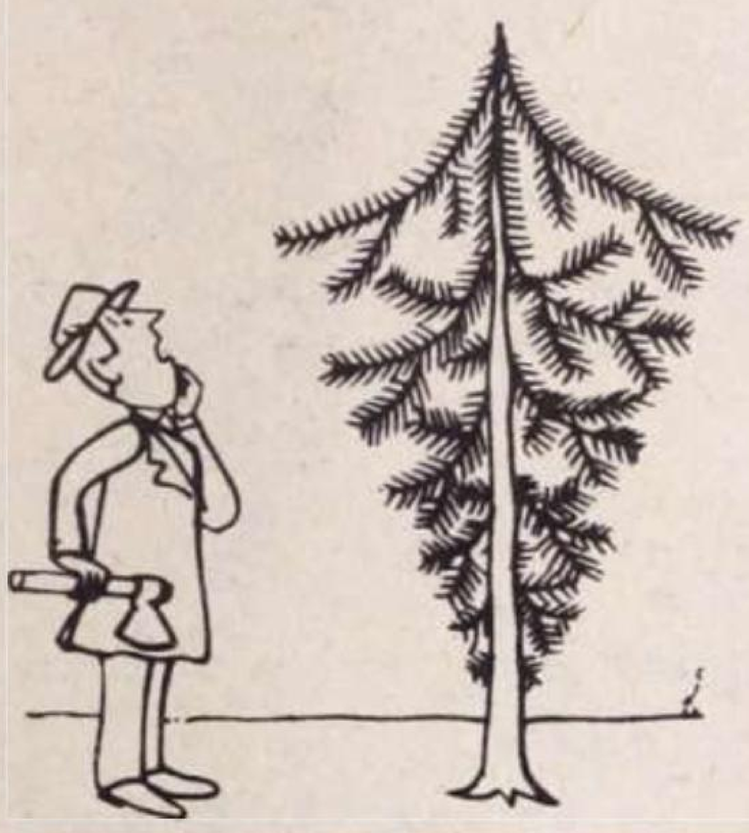

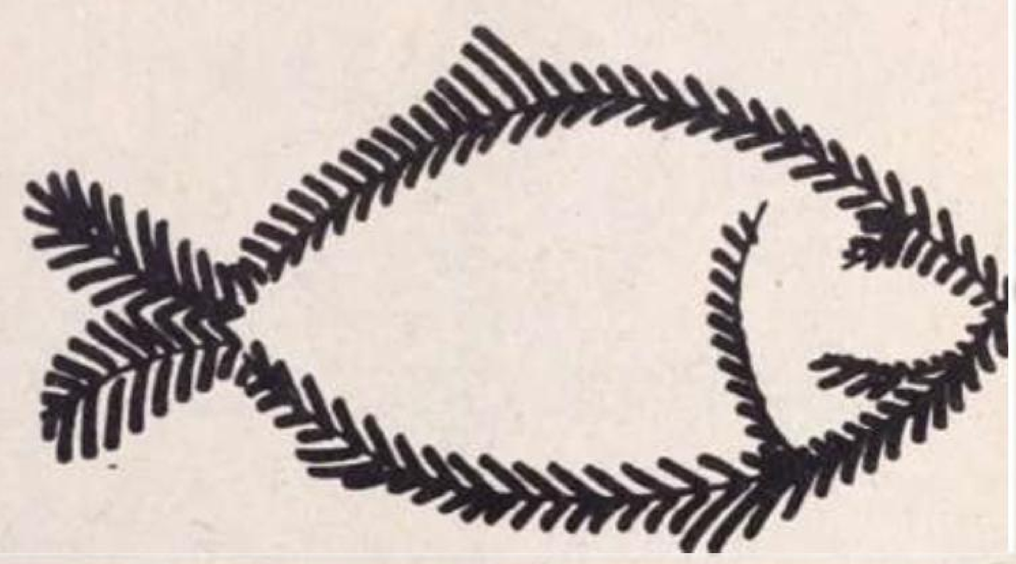
FENYŐK
József Kaczmarczyk rajzai

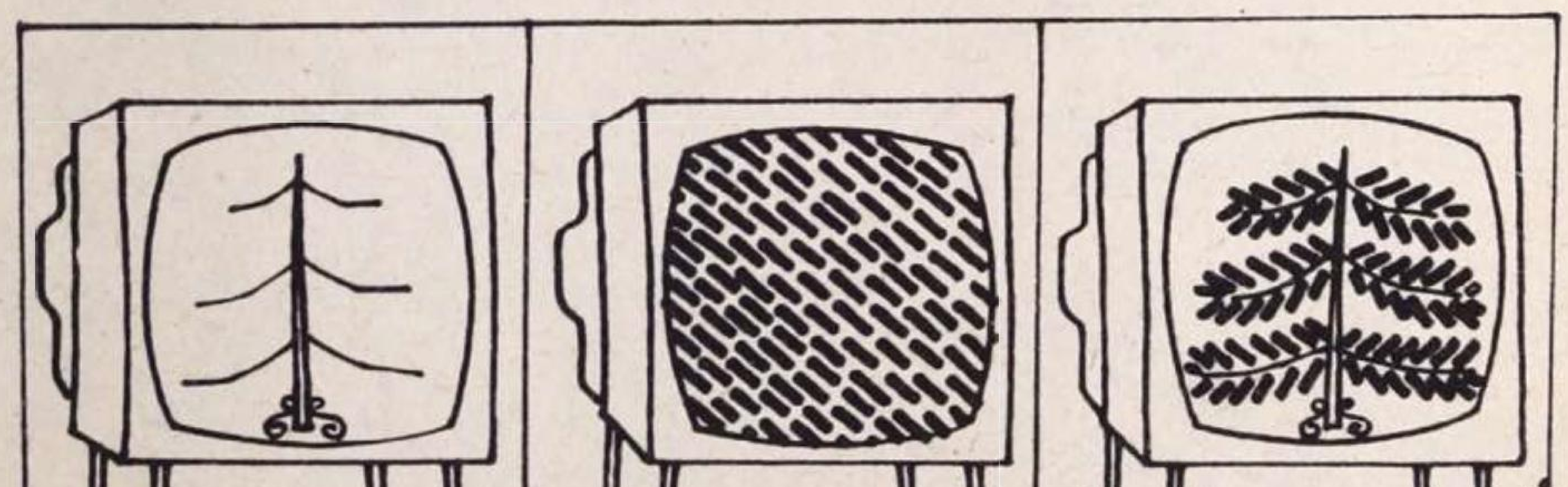

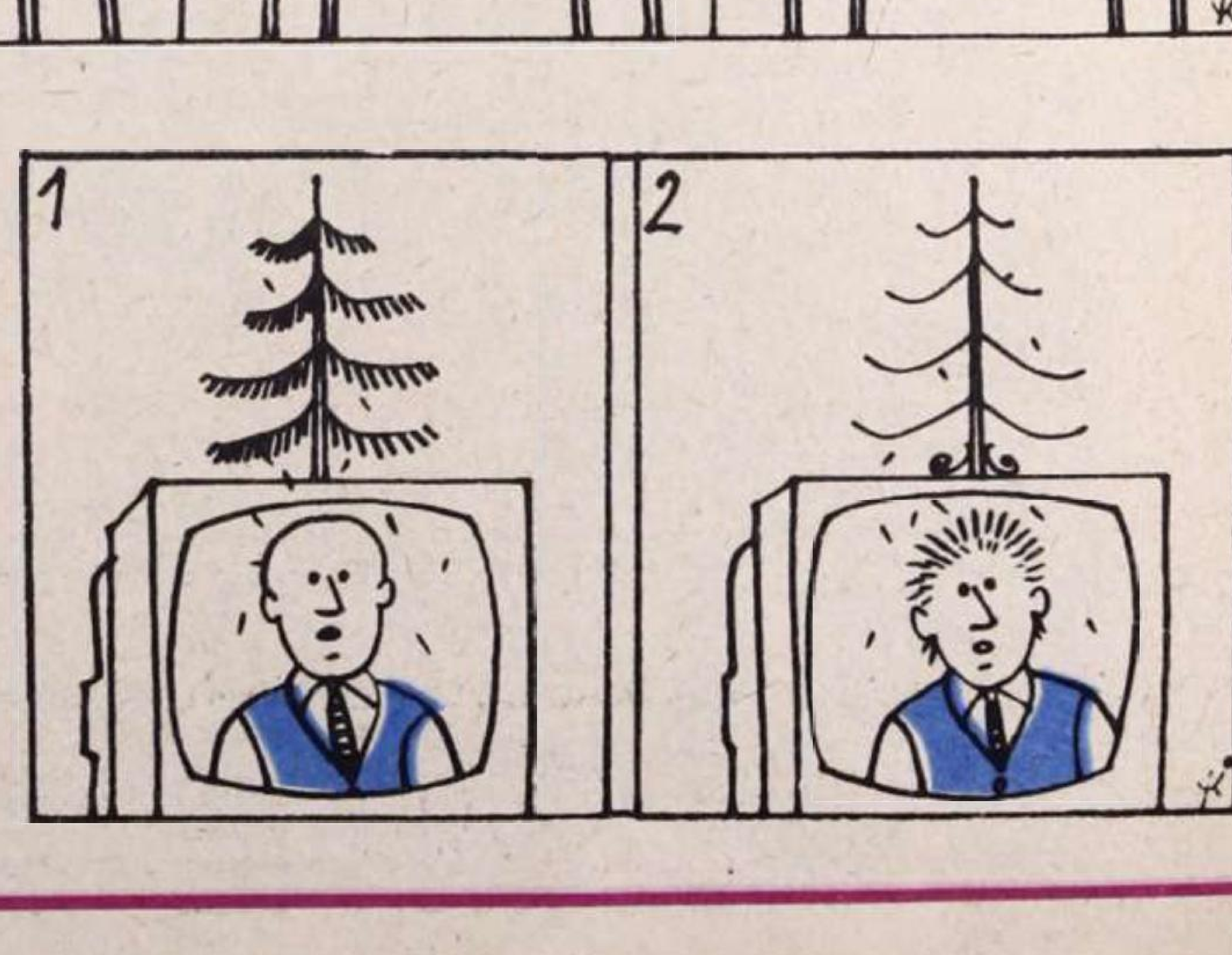

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

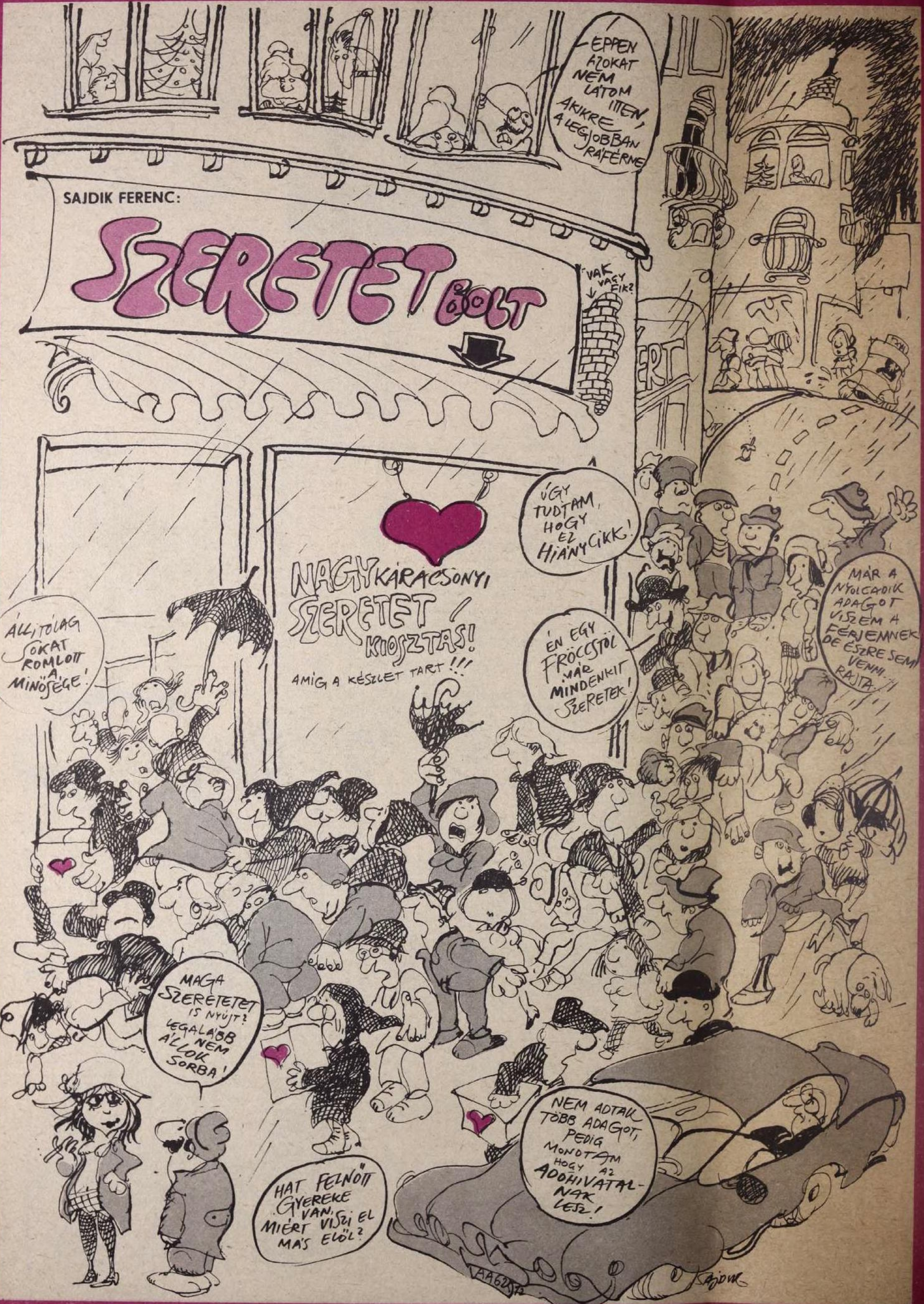
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

86.2308/20-52—53

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

SAJDIK FERENC:
SZERETET BOLT
ÉPPEN AZOKAT NEM LÁTOM ITTEN, AKIKRE A LEGJOBBAN RÁFÉRNE
VAK VAGY FIK?
ERT
ÚGY TUDTAM, HOGY EZ HIÁNYCIKK!
NAGY KARÁCSONYI SZERETET KIOSZTÁS!
AMÍG A KÉSZLET TART!!!
ÁLLÍTÓLAG SOKAT ROMLOTT A MINŐSÉGE!
ÉN EGY FRÖCCSTŐL MÁR MINDENKIT SZERETEK!
MÁR A NYOLCADIK ADAGOT VISZEM A FÉRJEMNEK, DE ÉSZRE SEM VENNI RAJTA.
MAGA SZERETETET IS NYÚJT? LEGALÁBB NEM ÁLLOK SORBA!
NEM ADTAK TÖBB ADAGOT, PEDIG MONDTAM HOGY AZ ADÓHIVATALNAK LESZ!
HAT FELNŐTT GYEREKE VAN, MIÉRT VISZI EL MÁS ELŐL?
Sajdik